

Giới thiệu Tiên Qua Hành

Cổ Qua - một chàng trai mồ côi, mười sáu tuổi mà vẫn chưa Quán đỉnh, mọi người vẫn cho rằng hắn chỉ là một tên phế vật, ngay cả cô gái mà hắn thích, cũng lớn lên với hắn cũng vì vậy mà rời bỏ hắn. . .

Mười năm trước, Cổ Qua bị ăn quả lừa của linh hồn Tử Điện tôn giả. Hắn vất bỏ tất cả để âm thầm tu luyện Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm. Khi đại thành, linh hồn của Tử Điện tôn giả muốn đoạt xá thân thể của Cổ Qua. Nhưng thắng này hên xui cản trở lại được và nuốt luôn linh hồn của Tử Điện. Từ trong trí nhớ của Tử Điện, hắn tu luyện được Phệ Quyết. Dùng Phệ Quyết có thể thôn phệ được tất cả năng lượng trong thiên địa, làm gia tăng thực lực của mình.

Gặp được kỳ ngộ, trải qua nhiều trận chiến sinh tử, Cổ Qua từng bước tiến xa trên con đường tu tiên. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 1: Bị Đoạt Xá

Đêm khuya, trên đỉnh núi Thanh Nhận cao gần ngàn thước.

Ngon núi không lồ bao phủ gần nửa thành Thanh Nhận, trong đó có thể nhìn thấy loáng thoáng vài ngọn đèn dầu đang phát sáng.

Dưới ánh trăng, mấy ngàn con Biên Bức(con dơi) bay qua, càng làm tăng thêm vẻ lạnh lạnh.

Nếu như nhìn kỹ, giờ phút này trên đỉnh núi Thanh Nhận có một gã thanh niên nam tử đang đứng.

Nam tử này lông mày rậm, đôi mắt giống như bảo thạch lóe ánh sáng, vẻ mặt thanh niên nam tử này lộ vẻ kiên nghị, cho dù ai nhìn cũng sẽ lưu lại ấn tượng thật sâu.

Y phục của nam tử bị từng làn gió thổi làm lay động. Nam tử ngẩng đầu, nhìn ánh trăng sáng, tựa hồ như nhìn về một nơi xa xăm đang suy nghĩ cái gì. . .

- Cổ Qua, người đã mười sáu tuổi mà không thể “Quán đỉnh”, cuộc đời này nhất định sẽ không thể trở thành võ giả được. Từ giờ trở đi, loại bỏ ra khỏi gia phả Cổ gia, cách chức làm nô bộc, linh vị phụ thân bị đưa ra khỏi từ đường. . .

Cho tới giờ khắc này, trong đầu Cổ Qua vẫn còn ông ông tiếng nói đó. Cảnh tượng chật vật lúc bị loại bỏ khỏi gia phả vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

- Cứ như vậy giáng chức ta thành nô bộc sao?

Cổ Qua thu hồi nhãn thần, có chút cô đơn đưa ánh mắt nhìn linh vị phụ thân trong tay.

Trên linh vị có khắc năm chữ to “thứ xuất, Cổ Lệ Thiên”. Đây là linh vị của phụ thân Cổ Qua, phải biết rằng có thể tiến vào từ đường Cổ gia, hơn nữa còn là thứ xuất, vậy khẳng định là vì Cổ gia lập nhiều công lao lớn.

Nhưng bởi vì Cổ Qua bị loại bỏ khỏi gia phả, linh vị phụ thân hắn cũng bị gia tộc di trừ ra ngoài.

- Phụ thân, con ở chỗ này thê, sẽ có một ngày, nhất định con sẽ để cho linh vị của người được ngự trị trên từ đường Cổ gia...

Cổ Qua nhớ rất rõ, năm đó khi phụ thân hấn hấp hối, nguyện vọng lớn nhất chính là linh vị của mình vĩnh viễn được ở lại trong từ đường. Nhưng hiện tại cư nhiên lại bị di trừ ra ngoài.

- Ngày mai chính là Tiên phái tuyển chọn đệ tử. Mặc dù hiện tại con vẫn chưa thể Quán đĩnh, nhưng lực lượng cùng tốc độ cũng đã đạt tới cực hạn của thường nhân, vẫn có cơ hội rất lớn... Đây là cơ hội giúp con thăng chức rất nhanh... Không tốt! Lão ma đầu này ra tới thật không phải lúc.

Đột nhiên, ánh mắt Cổ Qua đỏ bừng, diện mục trở nên có chút dữ tợn, thanh âm gầm nhẹ từ cổ họng của hấn không ngừng truyền ra, cố gắng nín nhịn. Cổ Qua hiển nhiên là đang khắc chế cái gì.

Một tay Cổ Qua chạm đất, ánh mắt đỏ rực phát ra lam quang mờ nhạt. Có thể thấy được, hấn cực kỳ thống khổ, hai tay nắm chặt, quỳ trên mặt đất, hai đầu gối lún thật sâu vào trong lòng đất.

Một hồi lâu, Cổ Qua mới lên tiếng nói:

- Lão ma đầu, ngươi lại tới ăn mòn tâm trí của ta. Không phải đã nói là đợi sau khi Tiên phái chọn lựa sao?

Hết sức khống chế động tác của mình, tay trái Cổ Qua run run hướng vào trong ngực móc ra.

- Ra đi.

Chỉ thấy trong lòng bàn tay Cổ Qua nâng một cái bánh xe màu lam, bánh xe cũng không lớn, chỉ dài một xích, hơn nữa hình dáng chỉ là nửa vòng tròn, trong suốt vô cùng, quanh thân tản ra khí thể màu lam thần bí. Bên trong, tựa hồ còn có mùi thơm ngào ngạt bay ra.

Quý dị chính là, ở giữa bánh xe này có một hạt châu màu đen hình bầu dục. Hạt châu màu đen cùng bánh xe cực kỳ không hài hòa. Hiển nhiên không phải là một thể.

Hạt châu màu đen toát ra hắc khí nhẹ nhẹ, tràn ngập bên trong, từ từ tạo thành một nhân hình.

- Cạc cạc, đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, bỗn tiên là cao nhân Tiên giới, không phải là ma đầu.

Hư ảnh một lão đầu hèn mọn hiện ra trước mặt Cổ Qua, nhìn Cổ Qua từ trên xuống dưới.

- Không tệ! Thân thể căn bản phù hợp với yêu cầu tu luyện Phệ Quyết, bộ pháp bố trí ban đầu trong Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sám cũng đã đại thành... Có thể tiến hành đoạt xá rồi...

Hư ảnh nhìn Cổ Qua giống như nhìn người chết.

Cổ Qua khoanh chân ngồi dưới đất, ngũ tâm hướng về phía trước, tựa hồ bóng đen mới vừa rồi đột nhiên lao ra đã mang đến cho Cổ Qua thương tổn thật lớn.

- Lão ma đầu, ngươi mỗi lần đi ra ngoài cũng hút đi lực lượng của ta. Ngày mai ta còn muốn tham gia khảo hạch của Tiên phái, ngươi nói lời lại không giữ lời.

Cổ Qua cảm giác cực kỳ suy yếu, lấy trạng thái hiện tại của hấn, sợ rằng khảo hạch ngày mai sẽ bị thất bại.

- Ha ha... Tiểu tử Phạm trần, ngươi đúng là ngây thơ vô cùng, đáp ứng điều kiện của ngươi, là bởi vì muốn lợi dụng ngươi. Mười năm nay ngươi đã luyện tới đỉnh phong, cho nên hôm nay ta liền muốn chiếm lấy thân thể này của ngươi rồi. Ha ha... Thân thể này của ngươi chính là thân thể Tiên Thiên Phệ Linh, chính là phúc họa tương y (phúc họa liền nhau). Quả nhiên ta nhìn không lầm.

Từ Diên tôn giả âm hiểm cười cười.

Lại lịch Từ Diên tôn giả này lại hết sức bất phàm, hấn từng bằng vào Phệ Quyết hấp thu Thiên Lô Địa Hỏa ở Tiên giới hoành hành bá đạo không xem ai ra gì. Nhưng khi hấn độ Thiên kiếp, lại kỳ tư diệu tượng, muốn dùng Phệ Quyết hấp thu kiếp lôi, chống lại Thiên kiếp. Vừa muốn nếm thử, đã bị Thiên kiếp oanh thành mảnh vụn, may mắn nguyên thần hấn chạy thoát, lưu lạc trong không gian nhập vào bánh xe thần kỳ, linh hồn có thể bất diệt.

Mà cái hạt châu đen kia chính là khi hấn loạn lưu trong không gian, từ từ luyện chế linh hồn tạo thành nơi sống nhờ.

- Nếu như lấy thân thể Tiên Thiên Phệ Linh tu luyện Phệ Quyết, thôn phệ kiếp lôi chống lại Thiên Lô cũng không phải là không thể. Ha ha... Ông trời thật là chiếu cố ta... Hay là nhanh chóng đoạt xá thôi.

Hắc khí trong bánh xe màu lam đột nhiên tăng mạnh, hoàn toàn đem Cổ Qua bao phủ bên trong.

- Lão ma đầu, ngươi muốn làm gì?

Thân thể Cổ Qua không kịp khôi phục hoàn toàn, muốn đứng lên, nhưng phát hiện thân thể không thể động...

Àm...

Cổ Qua cảm giác đầu nặng nề như đựng phải thứ gì, thân thể không thể khống chế được nằm trên mặt đất.

- Tiểu tử phạm nhân, vậy mà cũng dám đấu lại với ta.

Thân thể Tử Điện tôn giả hóa thành màu đen, tựa như thực chất, đem thân thể Cổ Qua gắt gao vây khốn, từ từ treo lên giữa không trung.

Đột nhiên, hắc sắc quang mang vừa thu lại, thân thể Cổ Qua cứng đờ, thật giống như không có bất kỳ sinh khí nào.

- Ủ! Như vậy là tốt rồi, chỉ cần đem máu tươi của ngươi nhò vào Nạp Linh Truy nơi linh hồn ta sống nhờ, ta liền thành công hơn phân nửa rồi.

Nếu muốn đoạt xá, có hai phương thức, một loại là trực tiếp cắn nuốt linh hồn. Chính là linh hồn Tử Điện tôn giả trực tiếp đem linh hồn Cổ Qua cắn nuốt sạch sẽ. Nếu như vậy, trong linh hồn Tử Điện tôn giả sẽ có dấu vết của Cổ Qua, Tử Điện tôn giả dĩ nhiên sẽ không chọn phương thức này.

Một loại khác gọi là rỉ máu khu trục. Để cho máu tươi Cổ Qua nhỏ vào Nạp Linh Truy, linh hồn Tử Điện tôn giả sẽ trực tiếp tiến vào ý thức hải của Cổ Qua, đem linh hồn Cổ Qua đuổi đi.

- Cạc cạc, tiểu tử, bồi dưỡng ngươi mười năm, hiện tại rốt cục cũng đến lúc hồi báo rồi.

Tử Điện tôn giả hình tượng hóa ra một thanh đoản đao màu đen, nhẹ nhàng cắt một đường trên cổ tay Cổ Qua, máu tươi nhất thời trào ra.

Hình ảnh Tử Điện tôn giả vòng quanh lam sắc Nguyệt Luân, chuyển máu tươi xuống phía dưới.

Lấy máu nhận chủ, máu tươi nhỏ vào Nạp Linh Truy, liền bắn tung tóe vào lam sắc Nguyệt Luân

- Mẹ kiếp, hồng бет! Ta làm sao lại quên mất cái này! Lam sắc Nguyệt Luân này thần bí vô cùng, ngay cả ta cũng không thăm dò rõ ràng được tác dụng của nó, hiện tại lại nhận chủ rồi. Bất quá đợi lát nữa ta đoạt xá thành công, lam sắc Nguyệt Luân này sẽ là vật trong túi của ta

Vù vù vù...

Pháp luân màu lam chuyển tới trước người Cổ Qua, tựa hồ muốn ngăn cản máu trên tay Cổ Qua.

Nhưng máu trên tay Cổ Qua vẫn tiếp tục nhỏ vào trong thạch truy.

- Ha ha ha... Lấy máu thành công. Xem ta tiến vào ý thức hải, đem linh hồn tiểu tử này đuổi ra ngoài.

Linh hồn Tử Điện tôn giả hóa thành bảy đoàn khói đen, từ thất khiếu Cổ Qua tiến vào trong ý thức hải của hắn, bộ dáng hết sức kinh khủng.

- Ha ha ha... Không tới một canh giờ nữa, ta liền có thể chân chánh nắm giữ cỗ thân thể này. Đến lúc đó trên trời dưới đất, ta lại lần nữa tu luyện Phệ Quyết, thành tựu chân thân thân thể. Coi như là Tiên Đế cũng phải nể mặt ta ba phần. Ha ha...

Thời gian chậm rãi trôi qua, sinh cơ Cổ Qua lúc mạnh lúc yếu, hành hạ cường độ lớn như thế, linh hồn Cổ Qua giống như đã cận kề cái chết.

Trong ý thức hải của Cổ Qua, trắng xóa một mảnh, linh hồn Cổ Qua suy yếu gần như trong suốt, đã hoàn toàn tiến vào trạng thái vô ý thức.

Lúc này, linh hồn Tử Điện tôn giả đã xông vào, chắc chắn thành công ngó chừng linh hồn Cổ Qua.

- Đợi linh hồn ngươi yếu thêm một chút, ta liền đuổi đi, như vậy tiết kiệm được cho ta không ít linh hồn lực.

Đang lúc này, dị tượng xuất hiện.

Vù... Vù...

Lam sắc Nguyệt Luân bên ngoài nhất thời rung động, ở trên người Cổ Qua không ngừng tìm khe hở, tựa hồ muốn tiến vào ý thức hải của Cổ Qua. Nguyệt quang bên trong lam sắc pháp luân vô cùng đặc biệt, nhất là lúc pháp luân hình bán nguyệt này không ngừng bay múa lên xuống, linh lực xung quanh tựa hồ đều bị ngưng tụ lại.

Đột nhiên, lam sắc Nguyệt Luân bay lên, toàn thân bành trướng, đường kính cơ hồ lớn tới ba thước. Hình ảnh Nguyệt Luân khổng lồ đem thân thể Cổ Qua hoàn toàn bao bọc vào trong, mà linh khí mới vừa rồi tụ tập cùng sinh cơ tạo thành một cái xoáy cự đại không ngừng tiến vào trong thân thể Cổ Qua.

- Sao lại như vậy? Tiểu tử này làm sao lại không chết? Không đem linh hồn của hắn hành hạ chết, ta sao có thể dễ dàng đuổi đi

Tử Điện tôn giả hết sức kỳ quái. Lấy tình huống người bình thường, hắn nếu như muốn chiếm đoạt, chỉ cần dùng một phần trăm linh hồn lực là đã có thể. Nhưng thể chất Cổ Qua đặc thù, dựa theo Tử Điện tôn giả phỏng đoán, chỉ cần dùng ba mươi phần trăm linh hồn lực tiến thêm một bước đề cao thể chất Cổ Qua, sau đó đổi thành dùng mười phần trăm linh hồn lực từ bên ngoài tuyệt đối có thể hoàn thành đoạt xá.

Nhưng linh hồn lực của hắn đang không ngừng biến đổi, mặc dù nhìn như mỗi lần đều có thể nhanh chóng hoàn thành đoạt xá. Mỗi lần cũng là linh hồn Cổ Qua sắp chết, nhưng mỗi lần sinh cơ vừa tắt liền lập tức khôi phục lại.

- Đáng chết!

Từ Diên tôn giả thật sự nổi giận, lại lấy ra hai mươi phần trăm linh hồn lực, hóa thành một cỗ lực lượng khổng lồ tiến vào trong não Cổ Qua. Càng lợi hại hơn chính là, hai mươi phần trăm linh hồn lực này có mười lăm phần trăm là xông về ý thức hải của Cổ Qua. Nếu quả thật thành công xông vào chỗ sâu nhất trong ý thức hải, ý thức hải của Cổ Qua chắc chắn sẽ bị mở rộng, linh hồn vì vậy vô cùng có khả năng ở trong quá trình này sẽ thoát ly khỏi thân thể, hoặc là trực tiếp bị linh hồn lực của Từ Diên tôn giả ép tách ra.

Ong ong ong...

Lam sắc Nguyệt Luân tựa hồ cảm giác được Từ Diên tôn giả gia tăng lực độ, nó liên tục lên xuống với tốc độ càng nhanh hơn. Khắp núi Thanh Nhận vô luận là cây cối hay là sinh vật trong nháy mắt này cũng phóng thích ra một cỗ sinh cơ khổng lồ. Từng sợi sinh cơ lực màu trắng như thực chất liên tục không ngừng từ mi tâm Cổ Qua tiến vào.

Cỗ sinh cơ lực này rót vào trong linh hồn Cổ Qua, dần dần ý thức đã biến mất của Cổ Qua liền từ từ hồi phục.

- Đau quá... sao lại đau như vậy... Đây là nơi nào?

Khuôn mặt Cổ Qua nhợt nhạt. Cách đó không xa hình ảnh Từ Diên tôn giả lơ lửng, nhưng hình ảnh của hắn đã yếu đi rất nhiều.

- Tại sao? Lão ma đầu, mười năm qua, ta đã buông tha không “Quán đỉnh, vậy mà ngươi lại muốn giết ta.

Cổ Qua lúc này đã hiểu được Từ Diên tôn giả sẽ làm cái gì đối với hắn.

- Tiểu tử phạm trần, ngươi không xứng nói lời đó với ta, ngươi chịu chết đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Sách Tiên Luân

- Đau quá... sao lại đau như vậy... Đây là nơi nào?

Khuôn mặt Cổ Qua tái nhợt. Cách đó không xa hình ảnh Từ Diên tôn giả đang lơ lửng. Nhưng hình ảnh của hắn đã yếu đi rất nhiều.

- Tại sao? Lão ma đầu, mười năm qua ta buông tha không Quán đỉnh vậy mà ngươi lại muốn giết ta?.

Lúc này Cổ Qua đã hiểu được Từ Diên tôn giả sẽ làm cái gì đối với hắn.

- Tiểu tử phạm trần, ngươi không xứng nói lời này cùng ta, ngươi chịu chết đi.

Từ Diên tôn giả lúc này tức giận vô cùng. Linh hồn Cổ Qua chẳng những không chết như trong tưởng tượng của hắn, ngược lại còn khôi phục ý thức. Cho dù lần này đoạt xá thành công, Từ Diên tôn giả cũng phải chịu một tổn thất thật lớn.

Từ Diên tôn giả đánh về phía Cổ Qua. Vốn hình tượng của lão nhìn qua rất hèn mọn, lúc này càng trở nên giống một ma thần, mở ra miệng rộng, muốn cắn xé linh hồn Cổ Qua.

"Liều mạng."

Chuyện xảy ra trước mắt, mười sáu năm qua Cổ Qua dù là nghe cũng chưa từng nghe nói qua, chứ đừng nói là đã trải qua. Ở trong ý thức hải cùng địch nhân tác chiến, chuyện này tựa hồ chỉ có xuất hiện trong mộng mà thôi.

Vào... Cổ Qua tựa hồ có thể cảm giác được huyết nhục của mình bị Ma thần xé rách một khối lớn.

- Ăn ngon thật, rất là thơm.

Từ Diên tôn giả một kích đắc thủ càng đến gần Cổ Qua hơn. Sau khi linh hồn Từ Diên tôn giả cắn xé linh hồn Cổ Qua, thì giống như được uống một loại được tề làm tăng lực, càng trở nên cường đại uy vũ hơn.

- Ta cũng phải cần trả lại.

Ngay khi Tử Điện tôn giả buông lỏng, Cổ Qua đánh về phía linh hồn hấn.

- Tiểu tử phạm trần, ngươi làm ta rất là giận mình. Không nghĩ tới, ta hao phí bảy tám phần linh hồn lực, lại tạo ra được một đối thủ như vậy. Nhưng như vậy càng hay, chờ ta hấp thu sở hữu linh hồn lực của ngươi, chiếm cứ thân thể của ngươi. Ha ha... Lại đến một ngum...

Linh hồn Tử Điện tôn giả hết sức linh hoạt, nhẹ nhàng tránh thoát công kích của Cổ Qua.

Linh hồn Tử Điện tôn giả đột nhiên kéo linh hồn Cổ Qua lại, từ phía sau đột nhiên nhào tới. Hiển nhiên, nếu như lần này Tử Điện tôn giả đắc thủ, linh hồn Cổ Qua sẽ bị hấn từng bước xâm chiếm.

Ong ong...

Lúc này, một đường lam sắc quang mang từ Nguyệt Luân bắn ra, trực tiếp tiến vào trong não vực linh hồn Cổ Qua.

- A...

Linh hồn Tử Điện tôn giả tựa hồ chịu một kích thích thật lớn. Cổ Qua nắm giữ ở thời cơ, xoay người kéo linh hồn Tử Điện tôn giả. Mới vừa rồi một loạt tranh đấu, đã kích thích huyết tính của Cổ Qua, từng miếng từng miếng cắn xé...

Cổ Qua cảm giác cắn vào không phải là huyết nhục, mà là một loại năng lượng kỳ quái. Loại năng lượng này ẩn chứa lực lượng thập phần lớn mạnh... Bất tri bất giác, linh hồn Tử Điện tôn giả bị linh hồn Cổ Qua từ từ xâm chiếm.

Linh hồn đối linh hồn là đối thủ dễ dàng nhất, Tử Điện tôn giả lấy linh hồn thật thể trực tiếp đối mặt Cổ Qua cho là chiếm hết tất cả ưu thế. Nào ngờ thiên toán vạn toán, nhưng quên mất cái Nguyệt Luân thần bí kia.

Vào một khắc kia, khi máu tươi Cổ Qua nhỏ vào lam sắc Nguyệt Luân, thì Nguyệt Luân cũng đã nhận chủ rồi. Cho nên mới có hành động liên tiếp chống đỡ cho chủ.

Nếu không phải lam quang kia tạo cho linh hồn Tử Điện tôn giả một kích trí mạng, Cổ Qua nhất định sẽ không thể nào chạy thoát, vận mệnh của hấn nhất định sẽ bị Tử Điện tôn giả từ từ xâm chiếm.

Hoặc là cam chịu, hoặc là tàn nhẫn.

Một khắc kia, khi Cổ Qua không ngừng cắn xé Tử Điện tôn giả, hấn khắc sâu hiểu rõ hàm nghĩa của những lời này.

Từ trước đến nay hấn vẫn nhẫn nhịn, nhịn đến mức tận cùng. Đến lúc không thể nhịn được nữa, thì biến thành tàn nhẫn. Không có thực lực, chỉ có thể nhịn, mà một khi có thực lực, thì không cần phải nhịn nữa.

Cổ Qua cảm giác mình không cần nhịn nữa.

Khi hấn cắn nuốt linh hồn Tử Điện tôn giả, hấn cảm nhận được lần nữa khôi phục lại quyền khống chế đối với thân thể. Khiến hấn mừng rỡ nhất chính là, cư nhiên hấn lại có thể Quán đỉnh rồi, hơn nữa tất cả kinh mạch trong cơ thể tự nhiên càng trở nên thông suốt. Cái gọi là chân khí lại càng dư thừa biến thái. thậm chí, trong kinh mạch còn có lực lượng như thực chất đang chảy xuôi.

Chủ yếu nhất chính là, Cổ Qua cảm giác năng lực cảm giác của mình càng trở nên nhạy cảm hơn, ánh mắt có thể nhìn càng xa hơn, bên tai có thể nghe được thanh âm rõ ràng vô cùng...

Thật ra thì Cổ Qua cũng không biết, chỗ lợi ích lớn nhất hấn nhận được chính là linh hồn cùng ý thức hải. Trải qua lần đánh trận này, linh hồn Cổ Qua đã chân thật vô cùng, ý thức hải lại càng mở rộng hơn trước gấp trăm lần.

Cổ Qua biết, những thứ này chính là do mới vừa rồi hấn cắn xé linh hồn Tử Điện tôn giả mà có được.

Xem ra tàn nhẫn vẫn tốt hơn.

Ánh mắt Cổ Qua đảo một vòng, vọt một cái liền đứng lên. Mới vừa rồi ở trong não vực đại chiến, không những không khiến Cổ Qua cảm thấy mệt mỏi, ngược lại sau khi hấp thu tất cả linh hồn lực của Tử Điện tôn giả, lúc này trạng thái của Cổ Qua so với bất cứ lúc nào cũng muốn tốt hơn gấp trăm lần.

Ong ong...

Trong nháy mắt, khi Cổ Qua đứng lên, lam sắc Nguyệt Luân kia liền hóa thành một luồng khói xanh, vây quanh sau lưng Cổ Qua, trực tiếp tiến vào trong thân thể Cổ Qua.

Sau lưng Cổ Qua liền xuất hiện một hình ảnh Nguyệt Luân, phía trên có một số hoa văn kỳ quái, còn có ba chữ to "Sách Tiên Luân".

Hết thấy những việc này Cổ Qua hoàn toàn không biết.

- Dĩ? Đây là cái gì? Nhìn có chút quen mắt.

Cổ Qua nhìn Nạp Linh Truy kỳ quái rơi trên mặt đất.

- Đây là hạt châu màu đen trên Nguyệt Luân kia, chẳng qua là Nguyệt Luân kia đã đi nơi nào?

Cổ Qua có chút không giải thích được.

- Quân nó làm gì. Dù sao tiêu diệt được lão ma đầu tai họa này rồi, cái hạt châu màu đen này ta xem cũng là bảo bối. Theo như lão ma đầu nói Phệ Quyết được cất giữ trong này. Ngày mai ta còn muốn tham gia Tiên phái chọn lựa, tốt nhất là nghỉ ngơi một đêm thì tốt hơn.

Cổ Qua thu hồi tâm tư hỗn loạn, đem linh vị phụ thân hân ôm vào lòng, nhảy từ trên núi Thanh Nhận xuống.

Thân thể Cổ Qua giống như lá cây, nhẹ nhàng bay từ trên không xuống, thỉnh thoảng dừng lại, thỉnh thoảng gia tốc, lằng lằng, tựa như thần tiên trên trời hạ phàm.

- Sau khi Quan đĩnh, thân thể càng thêm nhẹ nhàng rồi. Trước đây không thể thực hiện được đại tiểu chu thiên, hiện tại vô luận là lực lượng Phệ Quyết, hay là bộ trận bộ pháp, đều đã có đề cao tương ứng.

Có thể ngự không mà đi, ít nhất là Thông Huyền cao thủ. lấy thực lực của Cổ Qua bây giờ tuyệt đối làm không được. Cổ Qua sờ dĩ dám từ trên ngọn núi cao ngàn mét nhảy xuống, cũng là bởi vì đệ nhất Phó Đồ Sấm trận trong Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm của bảy trận bộ pháp, Cổ Qua mỗi lần bước ra một bước, tựa hồ có thể dẫn động năng lượng kỳ quái trong thiên địa, tiện đà vẫn có thể duy trì thăng bằng cho thân thể.

Về phần Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm là công pháp gì, Cổ Qua cũng chỉ là nghe Từ Điện tôn giả nói qua, nên biết cũng không cụ thể.

Mắt nhìn xuống thành Thanh Nhận, Cổ Qua hào khí tỏa ra:

- Mới vừa trải qua Quán đĩnh đã lợi hại như vậy. Nếu thành Chân Thần, vậy thì sẽ còn lợi hại đến mức nào?

Chân Thần, Bất Tử Bất Diệt, Đại Tiêu Diêu, là mục tiêu cuối cùng của tất cả Tu Chân giả. Nhưng thành tựu Chân Thần nói dễ vậy sao? Thần Châu từ trước tới nay ghi lại, Chân Thần chỉ có hai vị.

Vị thứ nhất được xưng là Bàn Mông Thủy Thần, một vị khác được gọi là Thiên Phụ Hình Tinh.

Hai vị này cũng đã là nhân vật Thái Cổ rồi.

Gần vạn năm tới nay, người tu vào Tiên Vũ chỉ đạo ít lại càng ít, hướng chỉ là thành tựu Chân Thần.

- Thành tựu Chân Thần. Ta muốn thành tựu Chân Thần.

Cổ Qua hào khí ngưng kết, rồng to một tiếng, thanh âm lay động ở trong sơn cốc, thật lâu không thể tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 3: Chân Thần

Sáng sớm hôm sau...

Mặt trời đã sớm dâng lên, xuyên thấu qua tầng mây mỏng tỏa ánh sáng chiếu lên trên lá cây, từng mảnh từng mảnh vàng óng ánh.

Cổ Qua dậy rất sớm, hôm nay là một ngày hân hoan sớm nhất trong suốt mười sáu năm qua. Trải qua một buổi sáng thật là thư thái, không có Cổ gia gia tộc ràng buộc, không có lão ma đầu tàn nhẫn huấn luyện, có chăng chỉ là một tâm thần nhẹ nhõm.

Cổ Qua một đêm không ngủ, hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện. Giờ phút này từ bên ngoài nhìn vào, Cổ Qua so với hôm qua đã có điểm bất đồng thật lớn. Trong lúc giờ tay nhắc chân, chân khí tự hành lưu chuyển. khi lắng lặng đứng yên, liền trở nên rất uy thế. Nếu có cao nhân nào nhìn thấy, liền sẽ phát hiện Cổ Qua tu vi bất phàm.

Chân khí tự hành lưu chuyển, đây là biểu hiện của Địa giai trung phẩm võ giả. Dĩ nhiên Cổ Qua hiện tại chính là miệng cộp gan thỏ, không có một thân khí lực, một pháp quyết đối địch cũng không có. Nếu quả thật cùng người động thủ, không sử dụng Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm chạy trốn, sợ rằng sẽ gặp nhiều thua thiệt.

- Phụ thân, hải nhi không có làm cho người mất thể diện. Hải nhi đã đột phá, trở thành võ giả.

Một đêm tu luyện, Cổ Qua không có bất kỳ pháp quyết, chỉ dựa vào linh khí dư thừa trên người, cường ngạnh tấn cấp tới Địa giai trung phẩm.

Hốc mắt Cổ Qua đỏ lên, nước mắt chảy ra, hấn quỳ gối trước linh vị Cổ Lệ Thiên, trong lòng vô cùng phức tạp.

- Phụ thân, hài nhi hiện tại đã mười sáu tuổi, lập tức sẽ phải tham gia Tiên phái chọn lựa, mới có thể nhìn đến thư tín mà người để lại cho con.

Cổ Qua thuở nhỏ cơ khổ, lúc sáu tuổi là do một người hầu già(lão ẩu) trong gia tộc nuôi lớn. Sau lại tình cờ nhận được Sách Tiên Luân vẫn đi theo Từ Diên tôn giả tu luyện.

Thư tín cùng di vật chính là do phụ thân Cổ Qua giao cho lão ẩu, lão ẩu sau khi chết thì giao lại cho Cổ Qua.

Cổ Qua trở lại trong túp lều, ký ức năm xưa không ngừng hiện về trong trí não hấn. hấn lấy ra một túi, túi này không lớn, nhưng có vẻ khá nặng. Hiển nhiên bên trong là kim khí quý trọng gì đó.

- Theo Lưu bà bà nói, di tín của phụ thân hấn là ở trong đó.

Cổ Qua mở túi ra, bên trong là một vài thỏi vàng. Ở dưới cùng, Cổ Qua lấy ra một lá thư tay bần kim gấm.

- Xem ra phụ thân lúc ấy, ở trong tộc đường có chức vị rất lớn. Dùng kim gấm viết chữ, trước nay ta cũng chỉ thấy quá trường lão đại nhân sử dụng qua mà thôi.

Cổ Qua ngưng thần nhìn thư gấm, một cỗ cảm giác chua xót từ đáy lòng dâng lên. Chữ của phụ thân bá đạo vô cùng, kim câu thiết họa, cương trực bất loan.

“Cổ Qua hài nhi, chắc hấn con đã biết, phụ thân rất thương yêu mẫu thân con. Mẫu thân con mất đi, phụ thân mỗi ngày lòng như đao cắt, ngày ngày lấy nước mắt rửa mặt, tu vi võ học cũng khốn đốn không tiến. Nên ta thỉnh cầu ra trận giết địch, đi cầu đột phá võ đạo. Chẳng qua là khi ta lên chiến trường, đứng cảm vô địch, chém giết ba mươi võ giả địch nhân, trong đó trung phẩm võ giả năm người, Địa giai thượng phẩm võ giả một người, lập nhiều chiến công hiển hách. Nhưng phụ thân cũng biết mình đã không còn sống được bao lâu. Khi ta chém giết tên võ giả Địa giai thượng phẩm kia là một gã tiên sư huynh trưởng. Lần này về nhà chính là để lo liệu chuyện sau này, cũng là vì nhớ thương nhi tử nên muốn về thăm con một chút.”

Cổ Qua học đến nơi đây, nước mắt rốt cục ngăn không được, rớt xuống.

- Thật ra thì, trong lòng phụ thân cũng vui mừng, vì sẽ mau chóng được đoàn tụ cùng mẫu thân con. Chẳng qua là khổ cho hài nhi. Đây kim gấm viết lại vài chữ cùng vài thỏi vàng gia tộc ban thưởng để lại cho con ngày sau chi dụng. Ta tu luyện ba mươi năm, mặc dù rất có thành quả, nhưng không có võ công nào có thể để lại. Tin tưởng sau khi ta chết, gia tộc sẽ đối tốt với ngươi. Một điều hài nhi hãy nhớ lấy, con nhất định không nên trả thù. Tiên sư tông phái, không phải là con có thể tưởng tượng. Con nếu có thể truyền tiếp hương khói, đã là an ủi tâm linh của ta và mẫu thân con trên trời cao rồi. Tuyệt bút.

- Phụ thân, con nhất định phải báo thù cho phụ thân.

Cổ Qua rống lên một tiếng, đột nhiên đứng lên, điên cuồng la lên.

- Nhất định báo thù cho người... Tiên sư... Ta quản hấn là cái khí gió tiên sư gì...phụ thân... Hu hu...

Cổ Qua mặc dù chỉ mới mười sáu tuổi, nhưng từ nhỏ lớn lên trong lòng đã u ám, tâm tính bên bi. Giờ phút này nhìn thấy bút tích của phụ thân, vừa đọc xong thư của phụ thân, giống như phụ thân cùng hấn nói chuyện với nhau, trong lòng chua xót không thể không chế được, nằm ở trên bàn khóc rống lên.

Một lúc lâu, Cổ Qua khóc mệt mỏi, bò người lên.

- Phụ thân, cha yên tâm, hài nhi được rất nhiều kỳ ngộ. Cho dù giết không được tên Tiên Sư kia, chạy trốn vẫn là có thể. Chẳng qua là thù này con biết phải đi tìm người nào đây? Để con hỏi đại trưởng lão một chút chắc là người biết.

Cổ Qua đem kim gấm cất xong, lại đem thoi vàng đặt ở trong túi.

Thu thập xong xuôi, Cổ Qua đem linh vị phụ thân cùng Nạp Linh Truy mang đi, hướng khu kiến trúc của Cổ gia, ngao nghể đi xuống.

Gia tộc khảo hạch, là do thành chủ phân công người đến các nhà tiến hành khảo hạch. Thông qua khảo hạch đệ tử, sẽ do Tiên Sư Tiên phái trực tiếp tiến hành khảo hạch.

Đệ tử gia tộc một khi tiến vào tiên phái, địa vị ở trong gia tộc sẽ lập tức tăng lên. Phải biết rằng, Đông Duyên Tông chương quân bao gồm Tiên Vũ đế quốc, ở bên trong tam đại đế quốc, thế lực thập phần lớn mạnh. Nếu chỉ trở thành ngoại môn đệ tử, đã là nhân vật oai phong một cõi trong mắt phàm nhân thế tục rồi.

Ánh mắt Cổ Qua lấp lánh, lấy thân phận hiện tại của hấn, hấn là phải mặc y trang nô bộc. Nhưng bây giờ Cổ Qua mặc một bộ trường bào màu trắng, lại thêm khi chất Cổ Qua vốn là phi phàm, trong lúc ánh mắt nhìn quanh, anh khí tự nhiên thoát ra, đứng như triều dương.

- Hôm nay gia tộc chọn lựa, hấn là ở trong phòng luyện công. Ta cần sớm đi tới, để tránh phát sinh biến cố gì. Nếu có người dám trêu ta, ta liền giết gà

dọa khi.

Cổ Qua không khỏi tăng nhanh cước bộ.

- Đó là pho tượng của Thủy Thần Bàn Mông.

Cổ Qua đi trên đường, ánh mắt không ngừng hướng về phía trước nhìn lên. Pho tượng kia hần hầu như ngày ngày đều thấy, nhưng ngay cả dừng khí nhìn lên cũng không có.

Chỉ thấy pho tượng là một người khổng lồ cao tầm hai mươi mét đứng trên bãi đất trống, trên đầu pho tượng tóc bay phát phới, mắt sáng như đuốc, ngăm nhìn ngoài xa xa. Pho tượng mang phong cách cổ xưa, tang thương, bẽ nhợt...

Thủy Thần Bàn Mông dùng võ nhập đạo, ngay cả pho tượng cũng tán mắt ra khí thế ngập trời, khiến cho lòng người nảy sinh ý ngưỡng vọng. Năm đó Thủy Thần suất quân đánh bại Thiên Ngoại Tiên Ma, hào hứng quá độ, dùng ba ngọn núi đá, tự khắc ba trăm pho tượng, di lưu nhân gian, cho người người chiêm ngưỡng, sau đó tiêu dao đi.

Chân Thần. Đây chính là thật lực lượng của Thần...

Võ Giả cảnh, Chân Võ cảnh, Tiên Võ cảnh, sau mới có thể là Chân Thần. trong mỗi cái cảnh giới lại tỉ mỉ phân chia từng tầng, trong Võ Giả cảnh phân thành Địa giai cùng Thiên giai. Cổ Qua hiện tại là Võ Giả cảnh mà đã như thế, như vậy Chân Thần còn cường đại như thế nào đây?

Cổ Qua không dám nghĩ tiếp, vội vã liếc mắt một cái, tiếp tục chạy đi.

Trong khi hành tẩu, cũng không để ý mọi người xung quanh dần dần nhiều hơn. Càng đến gần phòng luyện công, một vài đệ tử trẻ tuổi đang tụm năm tụm ba mà tán gẫu, hiển nhiên cũng là đang đợi thành chủ phái sử giả đến tiến hành khảo hạch.

Những người này, đại đa số Cổ Qua đều không nhận ra. Cổ gia lớn, trừ mấy đệ tử dòng chính Cổ Qua nhìn quen mắt, những người thuộc chi khác hần rất ít tiếp xúc. Mặc dù là hàng năm vào lúc tế tự trong từ đường đều có thể gặp mặt một lần.

- Ô ô. Xem một chút ai vậy, không phải là Cổ Qua bị cách chức làm nô bộc sao? Ngươi không hảo hảo chế cùi nẫu com, tới đây xem náo nhiệt gì?

Một đệ tử nhận ra Cổ Qua.

- Còn không phải sao? Mọi người nhìn hình dạng của hần xem, có phải là đại trưởng lão quyết định, đến nô bộc cũng không cho hần làm, trực tiếp trục xuất khỏi gia tộc hay không?

- Đúng đấy, chính là người mười sáu tuổi rồi, ngay cả Quán đình cũng không được, hần căn bản không xứng là thành viên Cổ gia, cút khỏi nơi này đi...

Quán đình là giai đoạn trước khi đã thông kinh mạch trở thành Địa giai võ giả. Không thể Quán đình, gần như không có khả năng trở thành võ giả. Cổ Qua trong mười năm vẫn tu luyện công pháp của Từ Điện Tôn Giả, đến nỗi đêm qua mới thành công Quán đình.

Thường thường mười tuổi đã Quán đình. Sáu năm qua Cổ Qua luôn khuất nhục nhẫn nhịn, lúc nào cũng phải nghe tiếng mắng chửi nên Cổ Qua sớm đã thành thói quen, nhưng hôm nay cảm giác đặc biệt chói tai.

Hoặc. .

Cổ Qua đột nhiên đứng thẳng, cảm tức nhìn người đang cười nhạo hần.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 4: Đại Trưởng Lão

- Cổ Qua, chớ có giả bộ, cỡ như ngươi, ta chỉ cần một ngón tay cũng có thể bóp chết ngươi.

Một gã đệ tử chi thứ, vừa nói vừa đi đến bên cạnh Cổ Qua, hướng về trước mặt Cổ Qua đánh một quyền.

Trước kia ở nơi này, lúc nào cũng có người khi nhục Cổ Qua, nhưng hần luôn nhẫn nhịn, nhưng hôm nay thì không giống.

Lần này là Cổ Qua tới lập uy, oán khí nhiều năm vào giờ khắc này có thể bùng nổ rồi.

Àm...

Cổ Qua đánh ra một uyển, tuy đi sau mà đến trước, nặng nề đánh trên người tên đệ tử này.

Lực lượng năm ngàn cân, cho dù Cổ Qua đã thu hồi chín thành lực lượng, nhưng cũng không phải là thứ mà tên đệ tử kia có thể thừa nhận.

Chỉ nghe răng rắc một tiếng xương gãy giòn vang, tên đệ tử kia liền nằm trên mặt đất, không biết sống chết.

- Ta đã nương tay, đừng trêu chọc ta nữa. Coi như là các người đã Quán đỉnh hay là trở thành vô giả, vẫn không phải là đối thủ của ta.

Cổ Qua ngạo nghễ đối mặt nhìn mọi người, một lời lửa giận rôt cục đốt sạch.

Toàn bộ mọi người đều há hốc mồm, đây là cái tên Cổ Qua khôn cùng kia sao? Đây là cái tên mặc cho bọn hắn dùng lời nói lăng nhục là vô năng tiểu tử kia sao? Mới vừa rồi mọi người còn quơ tay múa chân, toàn bộ đều có chút sợ hãi lui về phía sau.

Đột nhiên, một đạo thanh âm lạnh lùng, từ phòng luyện công bên trong truyền ra.

- Cổ Qua, người thật là uy phong.

Cổ Qua biết cái thanh âm này là thanh âm của Cổ Tranh, cháu đại trưởng lão Cổ gia.

Cổ Tranh từ hai năm trước, đạt được cảnh giới Địa giai hạ phẩm, lực lượng thân thể năm trăm cân, lại học công pháp gia tộc. Hắn từng được xếp hạng thứ ba mươi chín trên “Tiên Vũ Kiều Sứ bang”, là nhân vật lợi hại nhất trong tất cả những thanh niên đồng lứa ở Cổ gia.

Bất giác mọi người liền nhường ra một lối đi, Cổ Tranh từ phòng luyện công từ từ đi ra.

Cách ăn mặc của Cổ Tranh giống như một công tử phú gia, đầu đội Tử Kim di quan, thân mặc áo sồi, bên hông đeo ngọc đá, rong tay cầm một cái chiết phiến, bộ dạng hoàn toàn không giống với người luyện công.

Hôm nay hắn lòng tràn đầy tự tin có thể hoàn toàn qua được thử nghiệm của gia tộc, hắn tới đây chẳng qua là tới để khoe khoang một phen. Hơn nữa lấy tu vi Địa giai hạ phẩm vô giả của hắn, cộng thêm đại trưởng lão chuẩn bị, tiến vào Tiên phái là rất có hi vọng.

Bên cạnh Cổ Tranh còn có một vị thiếu nữ xinh đẹp, nhìn qua cũng chỉ tầm mười bốn mười lăm tuổi. Con mắt nàng chăm chú nhìn trên người Cổ Tranh, hiển nhiên, nàng đối với Cổ Tranh sùng bái đến cực điểm.

- Lăng nhi.

Cổ Qua nhìn thấy thiếu nữ liền trở nên thất thần. Lúc trước khi hắn mới sáu tuổi, khi Cổ Qua còn bé bị Tử Điện tôn giả ăn mòn não vực, chính là nhờ có Cổ Lăng, giúp cho hắn có được niềm vui.

Năm hắn chín tuổi, Cổ Lăng luôn luôn đi theo bên cạnh Cổ Qua, mỗi ngày đều gọi ca ca không ngừng. Cổ Qua đối với muội muội không phải dòng chính này thích vô cùng. Nhưng kể từ khi phát hiện Cổ Qua không thể Quán đỉnh, Cổ Lăng cũng rời khỏi Cổ Qua, ngược lại bám theo bên người Cổ Tranh như hình với bóng.

Trong thời gian Cổ Lăng rời đi, lúc đầu Cổ Qua thật là có chút không thích ứng, sau đó dần dần cũng thích ứng, nhưng vẫn thường xuyên nhớ tới Cổ Lăng. Chẳng qua là mấy năm gần đây lại quên mất.

- Lăng nhi là để cho người gọi sao?

Cổ Tranh vành mặt hất hàm chỉ vào Cổ Qua. Hắn từng nghe Cổ Lăng nói đến đoạn thời gian khi còn nhỏ, thường chơi đùa cùng một người tên là Cổ Qua, trong lòng tràn đầy ghen tỵ.

- Người bây giờ là một phế vật, ta không cùng người so đo. Cút nhanh khỏi nơi này đi, tránh cho ô uế bản thiếu gia đích thân ra tay.

- Vù.

Cổ Tranh mở chiết quạt ra, động tác tiêu sái cực kỳ.

- Cổ Qua, người đi nhanh đi. Kiểm pháp Cổ Tranh ca ca rất cao, hơn nữa nội lực lại càng đạt tới hậu thiên đỉnh phong, lực lượng thân thể một ngàn cân, người tuyệt đối không phải là đối thủ đâu.

Lời nói Cổ Lăng lạnh lùng, thỉnh thoảng liếc về phía Cổ Tranh ánh mắt lại hết sức ám áp, trong giọng nói hiển nhiên là gièm pha Cổ Qua.

Tinh táo. Phải tinh táo.

Cổ Qua nhìn người thiếu nữ quen thuộc ngày xưa trước mặt, nhưng lại nói ra lời bất cận nhân tình đến không ngờ. Cổ Qua biết, Cổ Lăng mặc dù cũng mang họ Cổ, nhưng cùng Cổ gia không hề có quan hệ máu mủ, chỉ có dựa vào Cổ gia cường giả, mới có thể có địa vị ở Cổ gia. Mấy năm nay Cổ Qua vẫn thông cảm cho Cổ Lăng, nhưng giờ phút này, tim của hắn như tan vỡ.

- Cỗ Qua, ta nói ngươi không nghe thấy sao? Cút nhanh lên, đừng cản đường đi của ta và Cỗ Tranh ca ca. Đợi lát nữa đại trưởng lão tới, còn phải tiến hành khảo nghiệm đây.

Cỗ Lăng nhướng mày, mặt hạnh trọn to, hiển nhiên là thật sự có chút ít nóng nảy.

Cỗ Qua lù lù đứng ở nơi đó, mặc dù trong lòng khó chịu, thế nhưng lúc này Cỗ Qua thông dong vô cùng. Hắn tiêu sái hướng phòng luyện công bước đi thông thả.

- Hôm nay ta chỉ muốn thông qua chọn lựa mà thôi.

Mọi người ngầy ngẩn cả người, Cỗ Tranh cũng có chút nghi ngờ. Một tên nô bộc phế vật không thể Quán đỉnh, lại có thể tiến vào phòng luyện công, có thể thông qua chọn lựa sao?

- Cỗ Qua, nếu ngươi còn đi tiếp một bước, đừng trách ta xuất thủ.

Cỗ Tranh thấy Cỗ Qua không để ý tới lời mình nói nên quát lớn, trên mặt mũi có chút khó chịu. Thu hồi chiếc quạt, hiển nhiên thật sự muốn động thủ.

- Vút...

Cỗ Qua đột nhiên gia tốc, dưới chân như có gió lốc xuất hiện, tốc độ cực nhanh, làm cho ánh mắt người ta có chút theo không kịp. Cỗ Qua mười năm qua ngày ngày tập luyện bảy trận bộ pháp, không khỏi kinh thế hãi tục. Cỗ Qua chẳng qua là dùng dao mổ trâu giết gà mà thôi.

Cỗ Tranh chỉ cảm thấy trước mắt một đạo bóng xám hiện lên, thân thể lao đảo. Nhưng hắn phản ứng cực nhanh, lập tức đứng vững cước bộ, lớn tiếng quát:

- Cỗ Qua, ngươi lại dám đánh lên. Xem ta như thế nào thu thập ngươi.

Đột nhiên, chỉ nghe phía sau đám người truyền đến một tiếng quát. Trong tiếng quát này còn có chất chứa nội lực, chúng đệ tử nghe tiếng không dám có một cử động nhỏ nào.

- Lập tức dừng tay. Hôm nay Tiên phái chọn lựa, các ngươi lại ở chỗ này đánh nhau.

P phía sau đám người, một thanh âm già nua vang lên, đám đệ tử vốn là xem náo nhiệt, nhất thời yên lặng như tờ.

Cỗ Tranh biết là gia gia tới, vội vàng thả kiếm trong tay ra, dừng lại cước bộ.

- Gia gia, nô tài Cỗ Qua này không lo chế củi nấu cơm, ngược lại lại chạy tới phòng luyện công làm loạn. Hôm nay là ngày Tiên phái chọn lựa đệ tử ưu tú, ta thân trường tôn, tự nhiên là xuất thủ trừng phạt, không thể để trách nhiệm cho người khác.

Đại trưởng lão Cỗ Long là một vị lão nhân khoảng sáu mươi tuổi, tinh thần khỏe mạnh, trên mặt hồng quang, không có một tia yếu nhược nào. Bên cạnh hắn có một tên ăn mặc như quan lại, nhưng đối với Cỗ Long hết sức cung kính.

Cỗ gia là đại tộc của Tiên Vũ Đế Quốc, cho dù là thành chủ thành Thanh Nhận đích thân đến, cũng phải đối với Cỗ Long có ba phần cung kính.

Cỗ Long liếc mắt nhìn Cỗ Qua, nhất thời kinh ngạc vạn phần.

- Làm sao có thể, ta không nhìn lầm chứ?

Đại trưởng lão đi vào nhìn Cỗ Qua, khuôn mặt kích động ngừng thở...

- Không sai, chân khí tràn đầy đến tận bên ngoài cơ thể, chính là đặc điểm của Địa giai trung phẩm võ giả. Đứa nhỏ này ngày hôm qua còn không thể Quán đỉnh, hôm nay liền trở thành Địa giai trung phẩm võ giả. Ôi trời ơi... Phải biết rằng, cho dù có trải qua Quán đỉnh mà muốn trở thành võ giả cũng cần thời gian hai năm. Cái này là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ đứa nhỏ này luôn luôn giấu diếm thực lực, nhưng hôm nay cũng chạy không thoát đôi mắt của ta? Ổn định. Phải ổn định, Địa giai trung phẩm võ giả, có thể có tiến vào Đông Duyên Tông trở thành nội môn đệ tử, Cỗ gia ta ngoại môn đệ tử rất nhiều, nhưng nội môn đệ tử, gần mười năm nay không có người nào.....

Sứ giả thành chủ cũng lộ vẻ mặt không thể tin được. Hắn và đại trưởng lão liếc mắt nhìn nhau, khóe miệng chất đầy ý mừng.

Thông thường cho dù Quán đỉnh sớm nhất cũng là mười tuổi, trở thành võ giả ít nhất cũng cần phải mất hai năm, lực lượng hai trăm cân.

Chân chính tiến vào Địa giai hạ phẩm cần ba năm trở lên, giống như Cỗ Tranh vậy mười bốn tuổi đạt được Địa giai hạ phẩm chính là thiên tài rồi, huống chi khoảng cách giữa Địa giai trung phẩm cùng hạ phẩm cũng cần ít nhất là bảy năm thời gian. Chỉ cần đi vào Địa giai trung phẩm, vậy thì vô cùng có khả năng trở thành Thiên giai võ giả.

Q.1 - Chương 5: Vân Mộng Sơn

Cổ Long làm bộ như bất động thanh sắc. Tối hôm qua hắn theo tộc quy đem Cổ Qua cách chức làm nô bộc, rốt cuộc cũng hồi hận rồi, thấp giọng nói:

- Cổ Qua, có phải hôm qua ta đem ngươi cách chức làm nô bộc, ngươi không phục nên mới tới đây làm loạn.

Hắn ngó chừng Cổ Qua, hi vọng Cổ Qua nói ra 'Không phục' sau đó mình biết thời biết thế, đem Cổ Qua một lần nữa thu hồi vào trong hàng ngũ đệ tử.

- Không có không phục. Ta hôm nay chỉ là muốn tham gia Tiên phái chọn lựa, mới vừa rồi Cổ Tranh cản trở đường đi của ta, hơn nữa là hắn động tay trước, ta một chút cũng không động.

- Ừ.

Sắc mặt đại trưởng lão Cổ Long xanh mét, trong lòng thầm nghĩ: "Hiện tại sứ giả thành chủ ở đây, đợi lát nữa mọi người tán đi, ta lại cùng Cổ Qua nói chuyện. Nhất định phải đưa hắn quay trở lại."

- Đã như vậy, Cổ gia cũng không kiêng kị thân phận nô bộc tham gia Tiên phái chọn lựa. Như vậy có thể bắt đầu rồi.

Cổ Long không động thanh sắc, ý bảo chọn lựa có thể bắt đầu.

- Gia gia, tiểu tử Cổ Qua này trước hướng ta khiêu khích, hơn nữa hắn là nô bộc... Nếu như chuyện này mà truyền đi ra ngoài, đối với thanh danh Cổ gia ta, chỉ sợ sẽ bị ảnh hưởng...

Cổ Tranh vẫn như cũ không buông tha nói.

Đại trưởng lão hung hăng trừng mắt nhìn Cổ Tranh một cái:

- Không biết trời cao đất rộng, gia tộc khảo thí chọn người, ngươi không hảo hảo chuẩn bị ngày mai khảo hạch, ở chỗ này om sòm cái gì. Ngươi nếu muốn ở chỗ này thì đứng im đó, không được lên tiếng.

Đại trưởng lão nhìn sứ giả thành chủ nói:

- Để cho Đông Thành lão đệ chê cười rồi, Tôn Tử ta ở đây đều tốt, chỉ là tính tình vội vàng xao động. Bây giờ đã không còn sớm, ngày mai là ngày Tiên phái chính thức chọn lựa. Thành chủ đại nhân còn phải lập danh sách, chúng ta hãy vào bên trong phòng luyện công đi.

Thành chủ sứ giả nói:

- Đã như vậy, chúng ta lập tức bắt đầu. Chẳng qua là tiểu tử này...

Hắn chỉ chỉ Cổ Qua, tựa hồ hỏi ý đại trưởng lão.

- Đông Thành lão đệ cứ theo như quy củ mà làm.

Sứ giả thành chủ nhíu mày, trong lòng tính toán. Sau đó hắn quay lại, đối mặt tất cả đệ tử tham gia chọn lựa trong tộc, lớn tiếng nói:

- Tất cả đệ tử xếp thành hai hàng, lấy thiết cầu năm trăm cân trong phòng luyện công làm giới hạn, ai có thể giơ lên là có thể vượt qua kiểm tra. Cổ Qua là Địa giai hạ phẩm võ giả có thể miễn, những người khác chuẩn bị.

- Cổ Qua được miễn?

Tất cả mọi người kinh ngạc vô cùng, nhưng cũng không có thả chậm cước bộ.

Rầm... Đám người nhất thời xếp thành hai hàng.

Tiên phái chọn lựa hạn chế số tuổi, quá mười sáu tuổi không thể vào Tiên phái.

Trở thành Địa giai võ giả có thể miễn. Cổ gia là đại tộc của Tiên Vũ Đế Quốc, lần này tham gia chọn lựa có bảy tám chục người, Địa giai võ giả mười lăm người, chỉ cần là Địa giai võ giả, lực cánh tay đều có thể nâng được năm trăm cân. Hàng năm chọn lựa hạng mục đều giống nhau, không cần thiết phải tiến hành làm mẫu, tất cả mọi người bắt đầu giơ thiết cầu.

Cổ Tranh ở một bên phẫn hận nhìn Cổ Qua, chính hắn có thể miễn, điều này hắn đã sớm biết. Nhưng Cổ Qua này vẫn luôn bị hắn chèn ép, là một nô

bộc hạ nhân làm sao cũng có thể miễn? Hơn nữa từ thái độ của gia gia có thể thấy được, hẳn đối với Cổ Qua hết sức che chở. Thái độ của vị sử giả thành chủ này cũng hết sức rõ ràng. Chẳng lẽ... Địa giai võ giả, cái này càng không có thể, ngày hôm qua hẳn còn không thể Quán đỉnh... Chẳng lẽ Cổ Qua ở trong Tiên phái có người đề chống lưng?

Nghĩ tới đây Cổ Tranh chảy ra mồ hôi lạnh. “Không thể nào... Phụ thân hẳn mặc dù đạt đến Địa giai thượng phẩm, vì gia tộc mà chết trận, không hề có huyết mạch nào tiến vào Tiên phái...”

Cổ Tranh yên lòng, liếc mắt nhìn Cổ Qua. Cổ Qua vẫn như cũ khí định thần nhàn, không khỏi trong lòng cảm thấy căm tức.

Cổ Lăng đứng một bên ánh mắt phức tạp nhìn Cổ Qua.

“Chẳng lẽ ta nhìn lầm người rồi? Khi còn bé vốn luôn cùng tên phế vật Cổ Qua này chơi đùa, hẳn đối với ta có chút lưu luyến, không có nghĩ đến tên phế vật này cũng có lúc trở mình. Sử giả thành chủ trực tiếp cho hắn được miễn, đây là chuyện gì?

Cổ Qua đứng thẳng ở một bên, nhìn các đệ tử nâng thiết cầu trong phòng luyện công, trong lòng lại vô cùng bình tĩnh.

Bên trong gia tộc được miễn khảo thí, Cổ Qua hoàn toàn không ngờ tới.

Tiến vào Địa giai trung phẩm, chân khí sẽ tỏa ra ngoài, nhất định đã bị trưởng lão gia tộc phát hiện. Ngày mai Tiên Sư tự mình chọn lựa, tất cả tinh anh của thành Thanh Nhận cùng nhau tụ tập, lúc đó mới chính là có áp lực.

Hay là sớm trở về chuẩn bị đi. Chủ yếu nhất chính là, linh vị phụ thân còn đang ở trong ngực. Giờ phút này nhìn thái độ của đại trưởng lão đối với mình, xin hẳn thu hồi linh vị phụ thân hẳn là không thành vấn đề.

Cổ Qua nghĩ xong, đi tới trước mặt đại trưởng lão.

- Đại trưởng lão, ta có một điều thỉnh cầu.

Đại trưởng lão không nghĩ tới tên Cổ Qua từng tỏ ra yếu nhược lại có lá gan đứng ở trước mặt mình nói lên thỉnh cầu.

Lập tức thu hồi ánh mắt nhìn các đệ tử đang nâng thiết cầu lại, nhìn Cổ Qua từ trên xuống dưới.

- Tới đây, theo ta vào nội đường.

Đại trưởng lão đối với thực lực Cổ Qua chỉ sau một đêm liền tăng vọt, tràn đầy tò mò.

Phòng luyện công nội đường có hơn tám mươi ghế, bốn phía đều là các bàn trà, là nơi các đệ tử dùng để uống trà nghỉ ngơi khi luyện công mệt mỏi. Chính giữa nội đường có treo một tấm biển có ghi chữ '武' màu vàng hết sức chói mắt. (Biên: Đề chữ tàu cho nó có phong cách. Các bạn dùng từ điển mà tra)

Tiến vào nội đường, đại trưởng lão mở miệng nói trước:

- Trước không nói đến thỉnh cầu, đem chuyện tối hôm qua nói cho ta biết.

Đại trưởng lão không giận mà uy, Cổ Qua mặc dù thân thể có lực lượng năm ngàn cân là Địa giai trung phẩm, nhưng ở trước mặt đại trưởng lão vẫn như cũ không có bất kỳ ý niệm phản kháng nào trong đầu.

Thực lực Cổ Long từ lúc mười năm trước đã tiến vào Thiên giai đỉnh phong, hiện tại đã có thể trở thành tuyệt đại cao thủ.

- Đại trưởng lão còn nhớ rõ cha ta là chết như thế nào không?

Cổ Qua cũng không bối rối, hẳn biết chuyện phát sinh tối hôm qua cực kỳ quý dị. Nếu nói ra, sợ rằng đại trưởng lão sẽ không tin tưởng, cho nên quyết định tìm đại một cái cơ thuận tiện hỏi rõ nguyên nhân cái chết của phụ thân.

- Nhớ chứ. Năm đó Đông Duyên Tông cùng Vân Mộng Sơn đại chiến, phụ thân nguoi chết dưới phi kiếm của một gã Tiên sư. Sau Cổ gia ta lên trả thù, mới biết được, người giết chết phụ thân nguoi, là đệ tử chân truyền của chương giáo Vân Mộng Sơn, là người Cổ gia ta trăm triệu lần không thể chống lại. Tại sao, chẳng lẽ thực lực nguoi tăng vọt cùng chuyện này có quan hệ?

Đại trưởng lão không chút do dự, năm đó Đông Duyên Tông cùng Vân Mộng Sơn đại chiến. Đông Duyên Tông tam quốc đối chiến Vân Mộng Sơn lục quốc, song phương người chết vô số. Cổ gia lần đó cũng hao tổn không ít nhân mã, trong đó phụ thân Cổ Qua là người lừng lẫy nhất, giết chết một gã võ giả Địa giai thượng phẩm, sau lại bị Tiên Sư của đối phương giết chết. Chuyện này vài nguoi thế hệ trước của Tiên Vũ Đế Quốc đều biết.

Về mặt Cổ Qua bình thản, hẳn từng nghe nói trong Tiên phái cũng có lúc tranh đấu, nguyên lai cha mình chết là do tranh đấu. Đệ tử chân truyền của chương giáo Vân Mộng Sơn, ta nhớ kỹ.

- Có quan hệ, mẫu thân ta sinh khó mà chết, phụ thân vì đau lòng, cho nên chủ động xin đi giết giặc, đối kháng lục quốc Vân Mộng Sơn xâm lấn. Trong lúc giết địch người từng trở lại trong tộc một lần ngai nhớ chứ?

Cổ Qua căn cứ nội dung trong tín thư của phụ thân, đoán được tình cảnh lúc ấy.

- Nhớ, năm đó Cổ gia ta phái ra hai trăm dũng sĩ trợ giúp đế quốc, trận đầu đắc thắng, cha ngươi còn từng chém giết một gã cao thủ Địa giai thượng phẩm, trong tộc còn thuở cho hắn. Chẳng qua là, Cổ Qua ngươi khi đó mới không tới hai tuổi, những chuyện này ngươi sao có thể biết?

Đại trưởng lão có chút kỳ quái. Những chuyện năm xưa này hắn đã muốn quên đi, Cổ Qua tại sao lại nhắc tới?

- Năm đó phụ thân ta trở lại gia tộc, đã đưa cho một nô bộc trong tộc lưu giữ lại cho ta cái này.

Cổ Qua móc ra túi màu vàng.

- Ủ. Chuyện này ta biết, lúc ấy nô bộc kia cũng hướng ta bẩm báo rồi. Chẳng lẽ dị biến của ngươi tối hôm qua cùng chuyện này có liên quan?

Ánh mắt đại trưởng lão lóe lên, tựa hồ nghĩ thông suốt liên hệ trong đó.

- Đúng vậy. Tầng dưới cùng của túi này có một hộp gỗ. Tối hôm ta bị cách chức làm nô bộc, vốn ta định bỏ đi không ở đây nữa. Trong lúc thu thập tiền tài, liền phát hiện cái hộp, mở ra vừa nhìn, bên trong có một viên đan dược, tản ra mùi thơm, ta liền đem đan dược ăn vào. Sau khi ăn xong, cảm giác như đầu lằm, cả người kinh mạch cùng huyết nhục giống như là bị xé rách. Sáng nay tỉnh lại, liền phát hiện thực lực đề cao rất nhiều.

- Thật là như thế?

Đại trưởng lão hít mắt liếc nhìn, tựa hồ đối với lời nói của Cổ Qua có hoài nghi.

Trong lòng Cổ Qua lo sợ, đối với phụ thân Cổ Qua cho tới bây giờ còn chưa biết mặt. Chỉ bằng một phong thư, nhìn như thiên y vô phùng, thực tế không thể lừa đại trưởng lão.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 6: Địa Giai Thượng Phẩm

“Thật đúng là trời ban cơ duyên.” Đại trưởng lão vỗ đùi nghĩ: “Đan dược đối với Tiên Vũ Đế Quốc mà nói, chỉ có đệ tử hoàng thất mới có thể đạt được. Năm đó Cổ Lệ Thiên giết chết một vị hoàng tử của lục quốc Vân Mộng Sơn rất có khả năng là đoạt được lúc đó.”

- Sớm đã nghe nói Tiên Sư Vân Mộng Sơn luyện chế đan dược lợi hại vô cùng, hôm nay vừa thấy quả nhiên bất phàm. Chắc là ngày đó khi phụ thân ngươi chém giết cái tên võ giả Địa giai thượng phẩm kia thu được. Tốt. Tốt. Ngươi đã có cơ duyên bậc này, ngày sau phải hảo hảo quý trọng, cố gắng tu luyện. Nói đi ngươi có thành tựu gì?

Đại trưởng lão cực kỳ hưng phấn, võ giả một khi có thể có được Tiên phái đan dược, thì có thể hướng được sự phát triển cảnh giới huyền diệu khó mà giải thích. Ban đầu hắn chính là ở Đông Duyên Tông nhận được một viên thuốc, cho nên mới có địa vị hôm nay.

- Đại trưởng lão, ta muốn đem linh vị phụ thân ta một lần nữa trở về từ đường.

- Ngươi đã là Địa giai trung phẩm võ giả, lại có phần hiếu tâm khó có được này. Vốn phụ thân ngươi là hậu bối nên linh vị phải bày ở phía dưới cùng, nếu như ngươi trong vòng ba năm tiến vào Tiên phái có thể trở thành nội môn đệ tử, ta sẽ dựng tông bia cho phụ thân ngươi, được đời sau vĩnh viễn kính ngưỡng.

- Tông bia.

Cổ Qua há miệng thật to, tông bia chỉ có trưởng lão trong tộc sau khi chết mới có thể được dựng. Thành viên bình thường trong tộc khi chết, thì sau khi luyện hóa thi thể, rồi chuẩn bị một khối linh vị đặt ở trong từ đường.

- Tà on đại trưởng lão khích lệ, ta nhất định cố gắng.

Tốt lắm, trở về đi thôi. Chuyện tối ngày hôm qua không cần để ở trong lòng. Trong tộc có tộc quy, chỉ cần ngươi cố gắng, trong tộc nhất định sẽ cho ngươi phần thưởng xứng đáng. Ngươi sau này cũng không cần đến nhà tranh trên núi ở nữa, ta sẽ phái người phân một khu vực trọng yếu trong gia tộc ban thưởng cho ngươi làm nơi ở.

- Tà on đại trưởng lão khích lệ.

Cổ Qua lui ra ngoài.

.....

Sắc trời u ám, thời tiết ở Trung Phục buổi chiều thường sẽ có mưa.

Giờ phút này, phía sau núi Đông Duyên Tông, một mảnh mưa bụi mênh mông.

Trong mưa, một bạch y nữ tử phiêu nhiên mà đứng, nàng chân không bám bần, mưa không dính thân, giống như tiên tử trên trời.

- Ba năm, xem ra ta không có uống phí công chờ đợi. Sách Tiên Luân không ngờ lại nhận chủ, đây cũng là cơ hội tuyệt hảo thông suốt ần mạch chí âm chí hàn trong cơ thể ta. Đợi hân thêm mấy ngày nữa vậy...

Cô gái vung tay lên, thân thể đột nhiên biến mất.

...

Cố gắng tu luyện đó mới là chính đạo.

Cổ Qua ở trên sườn núi hai tay nâng một tảng đá xanh thật to, nhìn tảng đá kia nặng chừng bảy ngàn cân.

Àm...

Cổ Qua ném cự thạch,

- Tối hôm qua cùng lão ma đầu đánh một trận, ta thu hoạch được rất nhiều. Cho đến hiện tại, linh khí trong cơ thể còn không ngừng vận chuyển. Xem ra cũng không lâu nữa ta liền có thể đột phá Địa giai trung phẩm, tiến vào Địa giai thượng phẩm giống như phụ thân

Võ giả chia làm Địa giai cùng Thiên giai, lên trên nữa chính là Thông Huyền cùng Kim Đan đại đạo trong truyền thuyết.

Địa giai võ giả, Thiên giai võ giả, Thông Huyền, Kim Đan.

Cổ Qua từ trong sách ở gia tộc, biết được những cảnh giới tu luyện này.

"Theo như lão ma đầu nói Phệ Quyết là pháp môn tu luyện Vô Thượng. Nhưng hiện tại pháp quyết của Phệ Quyết nằm bên trong Hắc châu, ta nếu không tu luyện tới cảnh giới Thiên giai trung phẩm, ngay cả trong Hắc châu có cái gì cũng không nhìn thấy, chớ nói chi là đem lấy ra. Xem ra, còn cần phải nỗ lực tu luyện thật nhiều."

Trong mười năm, Tử Điện Tôn Giả cùng Cổ Qua nói qua một chút kiến thức căn bản về tu chân. Nát là vì chuẩn bị để đoạt xá Cổ Qua, hắn liền đem tàn thứ nhất của Phệ Quyết truyền cho Cổ Qua, thân thể Cổ Qua hiện tại đã đại thành, chỉ thiếu khẩu quyết của tầng thứ hai. Nếu không, Cổ Qua nhất định có thể nhanh chóng tiến vào Thiên giai võ giả.

"Địa giai võ giả thượng, trung, hạ tam phẩm, hoàn toàn là rèn luyện kinh mạch cùng lực lượng thân thể. Địa giai hạ phẩm là thông hai mạch Nhâm Đốc, chân khí hội tụ tại đan điền. Địa giai trung phẩm, là đã thông kỳ kinh bát mạch, có thể đạt được tiểu chu thiên, chân khí tiết ra ngoài. Địa giai thượng phẩm võ giả đạt được Đại Chu thiên, thân thể hòa nhập với tự nhiên, không hiện lộ thực lực, người khác rất khó phát hiện."

"Ta hiện tại là Địa giai trung phẩm, người có thực lực lớn hơn một chút đều có thể nhìn ra thực lực chân chính của ta, điều này vô cùng bất lợi khi ẩn trốn. Để báo thù cho cha, phải bí mật làm việc, chờ sau khi ta tiến vào Tiên phái, phải cố gắng tận lực để được Tiên phái ban cho đan dược. Đến lúc đó thực lực ta sẽ tiến xa ngày đi ngàn dặm, báo thù cũng dễ dàng hơn."

Cổ Qua ngồi khoanh chân, mặc dù không có pháp quyết tu luyện, nhưng sau khi đạt được tiểu chu thiên điều động Thiên Linh khí cũng rất dễ dàng làm được.

Nhất thời, trong lúc Cổ Qua tu luyện, quanh thân xuất hiện một cái lồng hình tròn màu trắng ngà, đem Cổ Qua bọc ở bên trong. Trên cái lồng có tiếng tí tí phát ra, thỉnh thoảng còn có thể phình to ra rồi thu nhỏ lại. Qua một lúc lâu, chỗ sườn núi nơi Cổ Qua ngồi mờ mịt vô cùng, khí tức tán loạn khắp nơi.

Tu luyện, không ngừng tu luyện.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ...

Bất giác, mặt trời từ từ chuyển sang hồng, cuối cùng dần biến mất ở phía Tây.

Vào đêm, dã thú phía sau núi không ngừng tru lên. Khắp thành Thanh Nhận, từng ngọn đèn dầu từ từ đốt lên, khí tức quanh thân Cổ Qua vẫn không tiêu tan, ngược lại càng ngày càng nồng đậm hơn.

Lúc này Cổ Qua đã tiến vào vô ngã chi cảnh, tâm thần lắng đọng, mục đích tu luyện đã giảm bớt, nhưng tốc độ lại tăng lên...

Cách Cổ Qua chừng hai trăm thước, có hai người đang đứng.

Giờ phút này trong lòng đại trưởng lão rung động vô cùng.

- Ban ngày hắc nói ăn một viên thuốc, ta còn có điều không tin, bây giờ nhìn lại đúng là thật. Ngày hôm qua có thể được hiệu không có hoàn toàn phát huy, tối hôm nay, chỉ sợ hắc còn có thể đột phá.

Ánh mắt đại trưởng lão hít lại.

- Đứa nhỏ này cùng cha hắc năm đó bất đồng. Lệ Thiên tính tình ngay thẳng, hết sức tốt đẹp. nhưng đứa nhỏ này có lời gì cũng không chịu nói ra, ần ần, chôn dấu cừ hận trong lòng, làm cho người ta có một loại cảm giác như nhu nhược. Ban ngày khi ta cùng hắc nói đến cái chết của phụ thân hắc, thật không nghĩ đứa nhỏ này lại muốn đi tìm chân truyền đệ tử của chương giáo Vân Mộng sơn kia báo thù. Nếu vậy Cô gia ta lại tổn thất một thiên tài rồi.

Đại trưởng lão thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Cổ Tranh bên cạnh

- Thế nào Tôn nhi? Ban ngày ta không để cho ngươi động thủ, ngươi còn kích động, nếu như ngươi thật đi tới cùng hắc đánh nhau, cho dù chiêu kiếm của ngươi bén nhọn, cũng khó có thể là địch thủ của hắc.

Về mặt Cổ Tranh khiếp sợ. Hắc không phải là người không có thể diện, hơn nữa năm ngoài cử hành tỷ thí giữa các cao thủ trẻ tuổi từ mười tám trở xuống ở Tiên Vũ Đế Quốc, hắc từng cùng một gã xếp hạng thứ ba mươi trên Tiên Vũ Kiều Sở Bảng tỷ thí. Cảnh giới của người nọ cũng ngang với hắc, là Địa giai hạ phẩm võ giả, chẳng qua là công pháp so với hắc lợi hại hơn.

Theo hắc biết mười tên đứng đầu trên Tiên Vũ Kiều Sở Bảng đều là người đã đột phá Địa giai trung phẩm, nhưng những người này đều là thành viên hoàng thất, hoặc thế tử chư hầu trấn thủ một phương. Cô gia mặc dù là quý tộc cổ xưa, nhưng chưa bao giờ xuất hiện nhân vật lợi hại như vậy.

- Gia gia, ánh mắt hài nhi ánh mắt không tốt, thiếu chút nữa tạo thành sai lầm lớn. Ngày sau ta nếu tiến vào Tiên phái, nhất định phải hảo hảo lôi kéo hắc. Cô bé Cổ Lăng kia, nếu hắc thích, ta sẽ nhường cho hắc.

Đôi môi Cổ Tranh mấp máy, đầu gục xuống, ánh mắt có chút không phục ngó về phía Cổ Qua.

- Như thế là rất tốt. Cô bé Cổ Lăng kia tâm cơ rất lớn, ngươi cách xa cô ta một chút. Cổ Qua mặc dù là thứ xuất, nhưng các ngươi có cùng tổ tông, gia gia của hắc cũng là thân huynh đệ của ta. Trong gia tộc huynh đệ tranh đấu rất bình thường, nhưng đến Tiên phái, các ngươi nhất định phải đoàn kết.

Đại trưởng lão nói xong, nhưng ánh mắt không dám chút nào rời khỏi Cổ Qua. Hắc không nghĩ tới Cổ Qua sẽ dám ở hoang giao dã ngoại mà nhập định. Nếu như chung quanh có loại dã thú nào tới, cắt đứt tu luyện của Cổ Qua, nhất định là sẽ tẩu hỏa nhập ma. Nghĩ đến đây hắc thật không dám tưởng tượng.

Đột nhiên, ánh mắt đại trưởng lão co rụt lại

- Ông trời ơi... Đứa nhỏ này muốn đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 7: Đột Phá

Chỉ thấy trên núi, xung quanh Cổ Qua bạch khí càng ngày càng dày, giống như thực chất, nồng đậm giống như dùng vải mà quấn lấy.

Luồng xoáy khí màu trắng, dọc theo đỉnh núi từ từ chuyển động.

Phạm vi mười thước, hai mươi thước... Ba mươi thước...

Đại trưởng lão cùng Cổ Tranh cảm giác khi hô hấp đều là linh khí tinh thuần dị thường, mỗi lần hít vào, đều có một loại cảm giác thanh thanh khí sáng.

- Năm đó ta đột phá Địa giai thượng phẩm, đã là ba mươi tuổi. Đứa nhỏ này năm nay mới có mười sáu tuổi.

- Gia gia, xem ra Cổ gia ta sẽ xuất hiện một vị thiên tài.

Cổ Tranh chẳng quan tâm ban ngày cùng Cổ Qua đối địch, nhất là khi Cổ Qua tỏ ra thực lực quái vật.

- Quả thật như thế, chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến, hộ pháp cho Cổ Qua.

Giờ phút này đầu óc Cổ Qua càng trở nên thư thái, hai người đại trưởng lão ở ngoài trăm thước, hẳn vẫn cảm giác được rất rõ ràng.

- Hôm qua linh lực trong cơ thể tựa hồ chông chất rất nhiều, linh khí này hình như không phải là của lão ma đầu. Linh hồn lực lượng của lão ma đầu có chút tĩnh mịch, mà linh khí này lại bùng bùng sinh cơ. Mới vừa rồi ta đạt được tiểu chu thiên, chỉ điều động ba thành, liền đột phá đến Địa giai thượng phẩm. Còn dư lại bảy thành tứ tán ở trong kinh mạch. Đến khi đột phá Thiên giai hạ phẩm thì dùng vậy. Chỉ là có chút đáng tiếc... Ta đối với cảm thụ linh lực thiên địa của cảnh giới đệ nhất Phệ Quyết mà lão ma đầu nói còn có chút khoảng cách... Nếu không như vậy, ta có thể dựa theo pháp môn của lão ma đầu cho ta hấp thu linh lực tiếp tục tu luyện rồi.

Địa giai thượng phẩm, lực lượng thân thể hai vạn cân, có thể huy động binh khí mấy trăm cân, mạnh mẽ vạn người khó chống.

Quan trọng nhất là, sau khi đột phá Địa giai thượng phẩm, vẹn vẹn chỉ cần thời gian hai năm, là có thể bước vào Thiên giai hạ phẩm, không có chút chướng ngại nào.

Sương trắng dần dần tàn đi, đại trưởng lão cùng Cổ Tranh cũng rời đi, tu luyện gần một đêm, phía đông dần hiện lên ánh mặt trời. Chẳng biết tại sao, Cổ Qua cảm giác có chút mệt mỏi, ngũ tâm hướng về phía trước, khoanh chân ngồi dậy, không phải là tu luyện, mà là ngủ.

Địa giai thượng phẩm, ngủ không cần nằm, khoanh chân cũng đủ.

Cổ Qua cảm giác có một giấc ngủ thật là sáng khoái, thơm quá... trong mộng Cổ Qua thấy mình thành tựu Chân Thần, đại tiêu dao giữa thiên địa.

.....

Mặt trời từ từ dâng lên, chiếu sáng cả thành Thanh Nhận.

Thành Thanh Nhận, là trọng trấn ở phía Tây Bắc Tiên Vũ Đế Quốc, xếp hạng thứ sáu trong thập đại thành trì tại Tiên Vũ Đế Quốc, nhân khẩu gần ba trăm ngàn. Phía Bắc giáp núi Thanh Nhận, Nam giáp sông Thông Thiên, vị trí địa lý cực kỳ trọng yếu.

Tiên phái tuyển chọn đệ tử, tuyệt đối là chuyện trọng địa nhất trong vòng một năm ở thành Thanh Nhận. Lúc này còn cách thời gian chọn lựa hai canh giờ, thành chủ thành Thanh Nhận suất lĩnh Hắc giáp quân tiến về trung tâm quảng trường.

Trong lúc này, trên quảng trường gần vạn thước vuông, chung quanh đã sớm đề phòng sâm nghiêm, ngàn thước bên trong rất là trống trải, ngoài ngàn mét tụ tập một đám người.

Mọi người đến tham gia chọn lựa đang ra vào ở cửa phía Nam. Sau khi nộp tiền ghi danh, đang đợi Tiên Sư đến.

Thành chủ thành Thanh Nhận Liễu Nam Thiên đặc chí vừa lòng quét mắt nhìn đám thanh niên tham gia Tiên phái chọn lựa trước mắt. Năm nay nhân số ghi danh đặc biệt nhiều. Tất cả có ba trăm người, mỗi người hai mươi kim, rơi vào trong túi hắn đến ba phần, điều này có thể không dễ cho hắn cao hứng sao được.

Chủ yếu nhất chính là, hắn đã cùng chủ khảo trong Tiên phái câu thông rồi, danh sách tiến vào Tiên phái đã được quyết định nội bộ rồi. Có thể nói cái này thu vào so với ba phần kia còn nhiều hơn rất nhiều.

- Hàng năm tiến vào Tiên phái có mười người, mười người này ta đã an bài rồi, nội dung khảo hạch toàn bộ đã huấn luyện tốt, tuyệt đối không có sơ xuất. Phải biết rằng, hạng mục khảo hạch thứ ba của Tiên phái hết sức biến thái, không có trải qua huấn luyện, tuyệt đối không thể thông qua.

Thành chủ thành Thanh Nhận, hắn cũng là một trong những giám khảo của Tiên phái.

Trừ hắn ra, hàng năm Tiên phái cũng sẽ phái tới hai gã Tiên Sư làm giám khảo. Năm nay một trong những giám khảo, chính là sư huynh của Liễu Nam Thiên.

Bởi vì cái gọi là "Tiên phái thiên hạ" thành chủ thành Thanh Nhận hắn cũng từng là một gã đệ tử của Đông Duyệt Tông. Hơn nữa còn không phải là ngoại môn đệ tử bình thường, tu vi Liễu Nam Thiên đã đạt tới bình cảnh võ giả Thiên giai đình phong. Hắn xin vào phạm trấn, trở thành thành chủ của một thành thị trọng yếu của Tiên Vũ Đế Quốc, một trong ba nước phụ thuộc của Đông Duyệt Tông.

Trong phạm vi phụ thuộc của Đông Duyệt Tông, tất cả quốc chủ, hoàng đế, đều là do Đông Duyệt Tông bổ nhiệm, bao gồm thành chủ các đại thành trì, quyền sanh sát đều ở trên tay Đông Duyệt Tông.

Cổ Qua xếp hàng đứng trong đám người báo tên.

Ở nơi này có ba trăm người, hoặc là quan lại quyền quý, hoặc là đệ tử thương nhân phú giáp một phương. Chỉ có Cổ Qua là quần áo mộc mạc, hơn nữa bên cạnh cũng không có ai tương bồi.

Sáng sớm, liền chạy thẳng tới quảng trường. Đối với khảo hạch hắn không hiểu nhiều lắm, nghĩ đến trước thăm dò một phen. Chủ yếu nhất là hôm qua mới vừa cùng Cổ Tranh cãi nhau mà trở mặt, không khỏi gặp mặt lúng túng, liền tới sớm cả canh giờ.

Cổ Qua nhìn khắp bốn phía, phát hiện những người ghi danh này có không ít người quen biết, đang tụm năm tụm ba kết bạn cùng hàn huyên, bộ dáng hết sức thoải mái.

- Vị huynh đệ này nhìn quen mặt quá, hình như là đã gặp nhau ở nơi nào rồi.

Một thanh âm vang lên bên cạnh Cổ Qua, thanh âm này đầy sức hút, khiến người nghe có một loại cảm giác thân thiết.

- Tàn gia đại thiếu gia

Cổ Qua vừa định ôm quyền hành lễ, nhưng suy nghĩ một chút hiện tại hắn đã trở thành võ giả Địa giai thượng phẩm, tay trái đưa ra phía trước, làm một thủ thế bồi lễ.

Đây là đại thiếu gia Tàn gia cùng Cổ Tranh truyền nhân dòng chính của Cổ gia quan hệ thập phần tốt, từng đến Cổ gia vài lần, từng gặp mặt Cổ Qua một lần.

- Tại hạ Cổ Qua, xin chào Tàn huynh đệ.

- Cổ Qua...

Tàn Hư tựa hồ còn không có nhớ tới lai lịch của Cổ Qua.

- Ta thấy huynh đệ ngươi phong thần tuấn lãng, trong cơ thể khí phách đầy đủ, cốt cách phi phàm, chắc là đã tiến vào Địa giai trung phẩm.

Ánh mắt Tàn Hư sáng quắc, Tàn gia hắn ở thành Thanh Nhận, trừ thành chủ Liễu gia, chính là Tàn, Cổ nhị gia tông tộc. Đối phương là người Cổ gia người, mặc dù không phải là dòng chính, nhưng không được khinh thị.

Nhất là đối phương rõ ràng đã đạt tới Địa giai trung phẩm. Lực lượng vượt qua ba nghìn cân, hôm nay chọn lựa võ cùng có khả năng tiến vào Tiên phái, đến lúc đó cùng đi ra ngoài, ở trong Tiên phái có thể chiếu ứng lẫn nhau. Thật ra thì hắn cũng không biết, Cổ Qua cũng là vừa mới đột phá, khí tức còn chưa tinh thuần, không biết được như thế nào để thu liễm, lúc này mới khiến hắn nhìn ra khí lực tràn đầy. Nhưng Cổ Qua đã đột phá tiến vào Địa giai thượng phẩm.

- Cổ Tranh tiểu tử này thật là dấu kín, gia tộc có cao thủ trẻ tuổi như vậy, cũng không nói với ta một tiếng. Chẳng qua là Cổ huynh đệ, sao ngươi không đi cùng các huynh đệ trong gia tộc?

Thái độ Tàn Hư khiêm hòa vô cùng, lấy võ số thiên tài địa bảo của Tàn gia hắn, thêm đông đảo bí thuật, hắn mới đạt được lực lượng thân thể hai nghìn cân, nhưng cũng chỉ là võ giả Địa giai hạ phẩm, cùng Cổ Qua hoàn toàn không cùng cấp bậc.

- Tàn huynh đệ khách khí, may mắn mà thôi. Nếu như ta và ngươi thật có thể đi vào Tiên phái, còn mong chiếu cố lẫn nhau. Cao thủ gia tộc ta, đoán chừng còn phải đợi một hồi mới đến.

Cổ Qua nghĩ đến ngày sau này thay cha báo thù, kết giao một chút với các đệ tử đại tộc nhất định sẽ có nhiều chỗ tốt.

- Ah... Đây không phải là Tàn nhị công tử sao?

Một thanh âm như vệt đực vang lên, từ một nơi cách đó không xa truyền đến, đem ánh mắt Tàn Hư cùng Cổ Qua hấp dẫn tới.

Người đang mặc cẩm bào, thắt lưng mang vạn ngọc dải, trên đầu đội mũ hoa lông lánh trên châu, người này không giống như là tới tham gia Tiên phái chọn lựa, ngược lại giống như là tới khoe khoang giàu có thì giống hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Phạm Đông Ly

- Phạm Đông Ly.

Cổ Qua có chút thất thần. Người này cha là thương nhân đệ nhất ở Tây Bắc, nghe nói tiền trong nhà ngay cả hoàng thất Tiên Vũ Đế Quốc cũng không bằng. Địa vị của Phạm Đông Ly này ở Tiên Vũ Đế Quốc so sánh với thái tử cũng không kém bao nhiêu...

Phạm gia chuyên làm ăn buôn bán, nơi đây ai cũng biết. Nghe nói Phạm gia cùng Đông Duyệt Tông có chút liên lạc, cho nên mấy lần hoàng thất Tiên Vũ Đế Quốc muốn ra tay với hắn cũng không có thành công.

- Di, vị huynh đệ kia nhìn lạ mặt quá. Thành Thanh Nhận quả là có nhân tài, không nghĩ tới bằng tuổi ta mà tu vi lại cao hơn.

Về mặt Phạm Đông Ly cười ngớ ngẩn, trong giọng nói ít nhiều có chút chua chát, nhưng lại ẩn chứa rất nhiều ngưỡng mộ.

- Tại hạ Cổ Qua, xin chào Phạm huynh đệ.

Cổ Qua không thể làm bộ, giống như trước hành lễ ngang hàng.

- Phạm huynh đệ, mặt hiện hồng quang. Như vậy đột phá Địa giai trung phẩm cũng chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi, thật là đáng mừng.

Ánh mắt Cổ Qua vô cùng bén nhọn, mặc dù hần mười năm qua không có cùng ai động thủ, nhưng một chút nhãn lực vẫn phải có.

Ánh mắt Phạm Đông Ly híp lại, hần tuy là con của phú thương, nhưng trời sanh tính hiếu chiến, nếu không cũng sẽ không lựa chọn tiến vào Tiên phái:

- Hào nhãn lực. Cổ huynh đệ, ngày sau ta và ngươi luận bàn một chút.

- Không dám, không dám

Cổ Qua chấp tay, trong lòng sững khoái cực kỳ. Hần từng là đệ tử thứ xuất Cổ gia, ở Cổ gia một chút địa vị cũng không có, thực lực bây giờ tăng vọt. Mặc dù chỉ là trên một cảnh giới, nhưng có thể cùng những người mà thiếu gia dòng chính của Cổ gia cũng phải nịnh bợ luận giao ngang hàng, điều này có thể không dễ cho Cổ Qua vui mừng sao?

Thời gian từ từ trôi qua, ba người ở chung một chỗ nói chuyện tào lao đã qua một canh giờ, quảng trường bắt đầu náo nhiệt hẳn lên, trên quảng trường tụ đầy người, các đại gia tộc lục tục kéo tới.

Trung tâm quảng trường dựng lên một đài cao rộng chừng ba mươi thước, chuẩn bị nghênh đón Tiên Sư đến.

Đúng lúc này, Cổ Qua nhìn thấy nơi lối đi tiến ra gần hai mươi người, dẫn đầu rõ ràng là Cổ Tranh.

Hần nhìn ra xa, tựa hồ đang tìm người, sau khi ánh mắt hắn nhìn thấy Cổ Qua liền như làn gió chạy vội tới:

- Cổ Qua ca ca, sao ngươi lại tới một mình a. Ta cùng chúng huynh đệ ra hậu sơn tìm người từ sáng sớm.

Trên đầu Cổ Tranh đỏ đầy mồ hôi, hiển nhiên là tốn nhiều khí lực.

- Phạm huynh cùng Tần huynh cũng ở nơi đây sao. Nhìn bộ dáng các người hàn huyên hẳn là biết nhau.

Cổ Qua đối với thái độ khiếp sợ vô cùng của Cổ Tranh hẳn thật sự không rõ. Hôm qua còn giống như cừu nhân, sáng nay tự nhiên lại thay đổi giống như người khác vậy. “Chẳng lẽ tối hôm qua ta đột phá, hần và đại trưởng lão nhìn thấy, đại trưởng lão bảo hần phải cùng ta quan hệ tốt với nhau? Nhìn thái độ của hần, tựa hồ là phát ra từ nội tâm.”

Cổ Qua cùng Cổ Tranh đều là mười sáu tuổi, Cổ Qua nếu so với Cổ Tranh lớn hơn ba tháng.

- Làm phiền huynh đệ, buổi sáng trong lúc rảnh rỗi, ta liền đi sớm một chút, không nghĩ tới các huynh đệ còn bận khoản cho ta.

Thái độ Cổ Qua thân nhiên, ánh mắt trong suốt, không hề làm bộ. Lại hướng đối phương chủ động giải tỏa hiềm khích lúc trước. Mặc dù Cổ Tranh từng bởi vì Cổ Lăng cùng mình đối địch, nhưng cũng không quá phận, so với một đệ tử thứ xuất như hần thì mạnh hơn nhiều.

- Huynh biết là tốt rồi.

Cổ Tranh cảm tay Cổ Qua nói.

Tối hôm qua trở về, hần vô luận như thế nào cũng không ngủ được, Cổ Qua khiến cho hần rung động quá mức rồi. Vốn là có chút không phục, chỉ trong một đêm liền tiêu tán.

Ánh mắt Cổ Qua nhìn về các đệ tử phía sau Cổ Tranh, những mầm mống đệ tử này trong có không ít người từng khi nhục hần. Gặp phải ánh mắt Cổ Qua, bọn họ đều không hèn mà cùng cúi đầu.

Tin tức Cổ Qua đột phá Địa giai thượng phẩm, sáng sớm nay đã truyền khắp toàn gia tộc. Cấp độ này, bọn hần trong vòng mười năm cũng khó mà đạt tới.

Cổ Qua thu hồi ánh mắt, cùng Cổ Tranh, Tần Hư, Phạm Đông Ly tiếp tục tán gẫu.

Chỉ chớp lát, trên đài cao, đứng đầy các nhân vật có uy tín ở thành Thanh Nhận.

Thành chủ thành Thanh Nhận Liễu Nam Thiên, tộc trưởng Tần gia Tần Tâm Võ, đại trưởng lão Cổ gia Cổ Long, tộc trưởng Lý gia Lý Tế Lung... Chính người đứng ở trên đài, nhìn về hướng Tây, đợi chờ Tiên Sư tới.

- Mau nhìn. . . Tiên Sư đến rồi.

Một tiếng hô từ trong đám người vang lên. Phía chân trời một điểm đen từ từ hướng bên này bay tới, không ngừng trở nên to lớn.

- Tiên Sur cùng Tiên Thú.

Mọi người nhìn lên, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái.

- Tốc độ thật là nhanh ... Gần, càng gần.

Trong chốc lát, một con chim Tiên Thú màu xanh không lồ từ trên trời chậm rãi hạ xuống.

"Tứ Sí Thanh Điều." Trong lòng Cổ Qua chấn động mạnh. Hắn từng đọc trong một sổ sách trong tộc biết được một chút về loại Tiên Thú này.

- Chiều cao ba mươi thước, sải cánh năm mươi thước, trọng lượng năm nghìn cân, linh tính siêu cường là Linh Thú vận chuyển đệ tử trong Tiên phái.

- Tiên Sur. Hai gã Tiên Sur.

Lại thấy giữa không trung hai gã Tiên Sur từ trên lưng Tứ Sí Thanh Điều chậm rãi bay xuống.

- Rào rào...

Trên quảng trường, trừ những người trên đài, toàn bộ đều quỳ xuống.

- Bái kiến Tiên Sur.

Thanh âm vang dội, xông phá trời cao.

Hai gã Tiên Sur, một gã trẻ tuổi, một gã lão luyện đứng ở trên đài cao.

Hai gã Tiên Sur mặc dù già trẻ khác nhau, nhưng trang phục giống nhau, đều mặc trường bào bằng tơ màu thanh kim, trên có đính châu ngọc, dưới chân mang giày bó. Trang phục tuy trong có vẻ gò bó, nhưng giá trị thực không rẻ.

Hai gã Tiên Sur một trước một sau, hiển nhiên lão Tiên Sur kia mới là chủ khảo của lần khảo hạch này.

- Ha ha... Không nghĩ tới bản đạo còn có thể nhìn thấy Liễu thành chủ...

Lão Tiên Sur hai tay ôm quyền, giống như lễ tiết của giang hồ phạm trần.

Liễu Nam Thiên vui mừng nường mảy, hắn sớm biết năm nay có đồng môn sư huynh của mình đến, cho nên chuẩn bị rất chu đáo.

- Tư Mã sư huynh, nghe nói ngươi lên cấp Thông Huyền, thật là đáng mừng.

Hai người đi lên, nhắc lại giao tình trước kia, đem chín người kia coi là không khí. Nhưng chín người này tựa hồ hết sức yên tĩnh, ở một bên cười theo, tròng diện hết sức hòa hợp.

- Liễu sư đệ, nghe nói ngươi mà đã đạt tới Địa giai trung phẩm, xếp hàng thứ bảy trên Tiên Vũ Kiều Sở bảng của Tiên Vũ Đế Quốc. Khi ta vào phạm trần, sư tôn từng dặn dò ta nhất định phải đem ngươi mang về.

Về mặt Tư Mã Thanh Hoảng hâm mộ.

- Ah... Đúng rồi, tới đây ta giới thiệu cho ngươi. Vị sư đệ này là nội môn đệ tử mới lên cấp, tên là Đồng Thanh, rất được Nguyên Chí chân nhân yêu thích, đã được thu làm đồ đệ rồi.

Liễu Thành chủ ngẩn ra. Tuy hắn rời khỏi tông phái nhiều năm, nhưng danh hiệu Nguyên Chí chân nhân hắn cũng biết, đây chính là Đan Đạo chân nhân.

- Tại hạ Liễu Nam Thiên, coi như là nửa sư huynh của ngươi. Chuyện thành Thanh Nhận chọn lựa, kính xin hai vị chiếu cố một chút.

Tham gia chọn lựa có ba trăm người, nhưng danh sách chỉ có mười, hơn nữa đã sớm được thống nhất nội bộ rồi, nếu như Đồng Thanh này mà cản trở, Liễu Nam Thiên sẽ hết sức khó chịu.

Đồng Thanh cười nhạt một tiếng, nhẹ nhàng chấp tay, coi như là hoàn lễ.

- Liễu Thành chủ, người phía dưới còn đang quỳ đây, để cho bọn họ đứng lên đi. Về phần chọn lựa đệ tử, ngài là môn nhân của tông phái ta, ngài nên biết, tông phái chúng ta không dựa vào một khuôn mẫu mà chọn lựa nhân tài, lần này toàn bộ do Tư Mã sư huynh xử lý, hiện tại nên bắt đầu đi. Buổi tối ta còn có chút chuyện riêng cần xử lý.

- Đúng vậy, đúng vậy.

Mặt mày Liễu Nam Thiên phơi phới. Sau khi hắn dò xét, biết Đồng Thanh sẽ không làm khó, lập tức lớn tiếng nói:

- Mọi người hãy đứng lên, hiện tại tiến vào chọn lựa.

Chỗ mười một người này đứng cách Cổ Qua tầm hai trăm thước, người trên đài nói gì, đám người Cổ Qua một chút cũng nghe không rõ. Chỉ nghe thấy thành chủ đại nhân quát to một tiếng, hơn ba trăm đệ tử, ai cũng ma quyền sát chương, nóng lòng muốn ứng thí.

- Hạng mục thứ nhất, khiêng đỉnh. . Quân đầu, đem đỉnh lên quảng trường.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 9: Liễu Duẩn Thí Đỉnh

- Đỉnh nặng tám trăm cân, có thể nâng đỉnh qua đầu, liền coi như là vượt qua kiểm tra. Ba trăm sáu mươi người chia làm mười tổ, tiến hành nâng đỉnh.

Chỉ trong chốc lát, phía trước đài cao, bày mười một cự đỉnh. Trong đó mười cự đỉnh nặng tám trăm cân, cự đỉnh hết sức to lớn, khó mà nâng lên. Không có lực lượng một ngàn cân, tuyệt đối nâng không nổi đỉnh tám trăm cân.

Phía trước mười cái đỉnh là một siêu cấp cự đỉnh, nặng hơn mười cái đỉnh tám trăm cân kia nhiều. Mới vừa lúc quân sĩ mang đỉnh lên, phải mất hai mươi người cùng nhau dùng gậy vô cùng cứng rắn mới khiêng nổi cái siêu cấp cự đỉnh này lên.

- Các vị đệ tử, nói vậy các ngươi cũng đã thấy, siêu cấp cự đỉnh này nặng tám ngàn chín trăm cân, làm bằng đồng xanh. Nếu như ai có thể đem đỉnh kia nâng lên, trực tiếp tiến vào Tiên phái, trở thành nội môn đệ tử.

Quá ảo...

Đám người phía dưới nhất thời nhao lên. Năm ngoái lúc chọn lựa, chẳng qua là mười cự đỉnh, sau đó còn có hai cửa ải, cửa ải sau khó khăn hơn cửa ải trước. Năm nay lại có trở gian trá, trực tiếp tiến vào nội môn Đông Duyên Tông.

Ánh mắt đại trưởng lão Cổ Long đột nhiên sáng ngời, trực tiếp tiến vào nội môn, đây là cơ hội ngàn năm có một. Phải biết rằng, muốn ở trong tông phái từ ngoại môn đệ tử lên cấp đến nội môn, cần phải làm ra công hiến thật lớn.

Cổ Long liếc thấy nhi tử của Liễu Nam Thiên dưới đài, nhất thời hiểu ra dụng ý của Liễu Nam Thiên. Liễu Nam Thiên là muốn cho nhi tử của hắn trực tiếp tiến vào nội môn.

- Có ai dám thử một chút cái cự đỉnh này không? Mọi người nên biết tiến vào nội môn là có ý nghĩa gì?

Ba trăm người tuyển thủ, Địa giai trung phẩm võ giả bảy người, trong bảy người này phần lớn là mới vừa lên cấp, có năm ngàn cân lực lượng đã là hết sức. Chỉ có Liễu Duẩn nhi tử của Liễu Nam Thiên cùng Cổ Qua có thực lực này.

Thân thể Cổ Qua giật giật, hắn đột nhiên phát hiện ánh mắt tên thiếu niên Tiên Sư trên đài kia như có như không nhìn hắn.

Thiếu niên Tiên Sư này nhìn là có ý gì? Chẳng lẽ là để cho ta tới thử một lần? Lực lượng hiện tại của ta là hai vạn cân, giờ cái đại đỉnh này hẳn là không thành vấn đề.

Ánh mắt Tiên Sư Đồng Thanh vẫn nhìn vào Cổ Qua.

- Hảo cho một tiểu tử phạm trần, tuổi cũng chỉ tương đương với ta, vậy mà thực lực lại chỉ cách ta một cấp. Ta là nhờ có sư tôn ban cho đan dược khó khăn lắm mới đột phá Thiên giai hạ phẩm. Mà tiểu tử này, trong cơ thể chân khí tràn đầy, ngày sau ắt sẽ bất khả hạn lượng. Hơn nữa buổi tối ta đi Tuyên Ki Tông lấy đồ trong bảo khố cần phải có người hỗ trợ. Ta phải mang hắn theo để mượn sức, chẳng qua là bây giờ ở đây đông người, ta nên mở miệng như thế nào mới tốt đây.

Đồng Thanh mười bảy tuổi, thời gian tu chân không ngắn, nhìn thấy Cổ Qua đột phá Địa giai thượng phẩm hết sức kinh ngạc. Hắn lần này vào phạm trần, là có một chuyện phải làm cực kỳ trọng yếu.

Chuyện này, chính là lấy bảo vật của Tuyên Ki Tông.

Toàn bộ tu chân phái phát triển có hơn trăm, Đông Duyên Tông của Đồng Thanh chỉ được xếp hạng trung đẳng, mà Tuyên Ki Tông lại là Tiên phái nhất lưu trong các tu chân phái.

Ngàn năm trước, bát đại trưởng lão của Tuyền Ki Tông trêu chọc Nam Hải Tán Tiên, cũng thành công đánh cho trọng thương, đoạt được linh bảo thượng cổ Vân Triện Bìa. Sau năm trăm năm, Nam Hải Tán Tiên ẩn nhẫn suốt năm trăm năm, mới phái tới hơn mười tên Tán Tiên, vẹn vẹn chỉ trong nháy mắt Tuyền Ki Tông liền bị tiêu diệt toàn bộ.

Chỉ có một mình trưởng giáo chân nhân trọng thương chạy thoát. Nghe nói hắc đem toàn bộ công pháp lập phái của Tuyền Ki Tông tất cả phong ấn trong một bìa đá.

Mà Đồng Thanh, nằm ngoài trong lúc vô tình ở Dương Châu thành thuộc Tiên Vũ Đế Quốc, phát hiện được trọng bảo này.

Năm ngoài thực lực của hắc chỉ là Địa cấp trung phẩm, mà tấm bìa đá kia nặng gần hai vạn cân, vận chuyển vô cùng khó khăn. Năm nay, hắc đã chuẩn bị ôn hòa. Chẳng qua là gần đây linh lực tấm bìa ba động, sợ rằng cần đưa tới nhiều cao thủ, hắc cần tìm một người hỗ trợ.

- Ta tới thử một chút.

Chỉ thấy một gã đệ tử Lý gia nhảy lên phía trước, đứng trước siêu cấp cự đỉnh.

- Hắc nâng không nổi.

Cổ Qua trong lòng suy đoán. Có thể nhìn ra, tiểu tử này có tám ngàn cân khí lực, nhưng nếu muốn muốn nâng đại đỉnh tám ngàn chín trăm cân này lên, cần phải có thêm gần ngàn cân lực lượng nữa. Hơn nữa còn phải nắm giữ thăng bằng, nếu không hết thầy cũng là phí công.

Hai mắt Lý Lập tròn tròn. Trong các đại siêu cấp gia tộc ở thành Thanh Nhận, Lý gia hắc xếp hạng thứ tư. Lý Lập trời sinh thần lực, mỗi ngày đều chăm chỉ không ngừng, lại được danh sư truyền công khí Quán đỉnh, tiến vào Địa giai trung phẩm đã được một năm, lực lượng cũng đạt đến tám ngàn cân.

- Ta trước tới chẳng qua chỉ là làm nóng không khí, đợi lát nữa Duẩn ca mới là chân chính.

Lý Lập biết nâng không nổi, làm bộ làm tịch hai cái, xám xịt lui trở về.

Thế này là chơi nhau rồi...

Mọi người phát ra tiếng thất vọng.

- Liễu Duẩn ta tới thử thử.

Thân thể Liễu Duẩn cường tráng như hùng báo, đi lại mạnh mẽ, bên hông quán một chiếc roi da rắn, thanh âm nói chuyện ù ù vang, quả thực chấn động vô cùng.

“Trong đám người này còn có quái vật bậc này.”

Cổ Qua kinh ngạc vạn phần, Liễu Duẩn này tương đối cao minh, nhìn thân thể hắc chân khí nội liễm. Cổ Qua kết luận, Liễu Duẩn sắp sửa đột phá Địa giai thượng phẩm, trở thành cảnh giới giống như mình. Nhưng cảnh giới ổn định so với mình thì mạnh hơn nhiều, Cổ Qua thắng ở thân thể cường hãn.

- Lực lượng của hắc chừng một vạn ba nghìn cân, nâng cái đỉnh này hắc là không thành vấn đề...

Cổ Qua suy tư, nhưng là phát hiện thiếu niên Tiên Sư trên đài vẫn là theo dõi hắc. Tựa hồ thiếu niên Tiên Sư còn nở nụ cười.

Ánh mắt Đồng Thanh nhìn chăm chăm vào Cổ Qua, Tư Mã Thanh Hoảng cũng nhìn về phía Cổ Qua.

- Tiểu tử này là một thiên tài, không biết là đệ tử nhà ai?

Tư Mã Thanh Hoảng trong lòng thầm than

- Ta vốn tưởng rằng Liễu Duẩn nhà Liễu sư đệ là đệ nhất thành Thanh Nhận, bây giờ nhìn lại, ta đoán định sai lầm rồi.

- Đồng lão đệ, ánh mắt ngươi sắc bén, so với lão ca sớm đã phát hiện một khối mỹ ngọc.

Tư Mã Thanh Hoảng hướng Đồng Thanh, chép miệng nói.

Đồng Thanh lập tức cảnh giác, hắc nghĩ chuyện buổi tối cực kỳ bí mật, tuyệt đối không thể để cho Tư Mã Thanh Hoảng biết. Nếu không hết thầy sẽ thất bại trong gang tấc, uống phí một năm chuẩn bị.

- Ta thấy tiểu tử này có chút xuất chúng, là một người có thành tựu, ánh mắt hơn người. Xem kia, công tử Liễu thành chủ muốn nâng đỉnh rồi.

Đồng Thanh vội vàng nói sang chuyện khác.

Liễu Duẩn lưng hùm vai gấu, nhưng siêu cấp cự đỉnh này so với hắc còn cao hơn ra một đoạn, ba con chân vạc, vững vàng cắm vào trong đất. Nếu hắc muốn nâng đỉnh lên, cho dù hắc có một vạn ba nghìn cân lực lượng, cũng sẽ có chút ít khó khăn.

- Lên cho ta.

Liễu Duẩn mặt chột đỏ bừng, hai tay vận lực, một tay nắm lấy chân vạc, một tay đè chặt đáy đỉnh, hai đầu gối hơi cong, chân khí toàn thân dâng lên.

Trên đài, vẻ mặt Liễu Nam Thiên không chút sợ hãi, nhưng đáy lòng đã sớm rung động mãnh liệt. Mặc dù đại đỉnh này nhi tử hắn đã thử quá nhiều lần, mỗi lần đều có thể vững vàng giờ lên, hôm nay thật có chút khó khăn. Dù sao cũng có quá nhiều người quan sát.

- Giờ lên, giờ lên thật rồi...

- Thần nhân a... Hơn tám nghìn cân, lại có thể nâng qua đầu...

Rầm... Cự đỉnh bị thả lại trên mặt đất, Liễu Duẩn phát tay hướng mọi người chào hỏi.

- Liễu Duẩn, thông qua khảo hạch, chính thức trở thành nội môn đệ tử Đông Duyệt Tông

Tư Mã Thanh Hoàng cất cao giọng nói.

- Có còn ai muốn thử hay không? Nếu như không có, liền làm từng bước khảo hạch.

Tư Mã Thanh Hoàng quét nhìn mọi người, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Cổ Qua.

Đồng Thanh cũng ngó chừng Cổ Qua. Nếu như Cổ Qua ra sân nâng đỉnh hắn liền có lý do cùng Cổ Qua tiếp xúc gần gũi rồi. Truyền âm nhập mật thuật của hắn chỉ có thể tiến hành trong phạm vi năm mươi thước, hiện tại Cổ Qua cách hắn quá xa.

Đại trưởng lão Cổ Long nhìn về phía Cổ Qua, khẽ gật đầu, ý bảo Cổ Qua ra sân nâng đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 10: Đồng Thanh Mời

- Cổ gia đệ tử, Cổ Qua, ra sân thử đỉnh.

Cổ Qua hơi thở trầm ổn, bước từng bước, đang lúc mọi người nhìn chăm chú, đi tới trước cự đỉnh.

Liễu Nam Thiên nhíu mày, hắn vẫn cho là trong thành Thanh Nhận, Liễu Duẩn nhà hắn chính là người có thực lực cao nhất trong những thanh niên đồng lứa. Hôm nay vừa nhìn, lại còn có nhân tài kiệt xuất đột phá Địa giai thượng phẩm, nhưng là tại sao không có tên trên Tiên Vũ Kiều Sở Bảng.

- Xin thử.

Tư Mã Thanh Hoàng lớn tiếng nói.

Thân thể hai vạn cân, siêu cấp cự đỉnh tám ngàn chín trăm cân.

Hai mắt Cổ Qua nhắm lại, mười năm tu luyện, chính là rèn luyện khí lực cùng da cốt, hắn đã có lực lượng thân thể hai vạn cân, cộng thêm chân khí trong cơ thể thì đó chính là lực lượng bực nào? Nhưng mà Cổ Qua không có ý dùng chân khí, lực lượng thân thể cũng đủ rồi.

Cổ Qua bước tới một bước, một tay nắm lấy chân đỉnh, điều chỉnh tư thế, hít thật sâu.

- Một tay. Cái tên kia lại dùng một tay...

Đại trưởng lão Cổ Long kích động vô cùng, râu mép giật giật

- Đứa nhỏ này muốn làm gì?

Về mặt Cổ Tranh thì kích động, kể từ khi tới hôm qua sau khi hoàn toàn buông tha ý niệm chống đối trong đầu, hình tượng Cổ Qua trong lòng hắn dần dần cao hơn. giờ phút này hắn hi vọng Cổ Qua có thể đem cự đỉnh nâng lên.

Tiên Sư Đồng Thanh, về mặt hồ hững, làm bộ không quan tâm. Thực tế hắn đã có chuẩn bị, thi triển bí thuật, muốn mời Cổ Qua.

Động. Cỗ Qua động động.

"Ông..."

Cỗ Qua đem cự đỉnh vung lên, một vòng, hai vòng, ba vòng... Tốc độ càng lúc càng nhanh...

Thê tích của cự đỉnh thê tích không lồ, phát ra thanh âm rất lớn.

- Lên.

Cánh tay Cỗ Qua đột nhiên hướng về phía trước duỗi thẳng, đem cự đỉnh nâng lên cao.

Xôn xao...

- Quá thần kỳ. Người này quá thần kỳ...

- Cỗ huynh đệ, có sao không?

- Đây là người sao?

.....

Trong lúc nhất thời toàn trường xôn xao.

Tư Mã Thanh Hoàng kinh ngạc đến ngây người, hần nghĩ Cỗ Qua sẽ đem cự đỉnh nâng lên, nhưng không nghĩ tới lại dùng tới phương thức này. Một hồi lâu sau, hần ý thức được mình hần là nên tuyên bố, vội vàng cao giọng nói:

- Cỗ Qua, nâng đỉnh thành công, trở thành nội môn đệ tử.

Giờ phút này, Cỗ Qua đứng thẳng ngay tại chỗ, một cỗ hào khí trong lòng dâng lên.

Mười sáu năm nhần nại, hôm nay đã được hãnh diện rồi.

"Phụ thân, hiện tại con đã trở thành nội môn đệ tử, ngày báo thù cho cha không còn xa nữa rồi..."

Đột nhiên, lỗ tai Cỗ Qua có tiếng động, tựa hồ có một thanh âm truyền vào trong tai Cỗ Qua.

"Truyền âm nhập mật." Đây là võ đạo Thông Huyền Thần Thuật, không tới cấp bậc Thông Huyền, tuyệt đối khó có thể thi triển.

Đồng Thanh ngó chừng Cỗ Qua, môi không động, thanh âm cũng đang xuất hiện trong đầu Cỗ Qua.

- Tới nay canh ba, gặp nhau tại cửa đông thành Thanh Nhạn. Xin huynh đệ giúp một việc.

Ân? Cỗ Qua nghi hoặc nhìn Đồng Thanh, Đồng Thanh thiện ý gật đầu một cái.

- Đệ tử Cỗ Qua mau lui ra, tham gia khảo thí xong phải lập tức lui ra ngoài, để những đệ tử khác phía dưới tiến hành khảo thí..

Tư Mã Thanh Hoàng thấy Cỗ Qua đứng bất động, mở miệng nói.

Cỗ Qua lui về bên đám người gia tộc, từ lối ra đi rời khỏi quảng trường.

"Ta cùng thiếu niên Tiên Sur này là lần đầu tiên gặp mặt, hần mời ta canh ba gặp mặt là có dụng ý gì? Nhìn dáng vẻ của hần hần là không có ác ý, mời ta hỗ trợ? Ta từ nhỏ đến lớn chẳng bao giờ ra khỏi thành Thanh Nhạn, không có một thân khí lực, Tiên Sur này sẽ không để cho ta giúp đỡ, cùng người đánh nhau đấy chứ...? Chắc không phải như vậy. Nếu không hần tìm đại trưởng lão bọn họ không phải là tốt hơn... Tiên Sur này nhất định là có điều khó nói... Ta liền giúp hần một lần."

Qua lối ra vào quảng trường, trực tiếp đi ra ngoài. Lần này đại hình thịnh thế, bên ngoài quảng trường cũng tụ tập rất đông người, chẳng qua là đám người này cũng không biết bên trong phát sinh chuyện gì. Cỗ Qua không dừng lại chút nào, trực tiếp hướng Cỗ gia đi tới.

Trên quảng trường sôi nổi dị thường, các hào môn có đệ tử tham gia nâng đại đỉnh, có lạc tuyến, có vượt qua kiểm tra, tiến vào quan khẩu. Cửa thứ nhất đào thái hai trăm người, cửa thứ hai đào thái một trăm người, cửa thứ ba chỉ còn mười người.

Một ngày qua đi, thành Thanh Nhạn tiến vào Đông Duyên Tông mười hai người.

Theo thứ tự là nội môn đệ tử có Cỗ Qua, Liễu Duẫn.

Ngoại môn đệ tử, Lý Lập, Cỗ Tranh, Tần Hư, Phạm Đông Ly, Lâm Tuyết Tinh, Vương Mộng Ngọc, Mộ Dung Kỳ, Tư Đồ Đông Huy, Mã Vinh, Tất Hân Lâm. Mười người này chỉ có Cỗ Tranh, Tần Hư cùng Phạm Đông Ly không phải là Địa giai trung phẩm, những người khác đều là cao thủ trong các

thanh niên đồng lứa. Có mấy người là các nhân vật có tên trên Tiên Vũ Kiều Sở Bảng.

Đệ tử trổng cử, ba ngày sau tụ họp, tiến vào Đông Duyệt Tông.

Lần chọn lựa này Cổ gia thu hoạch lớn nhất, có hai người tiến vào Đông Duyệt Tông. Cổ Qua lại càng là một đóa hoa tuyệt thế đưa tới vô số người hâm mộ. Vốn là Cổ gia mấy năm này thế lực có chút suy bại, sau lần chọn lựa này, tựa như cho Cổ gia một liều thuốc trợ tim, gia tộc quý tộc cổ xưa này, một lần nữa lại toả sáng.

Một cuộc dạ tiệc oanh động vô cùng.

Cổ gia dòng chính có một trăm lễ chín người, không phải dòng chính có năm trăm sáu mươi người, một yến hội siêu cấp, đếm đó cử hành.

Ngay cả những người đang làm quan tại triều, còn có Ly Địa Bất Viễn Tướng Quân cũng trở về tham gia.

Trong đó có bao gồm phụ thân của Cổ Tranh. Trần Bắc thống lĩnh Hắc Giáp Quân Cổ Lệ Phong.

Trong bữa dạ tiệc mọi người đều vui mừng, chỉ có Cổ Qua mang tâm sự lo lắng. Không biết vào lúc canh ba Tiên Sư Đồng Thanh muốn mời mình làm cái gì? Dạ tiệc kết thúc, Cổ Qua đứng hẹn chờ ở cửa đông thành Thanh Nhận.

Không gian yên lặng, cửa thành đóng kín, Cổ Qua đứng ở trên tường thành, dọc theo tường thành, từ từ đi lại.

Không lâu lắm, trước mắt Cổ Qua xuất hiện một người, người này chính là Tiên Sư Đồng Thanh.

- Ha ha ha... Cổ sư đệ quả nhiên là người thủ tín, ta ở chỗ này đợi đã lâu.

Cổ Qua sững sốt, Tiên Sư này lại gọi mình Cổ sư đệ. Đúng rồi, ta bây giờ là nội môn đệ tử của Đông Duyệt Tông, xưng hô thế này cũng coi như thích hợp.

- Tiên Sư đại nhân...

Cổ Qua có chút mất tự nhiên, không biết nói như thế nào, lại không dám hỏi Đồng Thanh gọi hắn có chuyện gì.

- Cổ huynh đệ không cần khẩn trương, gọi ta Đồng sư huynh là được. Lần này mời ngươi đến đây tuyệt không có ác ý, chẳng qua là giúp ta vận chuyển một ít đồ vật mà thôi. Xin hỏi Cổ sư đệ, thân lực của ngươi, ta đã nhìn thấy, không biết thủy tính cùng tốc độ của ngươi như thế nào?

Đồng Thanh cười dài, khoe miệng nhếch lên, phối hợp với khuôn mặt có chút ngây ngô của hắn, quả thật nhìn bộ dạng có vẻ thành thật.

Cổ Qua có bộ pháp Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm chống đỡ, tốc độ thủy tính so với lực lượng còn muốn xuất sắc hơn rất nhiều.

- Thủy tính của ta cùng tốc độ chạy trốn, cũng tương đối khá. Đồng sư huynh có chuyện gì, xin cứ việc phân phó là được rồi.

Ánh mắt Đồng Thanh sáng lên

- Ta sớm biết Cổ huynh đệ một thân tu vi. Không dối gạt huynh đệ, đợi lát nữa chúng ta đi một chuyến đến Dương Châu. Một năm trước, ta từng tại nơi đó đuổi giết một gã phản bội tông môn chạy trốn, cũng đem tru diệt. Chẳng qua là khi hắn từ trong tông chạy ra có mang đi đại lượng tinh thạch còn có một quyển công pháp, không biết tung tích nơi đâu. Lúc ấy ta cố gắng tìm kiếm ba ngày cũng không có bất kỳ kết quả nào. Sau khi trở lại trong tông phái, ta mới biết được, thì ra là những đồ này, bị hắn phong kín ở trong một bia đá khổng lồ. Tấm bia đá này lúc ấy ta cũng có chú ý, nhưng là tấm bia đá kia nặng chừng một vạn năm ngàn cân, lấy lực lượng của ta lúc đó không cách nào mang trở về tông phái được, ta liền đáng bùa chú lên tấm bia, có thể điều khiển bia đá kia bay ra khỏi mặt nước, nhưng cự ly chỉ được hơn mười thước.

Đồng Thanh kiếm đại một cái cớ, mặc dù là thành tâm muốn mời Cổ Qua, nhưng bảo khổ của Tuyền Kì Tông, quá mức kinh người, hay là dấu điểm thì tốt hơn. Hơn nữa tấm bia đá kia quả thật có dán bùa, nhưng đây chẳng qua là một huyền phù bình thường mà thôi, bia đá một vạn năm ngàn cân, chỉ có thể duy trì một hồi.

- Ách... ý Đồng sư huynh là để cho ta đem tấm bia kia mò ra...

Ánh mắt Cổ Qua lóe lên, nếu là hỗ trợ nhất định sẽ có lợi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Thiên Phụ Hình Tinh

- Cổ sư đệ thật thông minh, nhưng chuyện này không có đơn giản như vậy. Gần đây ta ở bên trong tông môn dùng la bàn kiểm tra, phát hiện tám bìa dưới đáy hồ phát ra trận trận linh lực. Nói như vậy tặc tử kia còn cất giấu không ít pháp bảo, có thể sẽ có linh khí tồn tại. Chẳng qua linh lực ba động này, nhất định sẽ gây chú ý cho các tu chân giả chung quanh. Lấy thực lực của ta hiện nay, khẳng định là không được, cho nên phải dung mưu kế. Ta và người hợp lực, ta chuyên tâm đối địch, người mang tám bìa đi. Như vậy sẽ không xảy ra việc gì ngoài ý muốn.

Đồng Thanh thấy Cổ Qua không nói lời nào, trong lòng không khỏi lo âu, liền đem các tu chân giả ra hù Cổ Qua

- Cổ sư đệ yên tâm, những tán tu này nếu là đệ tử tông môn, so với ta cũng không mạnh hơn bao nhiêu, chẳng qua là pháp quyết lợi hại một chút. Yên tâm, sau khi chuyện này thành công, chúng ta đoạt được bảo vật, ta bảy người ba, chuyện đối địch toàn bộ giao cho ta.

Đồng Thanh rộng rãi phóng khoáng nói. Hắn sờ dĩ dảm nói phân cho Cổ Qua ba thành, là bởi vì Cổ Qua mới vừa gia nhập hàng ngũ tu chân võ giả, đối với tu chân vật phẩm cũng không biết nhiều, chờ sau khi đoạt được tám bìa kia về, phân chia như thế nào là quyền của hắn.

- Như thế cũng tốt. Chẳng qua là Đồng sư huynh, ta không có một thân khí lực, nếu đối địch một điểm nắm chắc cũng không có.

Cổ Qua sợ Đồng Thanh đem mình làm pháo hôi, nói trước đề dự phòng.

- Không cần người đối địch, kế hoạch ta đã sớm an bài rồi. Người không phải là có một thân thần lực sao? Dưới hồ loạn thạch nhiều vô cùng, người đem bảy tám tảng đá giống với tám bìa kia ra, sau đó ta liền khống chế tám bìa bay ra khỏi mặt hồ, chúng ta cứ làm như vậy. Việc này đánh nhờ cậy vào người.

Đồng Thanh từ ống tay áo móc ra hai lá bùa, hai lá bùa vàng óng ánh, phía trên có vẽ chu sa ngoạn ngoẻo mà không loạn. Khi Đồng Thanh móc ra lá bùa kia, lại tự phi hành ở giữa không trung.

- Đây là Thần Hành Phù, trân quý vô cùng. Chờ một lát chúng ta đi Dương Châu thì dùng một tờ, lúc chạy trốn lại dùng một tờ, tới Dương Châu rồi hãy nói. Hiện tại ta dạy người phương pháp. Lá bùa này kích thích tiềm năng trong cơ thể, làm tiêu hao lực lượng thân thể, không phải vạn bất đắc dĩ không thể dùng, nhưng trong một ngày dùng ba lá bùa, cũng không có vấn đề gì.

Đồng Thanh cắn ngón tay một cái, rì ra một giọt máu, nhỏ lên lá phù, liền thấy lá bùa phát sáng lên.

- Cổ huynh đệ, hãy làm theo ta.

Cổ Qua vội vàng nhỏ máu lên.

- Cổ huynh đệ, đem lá bùa dán ở đan điền. Sau đó dùng giữ chặt tay ta, nhớ kỹ nhất định phải giữ chặt.

Đồng Thanh trước tiên đem lá bùa dán ở đan điền, liền thấy một vầng sáng màu hồng đem Đồng Thanh bao lại.

- Vù, vù...

Hai đạo hồng sắc quang mang đột nhiên di động, Cổ Qua phản ứng không kịp, nhưng hắn vẫn nắm chặt tay Đồng Thanh... Tốc độ cực nhanh đã vượt quá tưởng tượng của hắn...

- Như thế nào? Cổ huynh đệ... Chú ý a..., chúng ta lên không trung rồi...

Cổ Qua cảm giác mình bị Đồng Thanh gắt gao kéo đi, chân cách mặt đất càng ngày càng cao, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh...

.....

Dương Châu, từ xưa đây là nơi bướm hoa.

Ánh trăng trong vắt, sông nước mênh mông, trên hồ thuyền hoa tấp nập, không ngừng truyền đến tiếng cười nói hoan ca.

Tiếng ca cùng lời nói đều rất mập mờ, rất nhiều thuyền hoa tụ tập trên hồ tạo thành một bầu không khí cực kỳ quái dị.

Bầu không khí này làm cho mỗi nam nhân tới đây đều là khí huyết căng phồng, đều muốn phóng túng một lần.

Dĩ nhiên, muốn phóng túng, cần phải có kim tiền.

Tiên Sư Đồng Thanh đứng thẳng trên một cành liễu bên hồ, thân thủ chập chờn tiêu sái vô cùng, mà Cổ Qua thì vẻ mặt hoảng sợ ngồi dưới tàng cây, hô hấp vô cùng dồn dập.

Mới vừa rồi, lúc Cổ Qua dưới sự hướng dẫn của Đồng Thanh bay trên trời cao, tốc độ nhanh như tia chớp, chưa đầy nửa canh giờ liền tới ngoài thành

Dương Châu cách Cổ thị gia tộc cả nghìn dặm

Kích thích thì kích thích thật, nhưng là có chút quá mức ..., nhất là đối với Cổ Qua vẫn còn chưa chính thức đi vào con đường tu chân nên vô luận như thế nào cũng chịu không nổi.

- Không đúng.

Đứng trên ngọn cây sắc mặt Đồng Thanh thay đổi liên tục..

- Theo lý thuyết càng đến gần nơi phát ra linh lực, kim chi hẳn là phải nhảy lên liên tục mới đúng, hơn nữa hẳn là phải chỉ hướng lên trời. Nhưng kim chi này lại bất động, chẳng lẽ là bị cướp đi mất rồi?

- Thiên tài địa bảo, nhất là linh bảo, nếu như xuất thế nhất định trên trời sẽ xuất hiện dị tượng, kim chi của la bàn sẽ chấn động. Nếu như trời không có dị tượng, cho dù là vật gì, nếu là rất trân quý, kim chi bên trong nhất định cũng sẽ nhảy lên mạnh mẽ hơn so với bình thường, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ tự thân linh khí này đã có ý thức rồi?

Đồng Thanh nâng la bàn, nói chuyện hết sức lớn tiếng, toan tính mê hoặc địch nhân.

Lúc này Đồng Thanh đã dò xét ra, tấm bia bảo vật của Tuyền Ki Tông bị phong kín kia vẫn còn ở dưới đáy hồ.

Hắn trên cây, thấy Cổ Qua vẫn kinh hồn như cũ chưa trấn định được liền nói:

- Cổ sư đệ, không phải là sư huynh nói người, lá gan người cũng quá nhỏ rồi. Thần Hành Phù này là thượng đẳng phù chú, rất là an toàn, người bình thường còn không dùng được. Nếu để cho người ngồi trên Tứ Sí Thanh Điều, người còn không hù cho sợ đến phát điên sao?

Đồng Thanh cười nhẹ nói.

- Chúng ta cứ theo kế hoạch mà làm, đợi lát nữa ta làm bộ tiêu sái đi chiêu kỹ, đem thuyền của người đổ đến giữa hồ, sau đó ta thúc dục phù chú, người giả mượn lực lượng, nhảy vào trong hồ, lấy những tấm đá xung quanh ra. Sau đó bơi đến đáy hồ tìm được tấm bia, sau khi nổi lên mặt nước lập tức chạy trốn, ta cản hậu cho người.

Cổ Qua hít sâu một hơi, đứng dậy:

- Đồng sư huynh, người mới vừa rồi dùng phù chú bay nhanh như điện chớp, quá mức dọa người rồi, đợi lát nữa ta sử dụng, cần phải cẩn thận.

Đột nhiên, Đồng Thanh cảnh giác hướng rừng cây nhìn một cái.

“Không nghĩ tới vật trong hồ này lại đưa đám tán tu đến tranh đoạt, hôm nay làm phải vạn phần cẩn thận mới được. Ta phải làm bộ một phen, để cho người khác lầm tưởng bảo vật đã bị lấy đi, tạo điều kiện cho Cổ Qua.”

Đồng Thanh vừa nâng la bàn lên, dưới chân đạp Thất Tinh chi thế, trong miệng lầm bầm. Mấy lần phương vị dưới chân biến ảo, kim chi trên la bàn vẫn như cũ không có biến hóa.

- Ta lần này nghịch thiên một phen, hao phí đại lượng chân khí, vậy mà kết quả vẫn như cũ, xem ra có lẽ thật sự không có bảo vật gì, không bằng vào trong thuyền hoa, tiêu sái một phen.

Đồng Thanh cố ý lớn tiếng, tựa hồ muốn người xung quanh nghe thấy.

Trong rừng cây, một gã Hắc y nam tử tay cầm lá bùa bảo kiếm, ngó chừng nhất cử nhất động của Đồng Thanh.

- Nội môn đệ tử Đông Duyên Tông lại cũng biết nơi này có bảo vật. Ta tính cò đi ngang qua, mới cảm giác trong hồ này trong có dị tượng. Mới vừa rồi ta tra xét một phen, chung quanh đây có không ít đệ tử Tiên Sơn cùng Tán Tu, lấy thực lực của ta, chưa chắc là có thể đoạt được bảo vật, tốt nhất là yên lặng theo dõi kỳ biến.

.....

Đồng Thanh giả vờ quyết định, hướng Cổ Qua ngoắt ngoắt tay.

- Tiểu tử, đi theo ta.

Cổ Qua cười hắc hắc đuổi theo Đồng Thanh.

Làm bộ có chút u mê đi theo lên thuyền hoa.

- Đồng sư huynh, ta có một nghi vấn không biết nên hỏi lúc này hay không?

Cổ Qua có chút cẩn thận, dù sao kế hoạch đang tiến hành, nhưng hắn mới vừa nhìn rõ là bàn trong tay Đồng Thanh quả thật có chút nghi ngờ.

Sắc mặt Đồng Thanh âm trầm, nhỏ giọng nói:

- Người là nói cái la bàn kia sao. Đây là Thiên Địa Sấm Vĩ kỳ vật, không phải là pháp bảo, có khi sử dụng còn hơn pháp bảo, kiểm tra lượng địa khí khác nhau ở từng khu vực có linh khí hết sức chính xác. Đây cũng là thứ nắm đó Thiên Phụ Hình Tinh phát minh, rất dễ làm hơn nữa lại rất linh nghiệm, mà phạm vi ứng dụng lại rộng, chẳng qua là phần lớn đều bị thất lạc, ta xem được trong một bản cổ tịch, học được mấy chiêu.

Đồng Thanh không hề kiêng kỵ, thanh âm không lớn không nhỏ nói ra.

- Thiên Phụ Hình Tinh Là một nhân vật Thần cấp.

Cổ Qua trong lòng thở dài, hần từ trong thư tịch biết được, Thiên Phụ Hình Tinh cùng Thủy Thần Bàn Mông hoàn toàn đi theo hai con đường khác nhau.

Thủy Thần dùng võ nhập đạo, còn Thiên Phụ lại là lấy thuật nhập đạo.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 12: Di Vật Của Tuyên Ki Tông

Hai người đang đi tới, một nữ tử trung niên tầm bốn mươi tuổi phía đối diện tiến lên nghênh đón.

- Tú bà, an bài cho vị tiểu huynh đệ này của ta một con thuyền khác, để cho người này cách xa ta một chút, đừng chậm trễ đại gia làm 'chuyện tốt'.

Mụ tú bà có chút kinh dị nhìn Cổ Qua, mặc dù Cổ Qua mười sáu tuổi rồi, cũng rất khỏe mạnh, nhưng ăn mặc đơn giản. Mụ ta lo lắng hần trả không nổi tiền chơi gái.

Đồng Thanh tựa hồ nhìn ra nghi vấn của mụ ta

- Cô nương cũng không cần.

Hần vừa chuyển hướng nhìn Cổ Qua nói

- Đêm nay người không được ngủ, trông chừng mặt hồ, nhìn xem có động tĩnh gì không. Nếu như có, liền bóp nát cái mảnh ngọc này.

Đồng Thanh đưa qua một mảnh ngọc, trong ánh mắt tràn đầy nụ cười.

“Nói là chờ một đêm, nhưng khi đến trung tâm hồ, Đồng Thanh sẽ lập tức thúc dục tám bia dưới đáy hồ. Xuất hiện dị tượng, ta sẽ phải xuống ngay bỏ trí loạn thạch.”

Cổ Qua mang theo vẻ mặt ngờ ngác bước lên thuyền hoa.

“Đồng Thanh này khiến cho ta như lọt vào trong sương mù, bất quá ý nghĩ của hắn đại khái ta cũng đã hiểu rõ. Chính là đến đáy hồ, đem một tấm bia đá lên, sau đó hướng thành Thanh Nhận chạy trốn. Chỉ sợ có người không mặc mưu. Đến lúc đó vạn bất đắc dĩ còn phải dùng Thần Hành Phù.

Một chỗ trong thuyền hoa, hai gã tráng hán mặt đầy râu, qua cửa sổ thuyền hoa, nhìn về phía Cổ Qua.

- Người xem tên Tiên Sư trẻ tuổi kia. Trên tay hắn chính là một cái La Bàn, hiển nhiên chính là một kinh dịch. Ngay cả tên tiểu tử phạm trần đi theo hắn cũng là Địa giai thượng phẩm, xem ra, hai anh em chúng ta cần phải cẩn thận.

Một gã tráng hán khác nói:

- Người mơ ước bảo vật này rất nhiều, chúng ta có thể bị linh lực này đưa tới, những cao thủ kia cũng có thể. Nhưng chỉ cần huynh đệ chúng ta nắm chặt thời cơ, khi bảo vật xuất thế, hành động đoạt lấy... Mau cỡi quần áo thôi, đối phó đám đàn bà phía dưới quan trọng hơn...

Trong rừng sâu, có bốn gã cùng hung cực ác, cầm trường đao trong tay, mang vải đen che mặt, tùy thời chuẩn bị đoạt bảo.

Bảo vật xuất thế, linh lực ba động, nhân sĩ võ lâm thông thường khó có thể cảm giác được, chỉ có những người trong tu chân tông phái, có pháp môn tu luyện, đồng thời phải là người có thể câu thông được với tự nhiên mới có thể cảm ứng được. Hơn nữa phải cảm la bàn trong tay, càng gần tới bảo vật, cảm ứng càng mãnh liệt.

Nếu muốn tu tiên, trước tiên phải đạt cảnh giới võ giả, phải nằm trong hai cấp Địa, Thiên, cảm ứng Thiên Địa. Nếu có công pháp tu chân, sẽ ngày đi ngàn dặm.

Đột nhiên, dưới hồ ánh sáng chợt lóe.

Ngay sau đó, tại chỗ Cổ Qua đang đứng, không ngừng toát ra bọt trắng.

Dị tượng. Đây chính là dị tượng theo lời Đồng Thanh.

Trong lòng Cổ Qua khiếp sợ. Hắn biết, Đồng Thanh sở dĩ đem hắn đến ở vị trí này, chính là bởi vì, nơi đáy hồ dưới chân hắn, chính là nơi có bảo vật được biểu thị trên la bàn. Cũng chính là chỗ tấm bia đá.

"Đợi dị tượng tăng thêm, ta liền nhảy vào trong hồ."

Nước xoáy, xoáy nước khổng lồ tự dưng xuất hiện, con thuyền Cổ Qua đang đứng giống như là một lá cây, ở trong xoáy nước dập dềnh không ngừng. "Được rồi." Cổ Qua giả vờ cầm một mảnh ngọc, nhưng không có bóp nát. Hai người ước đã định trước, đến lúc Cổ Qua trốn xa, búng vào mảnh ngọc này, liền có thể tìm tới Cổ Qua.

Cổ Qua giả vờ hướng về phía trước bay vọt. Dưới hồ tựa hồ truyền đến lực lượng khổng lồ, kéo lấy Cổ Qua.

Phù phù. Cổ Qua mất đi trọng tâm một đầu đâm xuống hồ.

"Oh my God ! hoa thuyền này nhìn không lớn lắm, không ngờ lại cao hơn trăm mét."

Cổ Qua nhào vào đáy hồ, một mảng tối đen. Nhưng nhờ có Đồng Thanh khống chế linh lực trên tấm bia, Cổ Qua dễ dàng tìm được tấm bia.

"Bố trí loạn thạch."

Phía dưới thuyền hoa mặc dù loạn thạch đông đảo, nhưng những cự thạch tương tự cũng không nhiều, Cổ Qua liền đưa đến vài hòn đá to hình dáng tương tự như tấm bia, xóc xếch đặt ở bốn phía.

- Như vậy được rồi. Ta nằm ở trên tấm bia, mê hoặc mọi người.

Cổ Qua nằm ở trên tấm bia, chờ Đồng Thanh không chế tấm bia đá bay lên.

.....

Xoáy nước khổng lồ sinh ra giữa hồ, sóng nước dạt ra chung quanh, các thuyền hoa bên bờ cũng bị ảnh hưởng.

Hỗn loạn.

Liên tiếp mấy tiếng nổ, mấy chiếc mũi thuyền bị ném đi, ba đạo thân ảnh từ các thuyền hoa đồng thời bay ra.

Mọi người mai phục ở bốn phía, nhất thời bay ra.

- Để cho bọn họ tranh đoạt, ta đi lên xem náo nhiệt một chút.

Đồng Thanh đang cùng mấy cô gái thanh lâu giả vờ, trong miệng mặc niệm khẩu quyết, hiển nhiên là bùa trên tấm bia dưới hồ liền có cảm ứng.

Đọc xong khẩu quyết, Đồng Thanh phi thân ra.

- Ha ha...

Đồng Thanh lẳng không nhìn lại, lại phát hiện hai gã đệ tử Thiên Thanh Môn, đứng trên không trung, bộ dáng hết sức bất nhã. Hiển nhiên hai người bọn họ nếu so với Đồng Thanh thì tối sớm hơn một chút.

"Hai gã đệ tử Thiên Thanh Môn thật là có phẩm vị. Lại tiêu dao sung sướng như thế, thật là không uổng phí một lần vào phạm trần."

Đồng Thanh thu hồi ánh mắt, không nhúc nhích, búng vào ngực không bí quyết đứng giữa không trung.

- Di? Người bên hồ kia chính là một kinh địch. Đợi lát nữa hắn nên cẩn thận hạ xuống. Nhưng hắn có thể đoán được nghi trệch của ta hay không? Nếu như hắn tiến vào trong hồ, cho dù là cao thủ Thiên giai thượng phẩm, cũng không làm nên chuyện gì.

Bên bờ, trên cây một gã bạch y nam tử tướng mạo nho nhã, bộ dáng như đã định liệu rõ ràng.

- Bọn ngu xuẩn này, trong những lúc này đàn bà quan trọng hơn, hay là linh bảo quan trọng hơn?

Mới vừa rồi gã tiểu tử phạm trần đã rơi vào trong hồ, xem chừng linh bảo trong hồ này cũng không kém như mình nghĩ. Nhìn tên tiểu tử trên thuyền hoa đối diện kia, xem trang phục, hẳn là người Đông Duyên Tông, nơi này là địa bàn của Đông Duyên Tông, hẳn là nên cẩn thận với hắn.

- Vù... Vù... Vù...

Lại có mấy đạo quang ảnh bay tới, nhưng mấy đạo thân ảnh này tốc độ so sánh với Đồng Thanh và hai đệ tử Thiên Thanh Môn chậm hơn một chút. Hiển nhiên, mấy đạo quang ảnh này cũng không phải là đệ tử trong Tiên phái, mà có thể là một vài Tán Tu không có nư không bí quyết.

Hiển nhiên, bọn họ chính là mấy tên cùng hung cực ác trong rừng cây.

Trong lúc nhất thời, thuyền hoa trên hồ liền trở nên náo nhiệt.

- Ha ha ha... Không nghĩ tới Đông Duyên Tông lại phái tới một tên tu vi Thiên giai hạ phẩm, nơi này không phải là địa bàn Đông Duyên Tông sao? Nhìn người làm sao đoạt bảo... Sách sách, Thiên Thanh Môn cũng không được, người nhìn hai đệ tử kia xem, quần còn không có mặc vào, thật là mất hết thể diện của Thiên Thanh Môn.

Mấy tên Tán Tu thấy chúng đệ tử Tiên phái có chút chật vật liền lên tiếng châm chọc nói.

- Nguyên lai là Nam Hoang Tứ Lão, các người đừng vội mà chạy trốn chết. Đến nơi này tìm vận may, đợi lát nữa đoạt bảo, đừng trách tiểu gia thủ hạ không nương tay.

Đồng Thanh rốt cục nhận rõ mấy đạo thân ảnh trong rừng thoát ra. Bốn người Nam Hoang Tứ Lão cũng đều là tu vi Địa cấp thượng phẩm, bọn họ vốn là Đại vương sơn trại phạm trần, nhưng ở trong một sơn động vô danh nhận được một bức đồ lục, bước vào con đường tu chân, học pháp quyết. Nhưng vì tư chất cùng tuổi, nên không được Tiên phái thu dụng. Hơn nữa sau khi bốn người tu chân, vẫn làm ác như cũ, gần đây lại chọc tới một gã đệ tử Tán Tu Đan Đạo của Tu Chân Giới, bị Tu Chân Giới đuổi giết khắp nơi, chuyện này ai ai cũng biết.

- Tiểu tử Đông Duyên Tông miệng lưỡi thật bén nhọn. Lão phu không có thời gian cùng người nói chuyện tào lao, đợi lát nữa khi linh bảo xuất thế, ta xem người hay là trốn xa một chút, tránh cho ta một khắc không cẩn thận làm thương tổn đến người.

Lão đại trong Nam Hoang Tứ Lão, tà tà nhìn Đồng Thanh từ xa. Từ trong giọng nói của hắn biết được, hiển nhiên hắn đối với linh bảo sắp xuất thế này, nhất định phải lấy cho bằng được.

- Ha ha, Đại lão đại, chớ ở trước mặt ta giả bộ, người có bao nhiêu cân lượng ta còn không biết sao? Đừng nói trong hồ rốt cuộc có đồ vật gì đó, chúng ta không biết, coi như là bảo bối, chỉ sợ cũng không tới phiên người

Sắc mặt Đồng Thanh âm trầm, trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh bảo kiếm. Hắn xoay người đi, ngoảnh chừng bong bóng trong hồ không ngừng bốc lên, không hề để ý tới Nam Hoang Tứ Lão nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Một Đường Chạy Như Điên

Hai gã đệ tử Thiên Thanh Môn kia cũng không thèm mặc quần áo từ tế, đứng thẳng giữa không trung không nhúc nhích, sợ bỏ qua cái dị tượng gì đó trong hồ. .

Bạch y nam tử trên cây bên bờ, sắc mặt âm tình bất định. Nếu là bình thường linh bảo xuất thế, hắn sớm đã tiến tới phụ cận, hoặc là hận không được tiến vào trong hồ. Nhưng bảo vật trong hồ khiến cho hắn có cảm giác có chút quái dị.

- Không phải là yêu thú gì chứ?

Bạch y tu sĩ ngoảnh từng vòng nước đập dòn bong bênh tán ra trong hồ, trong lòng tự suy đoán nói.

Đột nhiên, xoáy nước rõ ràng hơi chậm lại, ngay giữa mặt hồ nổi một bóng người. Mọi người nín thở ngưng thần, không dám dị động.

- Đây là cái gì?

Mọi người ở đây, toàn bộ đều cầm bùa trên tay, chuẩn bị nếu quả thật có yêu thú, ngay tại chỗ đuổi giết.

Giờ phút này, Đồng Thanh khẩn trương vạn phần. Nếu như lúc này, ai mà dùng dẫn lôi phù oanh kích Cổ Qua, Cổ Qua kia mạng nhỏ khẳng định khó giữ được.

Từ từ, thân thể Cổ Qua từ từ dâng lên, phía dưới tựa hồ có thứ gì chống đỡ, càng ngày càng cao.

Mượn ánh trăng, mọi người cảnh giới dọc theo thân thể Cổ Qua nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy một thứ gỗ ghè đen xì, đang dính bên hông Cổ Qua, không ngừng hướng về phía trước bay lên. Đồ vật màu đen kia nhìn qua lạnh như băng, tựa như băng cứng, bộ phận lộ ra khỏi mặt nước giống như một tấm bia đá.

Tấm bia đá khổng lồ, dài năm thước, hai thước chiều rộng, một thước dày.

- Giữa hồ xuất hiện bia đá, đây chính là đại hung hiện ra. Năm đó Lạc Thủy Ô Quy vạn năm chờ bia, thiên hạ liền lâm vào năm trăm năm hỗn loạn. Hôm nay dị tượng như thế, chẳng lẽ Tu Chân Giới có chuyện gì lớn sắp phát sinh sao? Không phải là yêu ma vừa lên chứ.

Thân hình Bạch y tu sĩ bên bờ rút lui mấy trượng, trong lòng oán thầm không ngừng. Sợ trong hồ sẽ xuất hiện yêu thú Ô Quy.

Đồng Thanh cũng là làm bộ sắc mặt bất thiện, nhất là hần nhìn thấy màu đen trên tấm bia đá, vì giúp cho Cổ Qua tranh thủ chạy trốn, hần lớn tiếng nói.

- Tục truyền tất cả bia đá đều là dùng để trấn áp yêu ma, hôm nay tấm bia đá này từ đáy hồ dâng lên, chẳng lẽ nơi đây có yêu ma gì sao?

Hần bừa kiếm giờ cao ở trong tay, thân thể cũng giật lui về phía sau, chuẩn bị tùy thời chạy trốn.

Mọi người thấy Đồng Thanh của Đông Duyên Tông cũng lui về phía sau, rồi rít rút lui về phía sau.

Truyền thuyết năm đó, Lạc Thủy Ô Quy vạn năm chờ bia, mọi người đều biết. Cho nên, thời khắc chứng kiến như thế, tất cả mọi người về mặt khẩn trương, riêng mình làm tốt hai phương diện chuẩn bị, một là chạy trốn, một cái chuẩn bị đoạt bảo.

Đồng Thanh thấy mọi người rít rút lui về phía sau, trong lòng khẳng định, diệu kế thực hiện được một nửa... Nhưng đây chỉ là kế hoãn binh, tấm bia đá đến lúc đó tự hành phát ra linh lực, vừa rồi không có yêu thú xuất hiện, khẳng định sẽ có người xuất thủ tranh đoạt lấy.

Thuyền hoa trên hồ, người xem tụ tập càng nhiều, chẳng những là Tiên phái Tiên Sư môn, còn có một chút võ giả cùng người phạm tội mò. còn có vài cô nương gan lớn, đứng nghiêm trên thuyền, nhìn Cổ Qua đã lên giữa không trung.

Lúc này, Cổ Qua dựa theo ước định cùng Đồng Thanh, trước hết để cho tấm bia đá dâng lên, kích khởi mọi người tranh đấu, sau đó để cho tấm bia đá rơi vào trong nước, Cổ Qua đem tấm bia đá cướp đi.

- Tấm bia đá kia lại có trận trận linh lực ba động. Mau đoạt lấy.

- Không có yêu thú. Chúng ta mau đoạt.

Bảo vật. Đây là bảo vật.

Toàn bộ Tiên Sư có mặt đều xác định, tấm bia đá dưới thân thể Cổ Qua tuyệt đối là bảo vật, vèn vèn từ trận trận linh lực tàn mát ra liền biết.

- Đoạt lấy.

Đồng Thanh hô to một tiếng, sau đó xông tới.

Mọi người thấy Đồng Thanh động trước, e sợ bị rơi ở phía sau, hai mươi mấy người, điên cuồng phóng mạnh về tấm bia đá.

"Phốc..."

Tấm bia đá khổng lồ thoát khỏi thân thể Cổ Qua, hướng dưới hồ đâm vào.

Vào giờ khắc này Cổ Qua cũng nhảy lên, thân thể của hần trên không trung linh hoạt như thỏ, bước ra hai bước trên hư không, nhẹ nhàng lay động ở giữa không trung.

- Cổ Qua, mau cướp lấy tấm bia đá kia.

Đồng Thanh không ngừng quát, lại quát to một tiếng.

- Hắc hắc.

Cổ Qua thẳng thắn cười một tiếng, tấm bia đá nhìn như rơi vào trong nước, thật ra thì bị Đồng Thanh khống chế lơ lửng cách mặt nước tầm một thước.

- Phốc phốc phốc phốc...

Tiên Sư cùng võ giả tự nhận là có chút thực lực, cũng đâm vào trong hồ, bao gồm Đồng Thanh.

- Cổ Qua, ngươi đem tấm bia đá này đi đi, ta dẫn dắt mọi người rời đi.

Lại là truyền âm nhập mật.

Phản lớn Tu Chân giả cũng lên vào dưới nước, trên hồ chỉ còn mấy tên nhát gan.

Tấm bia đá rơi xuống nước, tắt chìm vào đáy nước. Đây là suy nghĩ của toàn bộ người ở đây, nhưng tấm bia đá lại treo ở dưới mặt nước.

- Được rồi.

Thân thể Cổ Qua lay động, ôm lấy tấm bia đá, giống như Giao Long, nhanh chóng hướng bên bờ bơi đi.

Nam Hoang Tứ Lão còn đang trên bờ, thấy Cổ Qua lại ôm tấm bia đá, cũng không biết là thật hay giả, nhanh chóng đuổi theo.

- Tiểu tử nguoi đứng lại cho ta.

Dạ lão đại ở phía sau hô to.

Cổ Qua mở ra bố trận bộ pháp, thân thể lung la lung lay, khí tức tiểu chu thiên vận đến trên tay, tấm bia đá hai vạn cân dễ dàng khiêng trên vai. Tay trái xuất ra máu tươi, xuất ra Thần Hành Phù. Một đạo hồng quang đem Cổ Qua cùng tấm bia đá bao lấy, nhanh chóng thoát đi trong tầm mắt mọi người.

- Đáng chết.

Dạ lão đại trong Nam Hoang Tứ Lão mắng.

- Mẹ kiếp, tiểu tử này uống máu gà sao, sao có tốc độ nhanh như vậy? Lấy tốc độ Địa giai thượng phẩm của ta lại đuổi không kịp, nhất định là Đồng Thanh tiểu tử kia cho hắn Thần Hành Phù. Thật đúng chịu chơi, bắt quả Đồng Thanh tiểu tử này cũng buồn bán lời.

Cổ Qua càng chạy càng nhanh, lướt qua mấy chiếc thuyền hoa, thật nhanh xuyên qua rừng cây, quả thực hướng phía Tây Bắc chạy đi.

- Còn tốt chứ.

Đồng Thanh ở phía sau Cổ Qua trầm trồ khen ngợi. Ngay từ lúc dưới nước bố trí bảy tám cái bia đá, lúc này mọi người đem hết mấy tấm bia đá lên bờ, không biết là thật hay giả, tất cả đều hai mặt nhìn nhau.

Đồng Thanh thấy mọi người chần chờ, dọc theo phương hướng Cổ Qua chạy trốn, một đường chạy như điên.

- Có thể tiết kiệm được một tấm Thần Hành Phù, thì tiết kiệm một tấm. Ta mà đánh vừa trốn nhìn xem đuổi theo là đám người nào.

Thanh âm càng ngày càng gần, mọi người ai cũng không nỡ dùng Thần Hành Phù, từ trong đám người tản ra. Chẳng qua là Nam Hoang Tứ Lão nhìn ra Đồng Thanh cùng Cổ Qua là cùng một bọn, toàn bộ hạ quyết tâm, một đường đuổi theo Đồng Thanh.

- Đồng Thanh, hôm nay có Nam Hoang Tứ Lão ở đây, nguoi đừng mơ tưởng chạy thoát. Lúc trước tiểu tử kia có Thần Hành Phù, nhiều lắm là kiên trì được một canh giờ, nếu như nguoi nói cho ta biết nơi hắn đến, bốn người chúng ta chịu thiệt một chút, cùng nguoi chia đều tấm bia này.

Dạ lão đại, làm sao nguoi lại không biết điều như vậy. Mới vừa rồi mấy tên đệ tử Thiên Thanh Môn, so với nguoi không biết còn lợi hại hơn biết bao nhiêu lần, cũng rút lui rồi, nhưng nguoi lại nghĩ muốn chia một chén canh với ta sao, quả thực là si tâm vọng tưởng. Ta là Thiên giai hạ phẩm, cả bốn người các nguoi chỉ là Địa giai thượng phẩm, mặc dù nhiều người, thật sự đánh nhau, hay là xem ai có nhiều Tiên phù, nguoi xem một chút đây là cái gì?

Ông tay áo Đồng Thanh lay động, trên mặt lộ vẻ cuồng ngạo, một lá bùa màu vàng được hắn giơ lên cao.

- Dẫn Lôi phù.

Dạ lão đại trợn mắt như muốn lòi ra, Dẫn Lôi phù này hắn là người rõ ràng nhất. phạm là liên quan đến Dẫn Lôi phù, kém nhất cũng có thể nổ tung một đỉnh núi. Nếu như Dẫn Lôi phù thật sự kết phách lên một người, coi như là cao thủ tu chân Thông Huyền cũng sẽ bị thương.

Hiện tại Dạ lão đại hẳn là Địa giai thượng phẩm, Dẫn Lôi phù mà phách lên hắn, quả thực chính là dễ dàng diệt sát.

- Đồng tiểu ca, cảm nó để đối phó lão ca, không khời lãng phí. Chúng ta bốn người trở về Nam Hoang, không làm trễ nải hảo sự của tiểu ca nữa.

Dạ Lão đại lên tiếng kêu gọi, hướng ba huynh đệ phía sau làm một thủ thế, vội vã biến mất.

Thấy mọi người rời đi, Đồng Thanh phi giữa không trung, nhìn ra xa, không thấy thân ảnh Cổ Qua đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 14: Trả Lại Cho Người

- Chắc hẳn là Cổ Qua dùng Thần Hành Phù, chẳng qua là hắn chạy quá xa, ngoài phạm vi một trăm dặm, ngọc phù cũng không cảm giác được vị trí cụ thể của hắn, chỉ có thể dọc theo phương hướng hắn chạy từ từ tìm kiếm.

Đồng Thanh trầm nghĩ, cả quá trình đoạt bùa đều nằm trong tính toán của hắn, chỉ có thực lực Cổ Qua là vượt qua dự liệu của hắn...

.....

Trong lúc Cổ Qua đang vất vả chạy như điên, một đạo âm phong hiện ra phía sau Cổ Qua.

- Hừ hừ... tiểu tử phạm trần, ta chờ ngươi ở đây đã lâu.

Cổ Qua đang khiêng tấm bia chạy, phát hiện cách chỗ mình hai mươi thước, có một tên thiếu niên Tiên Sư đứng đợi, quần áo cũng không khác gì Đồng Thanh, hiển nhiên cũng là đệ tử Đông Duyên Tông.

- Tiểu tử Đồng Thanh này, năm ngoái phát hiện ra di vật của Tuyền Ki Tông, lại có thể ẩn nhẫn một năm. Nếu như không phải là linh lực của tấm bia phát tán ra, ta sẽ không tìm tới nơi này. Tiểu tử phạm trần, ngươi mau đem tấm bia để xuống, ta sẽ cho ngươi một con đường sống.

Cổ Qua còn tưởng rằng gã đệ tử Đông Duyên Tông trước mắt là tới tiếp ứng mình, nguyên lai là tới đoạt bảo.

"Người đến thực lực cao hơn mình, sợ rằng so với Đồng Thanh còn cao hơn một bậc. Nếu mình muốn dùng lực, khẳng định là không được. Hôm nay mình buông tha cho tấm bia, dùng bố trận bộ pháp chạy trốn, may ra còn có một đường sinh cơ."

Trong lòng Cổ Qua không ngừng bồn chồn, tấm bia ép trên bả vai thời gian dài, may là hắn một thân thần lực như thế, bả vai cũng có chút ê ẩm, tê dại.

- Vị huynh đài này, ta thấy ngươi đang mặc là thanh kim ti đạo bào, đầu cắm đỉnh châu ngọc trâm. Ngươi hẳn là người Đồng Thanh đã nói cho ta biết, chắc chắn không có người thứ hai. Đồng Thanh đã sớm ngờ tới ngươi sẽ ra tay lần này, ta cũng sớm đã có đề phòng.

- Bịch...

Cổ Qua nặng nề đem tấm bia đá để trên mặt đất.

- Ồ.

Trong lòng Hàm Chương Trinh ngừng trệ. Tuy nói thực lực của Đồng Thanh so với hắn thấp hơn một phẩm, nhưng lại được Nguyên Chí đạo nhân yêu thích, hơn nữa mấy ngày gần đây đã được thu làm đồ nhi. Quan trọng nhất là, Đồng Thanh được xưng thần toàn tử trong đám nội môn đệ tử Đông Duyên Tông. Mặc dù tu chân không nói mưu kế, nhưng Đồng Thanh hiểu rõ thế sự, năng lực rất mạnh, thường thường lời tiên đoán rất chính xác.

"Tên này nói cũng không phải là không có lý, lấy trí tuệ của Đồng Thanh, không thể nào để cho hắn rời khỏi Đồng Thanh, chẳng lẽ thật có bẫy rập gì chờ ta chui vào. Nhưng ta mỗi lần đi theo Đồng Thanh cũng cách xa ba dặm, hắn hẳn là không có phát hiện mới đúng."

Cổ Qua thấy người tới do dự, tự tin càng lớn.

- Ngươi mau rời đi, nếu không. Lúc Đồng Thanh đến, xem ngươi như thế nào ngăn cản.

- Tiểu tử phạm trần, ngươi nghĩ ngươi hù dọa được ta. Mới vừa rồi ta tận mắt nhìn thấy, Đồng Thanh hiện tại tự thân còn khó bảo toàn, bây giờ ta sẽ giết ngươi diệt khẩu.

Hàm Chương Trinh nghĩ thầm cho dù Đồng Thanh tự mình đến, cũng là sẽ đối chiến. Bất kể như thế nào, bảo khổ của Tuyền Ki Tông quá mức mê người, cho dù giết Đồng Thanh, cũng không ngăn ngại. Huống chi một tên tiểu tử phạm trần cản đường.

Địa giai với Thiên giai cách biệt quá lớn.

Bản về thực lực, một gã Thiên giai hạ phẩm có thể chống đỡ năm tên Địa giai thượng phẩm. Huống chi Hàm Chương Trinh là Thiên giai trung phẩm.

Thân thể Cổ Qua đột nhiên quay lại, dọc theo tấm bia đá nhanh chóng hướng về phía trước, đã đứng ở trên tấm bia đá.

"Đáng hận nhất là vừa rồi đã sử dụng tấm Thần Hành Phù, nếu không ta dùng chạy trốn, không còn gì tốt hơn."

Hàm Chương Trinh đã rút bảo kiếm ra, một đạo kiếm quang hiện lên, hắn ngưng không dựng lên, xa xa cùng Cổ Qua nhìn nhau.

- Vũ...

Kiểm như Giao Long, cách không bay ra.

- Lấy khí ngự kiếm, trong vòng ba mươi thước, tha hồ tung hoành.

Đây chính là Ngự Kiếm Quyết của Đông Duyệt Tông. Ngự Kiếm Quyết chỉ có võ giả Tiên Thiên trung giai trở lên mới có thể dùng. Dùng kiếm quyết này trên thực tế khi chém giết đối thủ thực lực kém hơn, mọi việc đều thuận lợi.

Đây cũng là tu luyện có tu chân pháp quyết cùng không có pháp quyết tu luyện là không giống nhau.

- Vù... Vù... Vù... Vù...

Cổ Qua cực kỳ nguy hiểm, tuy là một thanh bảo kiếm, nhưng tựa như tạo thành một màng lưới kiếm đem Cổ Qua hoàn toàn bao lại.

- Không thể che giấu rồi.

Dưới chân Cổ Qua sinh gió, chính là bố trận bộ pháp Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm để bảo vệ tánh mạng.

Chỉ thấy dưới ánh trăng, thân ảnh Cổ Qua xuyên qua, giống như hồ điệp xuyên hoa. Từ trên xuống dưới, tả tả hữu hữu, thân thể biến ảo, nhanh chóng như tia chớp.

- Tiểu tử này thật không có sợ hãi.

Hàm Chương Trinh vừa thấy như thế, trong lòng hồi hộp.

“Đồng Thanh mưu kế cao như thế, phải một võ giả phạm trần có bộ pháp cao siêu, là có thể hoàn toàn kéo ta lại. Đợi lát nữa Đồng Thanh quay lại, thế cục lập tức biến chuyển, trong tay Đồng Thanh có Dẫn Lôi Phù. Ta phải tốc chiến tốc thắng.”

Hàm Chương Trinh thần sắc tối sầm lại, trong tay áo phóng ra ba đạo lá bùa.

Chính là Hóa bùa.

“Địa Hóa chân phù. Chính là chi phù phong ấn Âm Hòa dưới đất, lửa này thiêu đốt sinh linh xung quanh, không hết không dừng. Đáng tiếc, dùng trên người một tiểu tử phạm trần có chút lãng phí. Cho dù là ta chống lại ba đạo chân phù này, cũng không tránh thoát.”

Hàm Chương Trinh đem lá bùa giờ trên không trung, trong miệng lầm bầm

- Vạn vật tái dụng, đi.

Thực lực tới Thiên giai trung phẩm, khu động lá bùa liền không cần rì rầm, chỉ cần dùng ý niệm dẫn động năng lượng trong thiên địa là được.

Ba đạo chân phù trong tay Hàm Chương Trinh bay ra, nhất thời hóa thành ba hỏa cầu, cộng thêm bảo kiếm này, từ bốn phương vị giáp công Cổ Qua.

- Không tốt.

Trong lòng Cổ Qua kinh hãi.

"Ta nếu học bố trận bộ pháp tiến thêm một bước, may ra còn có thể tránh thoát. Với thực lực ta bây giờ, sợ rằng sống không quá một nén nhang."

Trong lòng Cổ Qua u oán, bộ pháp dưới chân cũng chậm đi một tí.

Mấy lần cầu lửa kia thiếu chút nữa đánh tới trên người Cổ Qua.

“Cầu lửa này ngoài hồng trong lam, nếu là dính vào, sợ rằng không đem mình thiêu hết, tuyệt đối sẽ không thể dập tắt.”

Cổ Qua tỉnh ngộ, điều động bảy thành linh khí còn lại trong cơ thể, toàn bộ tiến vào trong đan điền, bộ pháp càng tăng nhanh.

Đột nhiên, một khắc khi Cổ Qua điều động linh khí, cảm giác khí tức quanh thân tỏa ra.

Linh khí này chính là ngày đó Cổ Qua cùng linh hồn Tử Điện Tôn Giả đánh nhau, Sách Tiên Luân tập trung mà có. Cổ Qua đem bảy thành toàn bộ đưa về đan điền, kích thích thân thể tu luyện gần mười năm của Cổ Qua.

“Chẳng lẽ ta lại muốn đột phá?”

Cổ Qua cảm giác năng lượng toàn thân lay động, quanh thân linh khí dư thừa, đầu óc một mảnh trống rỗng, chính là điềm báo đột phá.

"Không đúng. Đây là...Phệ Quyết, ta mười năm tích lũy, rốt cục cũng đột phá. Cảnh giới này, mới là cảnh giới thân thể mà lão ma đầu kia yêu cầu, ta có thể cảm giác được linh lực ba động chung quanh..."

Phệ Quyết, Từ Diên Tôn Giả để cho Cổ Qua tu luyện Vô Thượng pháp môn, từng để cho Cổ Qua tu luyện thân thể, hơn nữa đem một chút pháp môn thôn phệ linh khí giao cho Cổ Qua. Mặc dù không có pháp quyết chân chính, nhưng dùng vào lúc này cũng đủ.

- Ba đạo linh hỏa, hút.

Cổ Qua đã sớm nghe Từ Diên Tôn Giả đã nói, Phệ Quyết đại thành, toàn bộ lực lượng trong thiên địa, không chỗ nào không thể thôn phệ, chỉ cần liên có thể chuyển hóa hấp thu.

Hiện tại tình hình Cổ Qua nguy cơ, chỉ đề ý hấp thu, bất kể là có thể chuyển hóa hay không.

Hàm Chương Trình thấy Cổ Qua bị vây, càng đánh càng hăng, lo lắng vạn phần.

“Đi? Tiểu tử này, muốn tìm chết sao?”

ấn đột nhiên nhìn thấy, thủ chương của Cổ Qua vươn ra chụp vào hỏa cầu.

“Tiểu tử này là không phải là gặp nạn nên điên chứ. Lửa này ngay cả ta cũng không dám đụng vào.”

Một màn khiến người ta chắc lưỡi hít hà xuất hiện.

Chỉ thấy ba hỏa cầu, hoàn toàn bị Cổ Qua khống chế, tựa hồ có khuynh hướng yếu bớt.

- Ngươi mới vừa dùng lửa này muốn đốt ta, ta cũng vậy để ngươi ném thử cái tư vị này.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 15: Diệt Sát Hàm Chương Trình

Dưới chân Cổ Qua linh động, tránh thoát bảo kiếm tập kích, một tay chế trụ ba hỏa cầu, đột nhiên hướng Hàm Chương Trình đánh tới.

Vèo... Vèo... Vèo...

Ba đạo hỏa cầu vốn là linh hỏa dưới đất, thiêu đốt sinh mệnh, bị Cổ Qua khống chế nhất thời mất đi mục tiêu. Khi hỏa cầu tới bên cạnh Hàm Chương Trình, nhất thời tìm được mục tiêu, đuổi Hàm Chương Trình không tha...

Một tiếng rắc vang lên.

Hàm Chương Trình tự lo không xong, bảo kiếm mất đi ngự khí rơi trên mặt đất.

Cổ Qua đã phát ra huyết tính.

Nhất bảo kiếm lên, chạy thẳng tới bên Hàm Chương Trình.

"Nghe cách nói của người này, hẳn là sư huynh đệ của Đồng Thanh. Nếu như hắn trở lại tông phái nói ra chuyện chúng ta lấy được bảo khố, sợ rằng sẽ bị trưởng lão trong tông phái cướp lấy. Lúc trước hắn muốn giết ta không được, bây giờ ta liền giết hắn.

Thân pháp Hàm Chương Trình không như Cổ Qua, không tới một phút đồng hồ trên người Hàm Chương Trình đã bị đốt ra mấy cái lỗ thủng. Y phục toàn bộ cháy hết, râu tóc đều không còn, mặt mũi đen xỉ.

- Cho ngươi thông khoái đây.

Cổ Qua giẫm chân hướng phía trước bay tới, vòng ra sau Hàm Chương Trình, nhắm trúng đỉnh đầu, hung hăng chặt xuống.

Phụt...

Máu tươi bắn ra, ba hỏa cầu kẹp thi thể Hàm Chương Trình lại, nhanh chóng thiêu đốt.

Vù vù...

Không tới nửa phút thiêu đốt hầu như không còn.

- Xi xì xì...

Hỏa cầu cũng không có thiêu đốt Hàm Chương Trình xong mà yếu bớt. Ngược lại ba hỏa cầu hợp hai làm một, tựa hồ hấp thu năng lượng của Hàm Chương Trình, tia sáng tăng mạnh, một vài chỗ màu đỏ dần chuyển thành màu lam.

“Cầu lửa này linh lực dư thừa. Cũng không thể lãng phí. Ta hút...”

Ánh sáng hỏa cầu dưới sự thôn phệ của Cổ Qua, từ từ yếu dần, cuối cùng biến mất vô hình.

Trải qua một cuộc đại chiến, Cổ Qua mỗi một vô cùng, năng lượng trong cơ thể toàn bộ bị điều động. Chủ yếu nhất chính là, trên con đường tử vong Cổ Qua đã đi một lượt, nhìn Hàm Chương Trình hóa thành hư vô, Cổ Qua liền nghĩ đến kết quả của mình.

“Phải trở nên mạnh mẽ, nếu không, đừng nói là báo thù cho cha, chính là tự vệ cũng không được. Ta hấp thu cầu lửa này linh lực thập phần lớn mạnh, đã bỏ tức tổn thất lúc đối chiến vừa rồi. Phệ Quyết mặc dù đột phá, nhưng không có pháp quyết chân chính, không gặp nguy hiểm, không thể tùy tiện thôn phệ. Con đường tu luyện thực tế chính là đợi đến khi tiến vào Thiên giai trung phẩm, mở được hắc châu, lấy ra Phệ Quyết cùng Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm tiến hành tu luyện. Hay là trước tiên đem linh lực của hỏa cầu kia luyện hóa.”

Cổ Qua bay lên tám bia đá, hấn sớ trong lúc luyện hóa, tám bia đá sẽ bị người đánh cắp đi, khoanh chân ngồi xuống.

Bắt đầu luyện hóa.

Âm Hỏa dưới đất, tất nhiên nguồn gốc là một ngọn lửa trong ma động, thu thập đại lượng Địa Âm khí. Bên trong Địa Âm mộ, trải qua trăm năm, Địa Âm mộ cháy hết, hóa thành Địa Hỏa, cung cấp cho Tu Chân giả cùng Ma Nhân khu động.

Cổ Qua luyện hóa ba tiểu hỏa này, chẳng qua chỉ là viên ngoài của Địa Âm hỏa, nhưng đối với Cổ Qua mà nói đã là sung túc vô cùng.

Nửa canh giờ đi qua, trong lỗ mũi Cổ Qua không ngừng toát ra bạch khí lượn lờ. Bạch khí này động lại mà không tán, bay ra xa xa, ước chừng trăm mét.

Sắc mặt Cổ Qua đỏ ửng, mồ hôi to như hạt đậu cuộn cuộn rơi xuống.

"Phần khó khăn nhất đã luyện hóa được. Xem ra không có pháp quyết Phệ Quyết, thật sự là quá mức khó khăn. Hơn nữa, cách dùng không chính xác, tổn thất đại lượng linh lực. Dù vậy, ta cũng có thể tấn cấp thành Thiên giai hạ phẩm”

Lần đầu tiên luyện hóa, Cổ Qua thu hoạch không lỗ, đột phá Thiên giai hạ phẩm.

Vừa rời Địa Âm hỏa cắn nuốt Hàm Chương Trình, linh lực càng thêm dư thừa, lập tức sẽ phải hướng vào ngọn lửa màu lam phía trong chuyển hóa. Khi đó lại bị Cổ Qua mạnh mẽ hấp thu, ẩn chứa linh lực rất nhiều, trợ giúp Cổ Qua đột phá Thiên giai hạ phẩm, quá mức dễ dàng.

Cổ Qua thu thế, Địa giai thượng phẩm cùng Thiên giai hạ phẩm vốn là không có cách gì xác định, chẳng qua chỉ là chân khí tinh thuần hơn. Hiện tại chân khí Cổ Qua tinh thuần, tung hoành trong kinh mạch thể nội.

Địa giai hạ phẩm có chân khí xuất hiện trong hai mạch Nhâm Đốc. Kỳ kinh bát mạch của Địa giai trung phẩm được chân khí đã thông. Kinh mạch toàn thân của Địa giai thượng phẩm tràn đầy chân khí.

Thiên giai hạ phẩm chân khí tinh thuần, đợi đến Thiên giai trung phẩm, chân khí chuyển hóa chân nguyên, chân chính thực chất hóa. Lúc đó biến hóa trong cơ thể nghiêng trời lệch đất, nào vực mở rộng ra, thần niệm xuất hiện, một vài loại pháp bảo liền có thể vận dụng. Có thể nói Cổ Qua từ trong hắc châu lấy ra bí tịch, chính là Thiên giai trung phẩm.

Chẳng qua là, Thiên giai trung phẩm cực kỳ khó đột phá. So với Địa giai trung phẩm, nói khó hơn gấp mười lần cũng không ngoa.

Cổ Qua thu nhiếp tâm thần. Hấn vừa định từ trên tám bia đá nhảy xuống, chỉ cảm thấy ngoài một dặm, có người cấp tốc hướng bên này chạy tới.

"Xem ra đột phá Phệ Quyết rất có lợi. Chỉ cần đối phương không ẩn náu, liền có thể cảm giác được một chút. Người này hẳn là Đồng Thanh, ta không thể để cho hắn phát hiện ta cùng người phát sinh quá kích chiến. Bảo kiếm này chôn ở trong đất, ta khiêng tám bia đá đi về phía trước vài chục thước."

Chôn kiếm xong, Cổ Qua khiêng tám bia đá trên vai, triển khai bộ pháp nhanh chóng phóng về phía trước.

.....

Cổ sư đệ, là ta, người chậm một chút.

Đồng Thanh từ xa thấy Cổ Qua, lớn tiếng la lên. Dưới chân hắn vô cùng khẩn cấp, chạy thật nhanh tới chỗ Cổ Qua. Thấy tám bia đá hoàn hảo không tổn hao gì để ở bên cạnh, trên mặt nhất thời lộ ra nụ cười.

Đồng Thanh năm nay mới mười bảy tuổi. Mặc dù vào tiên môn, thoát khỏi phạm tục, nhưng dù sao vẫn còn nhỏ, thấy bảo vật hiển nhiên là vui mừng quá

đôi.

- Cổ sư đệ, ngươi còn tốt chứ. Dĩ? Ngươi vừa đột phá, hiện tại ngươi và ta giống nhau, là Thiên giai hạ phẩm rồi.

Đồng Thanh chỉ có kinh ngạc, đôi mắt nhìn về tấm bia đá.

- Tuyền Ki Tông di vật. Nghe nói năm đó khi Tuyền Ki Tông bị diệt tông, chủng giáo chân nhân đem tinh thạch pháp quyết cùng pháp bảo của Tuyền Ki Tông đem phong ấn trong tấm bia đá này. Ha ha... Hôm nay rơi vào trong tay hai người chúng ta, sau này tu vi của chúng ta sẽ đột nhiên tăng mạnh. Để ta xem một chút tấm bia đá này rốt cuộc có gì kỳ dị.

Tấm bia đá này nói là tấm bia đá, chỉ là nó có hình dáng giống một chút. Thật ra thì màu sắc đen sì phía trên một chữ cũng không có, phía dưới hình tròn, trừ nặng một chút ra thì cùng với những tảng đá thông thường không có gì khác nhau.

Đồng Thanh đưa tay chạm dọc theo tấm bia, đột nhiên, thân thể chấn động:

“Chân nguyên lực, nơi này lại có chân nguyên lực, năng lượng khổng lồ tinh thuần như thế ở Tu Chân Giới cũng không có bao nhiêu. Nếu như ta có thể đem chân nguyên lực bên trong hấp thu, ít nhất cũng có thể đến tới Thiên giai đỉnh phong, thậm chí Thông Huyền cũng có thể. Nơi này nhất định là có đại lượng tinh nguyên thạch.”

Trong lòng Đồng Thanh mừng như điên, ở trên tấm bia đá vuốt mãi không ngừng. Tu chân vật phẩm nhìn là một chuyện, sờ ở trong tay là một chuyện khác. Đồng Thanh mặc dù nhập môn không lâu, nhưng một chút nhãn lực căn bản vẫn phải có.

- Cổ sư đệ, vì để tránh cho đêm dài lắm mộng, chúng ta đi suốt đêm hồi báo Đồng Duyên Tông.

Đồng Thanh nói xong cắn răng, từ trong tay áo móc ra một ngọc bài. Ngọc bài này lớn tầm lòng bài tay, phía trên có khắc đồ án một con Tứ Sí Thanh Điều.

- Thần Hành Phù tương đối trân quý. Cổ sư đệ ủy khuất một chút, cùng ta ngồi Tứ Sí Thanh Điều về tông môn vậy.

Tay trái Đồng Thanh nắm lấy ngọc bài, tay phải đánh ra một đạo pháp quyết. Không tới một khắc đồng hồ, phía chân trời Thanh Điều khổng lồ bay tới.

- Cổ sư đệ, đây là Tứ Sí Thanh Điều, trong đó hai cánh có thể ngăn trở, để phòng ngừa người té xuống. Ngươi chỉ cần tay giữ lấy lông vũ của Thanh Điều là được.

Thanh Điều thật lớn, có thể chở được năm nghìn cân, chở tấm bia đá căn bản không phải là vấn đề.

Cổ Qua nghe Đồng Thanh nói như thế, lập tức trong lòng mấy động.

"Xem ra theo ý của Đồng Thanh này mà nói, hẳn nhiên là không muốn đem ba thành của tấm bia kia chia cho ta. Mặc dù ta đã đột phá Thiên giai hạ phẩm, hơn nữa còn giết chết một Thiên giai trung phẩm, đó là chuyện tình cờ. Nếu như cùng Đồng Thanh trở mặt, cũng không phải điều tốt nhất, ta trước thử hỏi hắn một chút."

- Đồng sư huynh, lúc ngươi mời ta hỗ trợ, cũng đã có nói phân cho sư đệ ba thành. Tấm bia đá này quá lớn quá nặng, không bằng chúng ta hiện tại sẽ đem nó bỏ ra, xem một chút bên trong rốt cuộc là vật gì?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 16: Thượng Cổ Vân Triện Bia

Đồng Thanh hơi sững sờ. .

Cổ Qua phản ứng hoàn toàn trong dự liệu của hắn. Nếu như hiện tại Cổ Qua không yêu cầu bỏ tấm bia ra, vậy thì không bình thường rồi.

Hắn mới vừa vuốt ve tấm bia đá, đã biết rõ tình huống linh lực trên tấm bia đá. Cả tấm bia đá dài mảnh, nửa bộ phận dưới linh lực ba động hết sức lợi hại, hiển nhiên là có đại lượng tinh thạch. Mà nửa bộ phận trên, nhất là một phần ba phía trên một chút linh lực ba động cũng không có.

- Chíp... Chíp...

Tứ Sĩ Thanh Điều không ngừng phát ra kêu to, tựa hồ muốn vỗ cánh bay lên.

Đồng Thanh khẽ liếc mắt nhìn Tứ Sĩ Thanh Điều một cái, ngón trỏ ngón giữa khép lại, đánh lên trên ngọc bài một đạo pháp quyết. Tứ Sĩ Thanh Điều nhất thời ngoan ngoãn gục xuống, không hề kêu to nữa.

Cổ sư đệ, thật tình mà nói, lần này ngươi phát tài rồi. Khí lực sư huynh ra nhiều nhất, hơn nữa còn tổn thất ba đạo Thần Hành Phù, ai... Nếu như ta muốn nói hồi tông phái mới phân chia, ngươi khó mà có thể tin ta. Nói đi, Tầm bia đá này làm sao phân phát. Nếu như đề nghị có thể được, chúng ta liền phân chia tại đây, mắc công khi về đến tông môn lại nảy sinh phiền toái.

Lời Đồng Thanh nói hoàn toàn lưu cho mình một con đường có lợi. Nếu như Cổ Qua mà muốn chỗ nhiều tinh nguyên thạch, hẳn nhất định là không chịu.

Cổ Qua nhìn tầm bia đá từ trên xuống dưới, mới vừa rồi Phệ Quyết đột phá, đối với chung quanh nhất là nơi có linh lực cực kỳ nhạy cảm. Cổ Qua không cần đụng đến tầm bia cũng biết, ở trong tầm bia một phần ba bên dưới linh lực ba động nhiều nhất. Mà nửa bộ phận trên, thì ba động nhỏ lại, hơn nữa tần số hết sức kỳ quái.

“Ta nếu như muốn nơi linh lực ba động lớn, Đồng Thanh chắc chắn sẽ không đồng ý.”

Cổ Qua suy nghĩ thấy đáo. Chỉ chỉ nửa trên tầm bia đá nói:

- Đồng sư huynh, ta muốn lấy ba thành phía trên này.

Thật ra thì hiện tại Đồng Thanh mâu thuẫn cực kỳ, trên lý luận mà nói, chỉ cần một Dẫn Lôi phù, Cổ Qua ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, tuyệt đối không cần thiết đem tầm bia đá phân ra một phần ba.

Nhưng Cổ Qua tỏ ra tiềm lực khổng lồ khiến cho hắn hơi e ngại.

Trong thời gian một ngày đột phá Thiên giai hạ phẩm. Mặc dù Địa giai thượng phẩm tới Thiên giai hạ phẩm tương đối dễ đột phá, nhưng thiên tư bậc này, nhưng không có tu chân pháp quyết mà vẫn đề thăng như lần này, ngày sau thành tựu ắc hẳn sẽ rất cao.

Nếu như không cẩn thận để cho Cổ Qua chạy mất, sau này hắn đừng nghĩ đến cuộc sống bình yên.

- Như thế rất tốt. Sư huynh ta hiện tại sẽ đem tầm bia đá bỏ ra phân chia.

Đồng Thanh lấy từ trong túi ra một thanh trường kiếm màu đen, hét lên một tiếng, tầm bia đá bị chia làm hai phần, ba thành, bảy thành rất vừa vặn.

Rầm... Đại lượng viên tinh nguyên thạch trôi đầy đất.

Bên trong cự thạch được móc hết ra sau đó nhét vào, bề dày tầm bia tầm ba mươi phân, phần còn lại bên trong đại bộ phận là tinh thạch

Lúc này, trăng đã ngả về tây, chiếu vào trên đá, nhất thời hoa quang nổi lên bốn phía, đủ mọi màu sắc quang huy, đem cảnh vật bốn phía chiếu sáng.

Cái con Tứ Sĩ Thanh Điều bị Đồng Thanh dùng bí quyết trấn an kia, cũng ngẩn ngơ sờ, ngẩn ngơ, mắt mở to.

“Buôn bán lời. Thật là buôn bán lời.”

Tâm tình Đồng Thanh cuồng loạn không ngừng, hắn hiện tại thật muốn đuổi giết Cổ Qua, đem toàn bộ tinh nguyên thạch đoạt lấy.

Cổ Qua thật sự gây người thương thức một chút. tinh nguyên thạch này tương đương với kim tiền của người phàm, phẩm cấp cao có thể dùng làm tài liệu luyện khí cùng bố trận.

- Đồng sư huynh, xem ra ta và ngươi một đêm này không có uống phí. Những thứ tinh nguyên thạch này, tiểu đệ liền không khách khí.

Cổ Qua khom lưng, đem tinh nguyên thạch bên mình gom lại một chỗ. Tầm bia đá dài chừng năm thước, Cổ Qua được phân chừng một thước sáu, tinh nguyên thạch rớt ra, cũng là một phần rất lớn.

Cổ Qua đưa tay đem tinh thạch mình sở hữu viên thành một đồng lớn tinh nguyên thạch bày trên mặt đất. Cổ Qua ngồi trên đồng tinh nguyên thạch, đầu cơ hồ cắm vào trong tầm bia đá.

Đồng Thanh bị hoa mắt, thấy Cổ Qua cào ra, hắn cũng chạy đến phần của mình cào tinh nguyên thạch ra.

“Tinh nguyên thạch này mặc dù đại bộ phận đều là hạ phẩm, nhưng một trăm viên là có thể đổi được một Thông Huyền Đan, đến lúc đó trực tiếp tiến vào Thông Huyền cảnh giới. trong hàng đệ tử trẻ tuổi, ta tuyệt đối là người thứ nhất. Khi đó, ta liền có tư cách trở thành đạo lữ của Lam Du rồi. ”

Giờ phút này Đồng Thanh không còn muốn giết Cổ Qua, mà là cảm tạ Cổ Qua. Bởi vì... với số tinh nguyên thạch này cũng đủ cho hắn dùng rồi.

- Đây là vật gì?

Cổ Qua gom tinh thạch đến cuối, đụng chạm đến một hộp gỗ.

Cổ Qua chui vào trong tấm bia đá, lòi ra bên ngoài, mất hết nửa ngày mới đem được hộp gỗ lòi ra.

Hộp gỗ này bốn phía có làm chốt dính lên tấm bia đá. Cổ Qua phải phát lực thật mạnh, đem tấm bia đá phá hư, lúc này mới đem hộp gỗ lấy ra.

Hộp gỗ dài tám mươi phân, chiều rộng bốn mươi phân, mặc dù năm trăm năm đi qua, nhưng hộp gỗ giấu trong tấm bia đá, cũng không có một chút hư nát.

Thôi đi tro bụi, Cổ Qua chỉ thấy trên đó viết hàng chữ to màu vàng: “Tuyền Ki kiếm quyết”

Cổ Qua trong lúc nhất thời sững sờ ngay tại chỗ, cái này đối với hắn mà nói so với số tinh nguyên thạch hắn sở hữu còn trân quý hơn. Cổ Qua hiện tại thiếu nhất cái gì? Không phải là pháp quyết sao?

“Tuyền Ki kiếm quyết” là trấn phái chi bảo của Tuyền Ki Tông ngàn năm trước.

Cổ Qua quay đầu lại, thấy Đồng Thanh cũng giống như mình vừa rồi chui vào trong tấm bia đá, cào ra tinh nguyên thạch ra. Hai người đưa lưng về phía nhau, cho nên Đồng Thanh không có phát hiện.

Cổ Qua nhanh chóng đem hộp gỗ mở ra, hiện ra trước mắt Cổ Qua là một thanh đoản kiếm màu đen. Đoản kiếm màu đen này phong cách vô cùng cổ xưa, phía trên có hai chữ nhỏ Tuyền Ki.

Phía dưới tiểu kiếm là một khối găm kim ô.

Cổ Qua chẳng quan tâm nhìn nội dung trên găm cũng biết là Tuyền Ki kiếm quyết, vội vàng nhét vào trong ngực mà đoản kiếm kia cũng đứt vào trong tay áo.

"Hộp gỗ làm sao bây giờ?"

Cổ Qua gấp gáp quay đầu lại nhìn thoáng qua Đồng Thanh.

Tấm bia đá bên kia của Đồng Thanh cao hơn ba thước, hắn tựa hồ cũng gặp phải cái bảo vật gì, cả người chỉ còn lại có hai cái chân lộ ra bên ngoài.

"Ném đi thật xa."

Cổ Qua dùng lực thật mạnh, ném hộp gỗ ra ngoài trăm mét.

- Mau. Cổ sư đệ mau tới giúp ta.

Hai chân Đồng Thanh bên ngoài không ngừng lay động.

Cổ Qua bình tĩnh lại, nhìn bộ dáng Đồng Thanh hết sức buồn cười.

- Làm sao giúp đây, Đồng sư huynh?

"Nơi này có một tấm bia nhỏ, chất liệu cực kỳ đặc thù, ta hoài nghi là trung phẩm tinh nguyên thạch, ngươi giúp ta từ bên kia dùng sức bẻ ra."

Cổ Qua nhặt thanh kiếm Đồng Thanh mới vừa ném, từ phía trên tấm bia đá tầm ba mươi phân, khoét một lỗ hình vuông thật to, sau đó từng điểm từng điểm bóc đá vụn ra.

Quả nhiên, mở một mạch không tới nửa thước, phát hiện một khối tiểu thạch màu đen. Tấm bia tầm nửa thước, rộng tầm bốn mươi phân, cơ hồ là hình lập phương, trên tấm bia đá này có khắc chi chít chữ.

Sau nửa canh giờ cố gắng, cuối cùng hai người cũng đem được tấm bia ra ngoài.

- Chí bảo. Là chí bảo.

Đồng Thanh hưng phấn nhảy lên.

- Theo lời đồn đại, Tuyền Ki Tông có hai đại bảo vật, một là ô kim Tuyền Ki kiếm, cái khác chính là thượng cổ Vân Triện Bì này. Thượng cổ Vân Triện Bì trên có khắc thượng cổ vân triện không người nào có thể biết, nhưng có một chỗ tốt, chỉ cần dùng tay tiếp xúc vào nó, liền có thể liên tục không ngừng sinh ra chân nguyên lực, tiến vào thể nội. Mỗi ngày có thể tu luyện ba canh giờ.

- Cổ Qua, mau, bây giờ phân chia xong rồi, có thể trở về tông môn rồi. Ta muốn đem thượng cổ Vân Triện Bì này về cho sư phụ.

Đôi môi Đồng Thanh có chút trắng bệch, bảo vật cấp bậc này, cho dù là cả Đông Duyên Tông cũng không có. Nếu con vịt đã nấu chín mà không ăn, nửa đường để cho người ta cướp đi, vậy cũng quá không đáng giá rồi.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

- Sư huynh, những tình thế này làm sao bây giờ? Chúng ta phải dùng cái gì chứa nó đây?

Cổ Qua thấy tấm bia đá kia cũng bình thường không có gì lạ. Linh lực ba động mặc dù trọng đại, nhưng cũng không đặc biệt gì, ngược lại vẫn tự phía trên thì có chút quỷ dị...

- Trực tiếp thả lên lưng Tứ Sí Thanh Điều.

Đồng Thanh ôm lấy tấm bia đá đặt trên lưng Tứ Sứ Thanh Điền, lại đem trường bào cởi xuống, cột ống tay áo lại, không ngừng hướng bên trong bỏ tình nguyên thạch vào.

- Cổ Qua, người cũng làm theo ta đi, tốc độ phải nhanh.

Cỗ Qua thấy trông mất Đồng Thanh đó lên, tựa như đã mất đi lý trí, tốc độ rất nhanh. Chỉ sau ba lần vận chuyển, tất cả tinh thạch được chia làm hai đồng, đặt trên lưng Thanh Điều.

Mà thượng cổ Vân Triện Bìa kia, thì bị Đồng Thanh ôm vào trong ngực.

- Vù vù... Vù vù...

Tứ Sĩ Thanh Điều vỗ cánh bay cao, Cổ Qua không kịp cùng người Cổ gia cáo biệt, liền đi trước đến Đông Duyên Tông.

Từ Sĩ Thanh Điều võ cánh ngàn dặm, Cỏ Qua nắm chắc lông vũ của nó, Gió thổi lồng lộng, không ngừng lay động. Thân thể Đồng Thanh gục ở trên Vân Triện Bìa cùng túi tinh thạch, giống như một thần giữ cửa.

Van lý phó tiên ky, quan sơn độ tự phi. Sốc khí phô lãnh diện, hàn quang chiếu thạch bi...

.....

Đổng Duyên Tông, là một môn phái tu chân nhị lưu, mấy năm gần đây phát triển cực kỳ nhanh chóng, có vài Tiên phái thậm chí còn coi nó như là một môn phi nhất lưu.

“Đông Duyên Tông, đây chính là Đông Duyên Tông, cơ sở tu đạo có ở đây không?”

Trong đêm tối, trên đỉnh Thiên Sơn cao gần mấy ngàn mét, âm u lạnh lẽo, vô số loài linh điều bay qua, đại lượng Tử Sí Thanh Điều xuyên toa bay vào trong ngọn núi.

Bay vào trong quần sơn, Tứ Sĩ Thanh Điều thả chậm tốc độ, tránh đâm đầu vào núi đá.

- Åööääööääööää

Tứ Sĩ Thanh Điều không ngừng kêu to, tựa hồ đang cùng Tứ Sĩ Thanh Điều đối diện chào hỏi.

- Con súc sinh này, kêu rống cái gì, còn có ai không biết người trở lại tông phái.

Đồng Thanh tâm tình vui vẻ, lúc này hấn buông Vân Triền Bida ra, kéo Cổ Qua đứng trên đầu Tứ Sĩ Thanh Điều xuống.

- Đội ta cùng Cổ sư đệ mang theo tám bìa đá đi gặp sư phụ, ngươi phải đem tinh thạch giấu kỹ, không thể lộ ra sơ hở. Nếu không giấu kỹ, chúng ta sẽ xong đời.

Tứ Sĩ Thanh Điều tựa hồ nghe hiểu lời của Đồng Thanh, gật đầu.

Đọc theo đường đi, Đồng Thanh vẫn vì như thế nào hồi tông phái mà an bài. Chẳng những thượng cổ Vân Triện Bì, chỗ này chút ít trung phẩm cùng đại lượng hạ phẩm tinh nguyên thạch cũng là chí bảo.

Đồng Thanh quyết định, đem hai đồng tinh nguyên thạch này giấu ở trong hai cánh Tứ Sí Thanh Điều. Thương cô Vân Triền Bì có chút lớn, linh lực phát

tán, sợ lộ ra sơ hở. Hơn nữa Đồng Thanh nóng lòng đem thượng cổ Vân Triện Bìa cho sư phụ Nguyên Chí đạo nhân, quyết định cả đêm tiến vào sơn môn.

- Cổ sư đệ, đợi lát nữa phải bình tĩnh hết sức, sẽ có đệ tử xuống núi thu hạt nhân công phẩm trở về, sư phụ ta sẽ xuất hiện. Ngươi lại tiếp tục theo ta đoạn đường này vậy.

- Đó là tự nhiên, ta còn một ngàn ba trăm tám mươi một đồng hạ phẩm cùng ba mươi lăm đồng thượng phẩm tinh thạch còn đang trên lưng Tứ Sí Thanh Điều. Không đi theo ngươi, thì đồng tinh nguyên thạch kia của ta không phải là tan thành bọt nước hết sao.

Cổ Qua cùng Đồng Thanh cười giòn, tiến vào khu vực Đông Duyến Tông. Đồng Thanh buông lỏng rất nhiều, dọc theo đường đi hai người trao đổi, nhất là sự cân bằng vì xung đột lợi ích hai người đã hóa giải, bước đầu kết thành bạn thân.

.....

Đông Duyến Tông quản hạt ba đại đế quốc, theo thứ tự là Tiên Vũ Đế Quốc, Nam Đông Đế Quốc, Thanh Ương Đế Quốc.

Ba đại đế quốc này hàng năm đều hướng Đông Duyến Tông kính cung. Hơn nữa cứ cách mười năm, Đông Duyến Tông còn có thể đến các đại gia tộc của đế quốc tìm kiếm hạt nhân, dĩ cầu ổn định thống trị.

Dĩ nhiên biểu hiện khống chế của Đông Duyến Tông đối với ba đại đế quốc, rõ ràng nhất chính là hoàng đế của ba đại đế quốc đều là đệ tử Đông Duyến Tông. Cho nên, Đông Duyến Tông mấy năm gần đây phát triển như vũ bão, phát triển mau chóng một cách tự nhiên.

Tông môn Đông Duyến Tông cực kỳ thần bí, thường nhân khó có thể tìm được. Sau khi đưa Tứ Sí Thanh Điều về chỗ nuôi dưỡng, Cổ Qua bị Đồng Thanh hi lý hộ đồ mang theo xông qua mấy huyền trận, rốt cục cũng thấy cái gọi là sơn môn.

Lúc này trời còn đang là đêm tối, khung cảnh hai bên sơn môn Cổ Qua không thể nhìn thấy rõ. Nhưng hai bên thềm đá sơn môn có khảm Dạ Minh Châu, đem cả quảng trường chiếu sáng trong màn đêm u tối khiến cho cả một vùng núi trở nên rực rỡ.

- Chúng ta trốn ở chỗ này. Sư phụ ta lập tức sẽ ra, đến lúc đó chúng ta cái gì cũng không nói, đem thượng cổ Vân Triện Bìa này dâng lên cũng đủ rồi.

Đồng Thanh truyền âm nhập mật cho Cổ Qua.

Cổ Qua khiêng thượng cổ Vân Triện Bìa, trong lòng hần đang suy nghĩ làm sao cũng không cảm giác được trong tấm bìa đá này có cái chân nguyên lực gì. Nghe Đồng Thanh nói chuyện cùng hần, nặng nề gật đầu.

- Ta chỉ cho ngươi một tiểu kỹ xảo, để đem thực lực nguy trang một chút. Ngươi chỉ là một tiểu tử phạm trần mà lại có tu vi Thiên giai hạ phẩm thì quá mức bất mắt rồi. Ngươi đem chân khí của ngươi phân tán ở trong kinh mạch, không được phát lực, hai chân khép lại. Chân khí tự nhiên không thuận, nhìn qua cũng chỉ giống như người mới vừa Quán đĩnh. Đợi lát nữa chúng ta đi ra ngoài, cũng dễ dàng hành động.

Lúc này Đồng Thanh ngược lại rất trấn định. 'Thần Toán Tử' trong đám nội môn đệ tử đâu phải chỉ là hư danh.

Đồng Thanh bảy tuổi vào núi, các đệ tử cùng thế hệ với hần, phần lớn còn đang ở ngoại môn đào tinh nguyên thạch cùng tìm kiếm thiên tài địa bảo.

- Hai người các ngươi lấp ló ở chỗ này làm gì?

Đột nhiên, phía sau hai người có ba người đi tới.

Ba người này mặc giáp nhẹ, hiển nhiên thực lực hết sức cao siêu. Hơn nữa người ở giữa người nọ, lại là cao thủ cấp bậc Thông Huyền.

- Tại hạ Đồng Thanh là tọa hạ đệ tử của Nguyên Chí chân nhân, tiểu tử này là hạt nhân ta mới chọn trở về. Vừa rồi ta mới nói qua với hần về chi tiết trong tông phái, kính xin chư vị sư huynh châm chước.

- Cái kia là cái gì ?

Người ở giữa mở miệng hỏi. Hần nghe Đồng Thanh nói là đồ đệ của Nguyên Chí đạo nhân, giọng nói liền có vẻ ôn hòa hơn rất nhiều.

- Đây là thứ ta xuống núi tầm bảo có được, muốn hiến tặng cho sư phụ lão nhân gia.

- Nếu là như thế, hai người các ngươi mau mau tiến lên, sư tôn ngươi lập tức sẽ đi ra, chớ để bỏ qua thời cơ.

- Cảm tạ sư huynh nhắc nhở.

Đồng Thanh lời Cổ Qua, sai bước về phía trước. Đi ra khỏi phạm vi dò xét của ba người kia.

- Cổ sư đệ, đợi lát nữa là đại hội hiến vật, ta và ngươi nếu đi tới trung tâm, sẽ có người nói chuyện với ngươi, ngàn vạn lần không nên đáp lời, để tránh lộ ra sơ hở. Mỗi ngày Đông Duyến Tông ta đều phái đệ tử đến các khu vực quản lý tìm thiên tài địa bảo. Ngươi thấy cái gì cũng không nên kinh ngạc.

Cổ Qua nhìn đám người cách đó không xa nói:

- Yên tâm đi, Đồng sư huynh.

Hai người vừa trò chuyện vừa đi về phía trước, liền nghe một thanh âm thật to vang lên.

- Đệ tử về núi, chuẩn bị nộp thiên tài địa bảo.

Dưới sơn môn khổng lồ, hơn hai mươi tên đệ tử đang đứng đó, trên vẻ mặt những tên đệ tử này đều lộ vẻ vui mừng, khác nhau chỉ là túi lớn túi nhỏ vác trên vai hay là để khắp bốn phía. Hiển nhiên lần này xuống núi thu hoạch cũng là tương đối hậu hĩnh.

Đồng Duyệt Tông quản hạt ba đại đế quốc, hơn nữa trong mỗi đế quốc đều có ba đến năm gia tộc giàu có. Những gia tộc này chính là đối tượng đục khoét của các đệ tử xuống núi lần này. Hiển nhiên những mục đích của những đệ tử đều đã đạt được.

- Đây không phải là Đồng sư huynh sao? Người không phải là tham gia tuyển chọn đệ tử mới sao? Làm sao vậy, có phát hiện trọng đại gì sao? Các sư huynh đệ xuống núi lần này đều mang về một chút tài vật cùng thiên tài địa bảo, làm sao người lại mang người sống trở về. Ồ, trong cái túi màu đen này đựng cái gì thế? Thể tích lớn như vậy, không phải là bảo bối gì sao?

- Đúng đấy, trong các sư huynh đệ xuống núi lần này, thực lực người là thấp nhất. Hơn nữa nghe nói bên phía Dương Châu gần đây có thiên tài địa bảo xuất thế, người không phải là có kỳ ngộ gì đấy chứ? Ha ha...

Những người giễu cợt Đồng Thanh này, đều là đồng môn sư huynh đệ của Đồng Thanh. Lần này xuống núi đều là các đệ tử chân truyền trong tông phái hoặc là có nhiều mối quan hệ với các trưởng lão. Tâm tình Đồng Thanh đang vui vẻ, cũng không cãi lại, chẳng qua là đem thân thể che lại chiếc túi đựng thượng cổ Vân Triện Bùa, không để cho người khác đụng chạm.

Đồng Thanh đang suy nghĩ, thấy một người từ xa đi tới, chân mày liền cau lại thật chặt.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 18: Bát Trữ Vật

- Đồng Thanh, đây là yếu địa tông môn, hạt nhân chọn tới hẳn là đưa vào Xá Thân điện, cắt đi tay chân, sao người lại không hiểu quy củ như thế?

Một thanh âm lạnh lùng từ phía sau Cổ Qua truyền ra. .

Giả vờ nặn ra một khuôn mặt tươi cười, Đồng Thanh biết trước mắt Tần chấp sự tuyệt đối chọc không nổi, lập tức nói:

- Tần chấp sự, lão đệ đây có chút tình huống đặc biệt. Đây không phải là hạt nhân mà là đệ tử ta mới chọn về, đã được Tư Mã sư huynh thừa nhận.

- Hẳn?

Tần chấp sự ngó chừng Cổ Qua nhìn một vòng

- Nhìn thế nào cũng chỉ là một tiểu tử phạm trần vừa mới Quán đỉnh không lâu, có thể có cái gì đặc thù.

Tần chấp sự cố ý gây khó khăn nói.

- Làm sao, ngay cả lời của sư đệ cũng không tin sao? Ta đường đường là nội môn đệ tử, chẳng lẽ ngay cả điểm nhân lực này cũng không có sao? Huống chi ta cũng không phải là cái loại thích lấy đá đập chân mình....

Ổng tay áo Đồng Thanh hơi động, từ trong tay áo hắn xuất ra hai khối kim bài xán lạn tiếp tục nói:

- Tần lão ca, nghe nói cô nương thanh lâu phạm trần tương đối xinh đẹp, đây là chút ý tứ xin tỏ lòng.

Tần chấp sự sững sờ một chút, quét nhìn Cổ Qua một cái, giả vờ cười nói:

- Ta thấy tiểu huynh đệ này không tệ, có tiền đồ phát triển. Nếu quả thật có thể đi vào ngoại môn Tiên phái, cũng là không tệ, không chừng còn có thể làm việc dưới tay ta đấy.

Tần chấp sự nhận lấy vàng, lại vỗ vỗ trên bả vai Cổ Qua hai cái, ngênh ngang hướng đệ tử khác đi tới, tiếp tục kiểm soát.

Chớp mắt khi Tần chấp sự đi xa một chút, Đồng Thanh thầm phun một ngụm nước bọt, hướng về phía Cổ Qua nói:

- Tần lão đầu này đối phó với các đệ tử xuống núi rất khắc bạc, ý vào nhị cữu của hắn là trưởng lão Chấp Pháp đường, tất cả mọi người là giận mà không dám nói gì.

- Đồng sư huynh, trong miệng hắn nói Xá Thân điện là địa phương nào? Cái gì lại là nội môn cùng ngoại môn?

Cổ Qua rất nghi hoặc, lúc tại Cổ gia, hắn đọc qua không ít thư tịch, có thể nói là Vạn Sự Thông trong phạm thế. Nhưng tiếp xúc đến Tiên phái, thì lại giống như kẻ ngu, cái gì nội môn ngoại môn thân truyền khiến cho Cổ Qua đau hết cả đầu.

Đồng Thanh nhẹ nhàng cười một tiếng, nấp đó bởi vì nguyên nhân tư chất của hắn, trực tiếp tiến vào nội môn tu luyện, hoàn toàn không có những thứ nghi ngờ này. Nhưng Cổ Qua thì bất đồng, mười sáu tuổi đã có chút bỏ lỡ thời gian tu luyện tốt nhất. Lúc này biết một chút Tu Chân Giới, nhất là kiến thức vỡ lòng về Đông Duyệt Tông, có thể đối với sự phát triển của Cổ Qua có chút chỗ tốt.

- Cái gọi là Xá Thân điện, là ngoại môn chấp pháp điện phủ, phạm là hạt nhân phạm trần đi tới, nhẹ nhất là chấn gãy mười ngón tay, sau đó lại tiến hành trừng phạt. Có thể nói, một khi hạt nhân tiến vào Xá Thân điện, cũng rất ít người có thể sống đi ra.

Đồng Thanh thấy về mặt Cổ Qua mờ mịt, tiếp tục giải thích:

- Như đã nói, hạt nhân chính là các đệ tử của các gia tộc phạm qua sai lầm ở các đại đế quốc thuộc quản hạt của Đông Duyệt Tông đưa tới để bảo đảm không tái phạm sai lầm nữa. Hạt nhân thông thường thường không có kết quả tốt. Đương nhiên là có gia tộc dùng tài vật đền bù.

- Nói đến nội môn cùng ngoại môn, đây là hai loại cơ cấu thiết lập trọng yếu của Đông Duyệt Tông. Chẳng qua là nội môn tu sĩ thì chịu trách nhiệm tu luyện, địa vị cao hơn rất nhiều, có thể nói là lực lượng trọng yếu của Đông Duyệt Tông. Mà ngoại môn còn lại là làm một chút việc vặt, nói thí dụ như thái được đồng tử hoặc là đệ tử lấy quặng. Bất quá chính là có một vài ngoại môn đệ tử cùng trưởng lão hoặc đường chủ nội môn có một chút liên hệ. Bọn họ thường thường là nắm giữ những chức vị quan trọng bên ngoài của tông môn, thông thường nội môn đệ tử cũng không dám dễ dàng trêu chọc bọn họ. Hơn nữa thứ béo bở cũng không thiếu.

Cổ Qua gật đầu, đối với những gì hắn nghe được về Đông Duyệt Tông đại khái cũng không sai biệt lắm. Mới vừa rồi Tần chấp sự mà Đồng Thanh nói đến kia, chính là quản sự đệ tử ngoại môn.

- Thân truyền đệ tử thì lợi hại hơn rồi. Mỗi một thân truyền đệ tử đều có lãnh địa của mình, trông thiên tài địa bảo, nuôi nết Linh Thú vân... vân... không gì làm không được. Dĩ nhiên muốn trở thành thân truyền đệ tử, phải có kinh nghiệm đạt được tu vi Thông Huyền tầng thứ năm. Nói nhiều người tạm thời cũng không thể lý giải hết được.

- Đợi lát nữa có Linh Thú tiên hạc xuất hiện, người không cần hoảng sợ, nó là do sự phụ tá không chế, sẽ không dả thương người.

Đồng Thanh giải thích cho Cổ Qua xong, vì không để người chú ý, không nói thêm gì nữa. Thượng cổ Vân Triện Bìa đặt ở giữa hai người, chỉ chờ Nguyên Chí đạo nhân xuất hiện.

Son môn Đông Duyệt Tông dần dần mở ra, trên son môn không lồ bay ra một con tiên hạc. Tiên hạc này mỏ đỏ lông trắng, hai con mắt giống như bảo thạch tỏa ra ánh sáng, trong bóng tối càng trở nên bắt mắt.

Trên tiên hạc, đang đứng một gã trung niên tiên phong đạo cốt. Nam tử này mặt trắng râu ngắn, con mắt như tia chớp lưu chuyển trên không trung, miệng đỏ thắm giống gôm nung, khiến người ta vừa nhìn liền sinh lòng kính sợ.

- Đây chính là sư phụ của ta, Đông Duyệt Tông ngoại sự trưởng lão Nguyên Chí đạo nhân, lão nhân gia là cao thủ đan đạo đấy.

Đồng Thanh hết sức tự hào, nhỏ giọng rỉ tai Cổ Qua nói.

- \$€\$o()%%&. (Biên:Tiếng chim kêu)

Tiên hạc ngân lên một tiếng, chấn động cả son cốc.

Ngay sau đó, chỉ nghe thanh âm Nguyên Chí đạo nhân như thần lôi từ Cửu Tiêu đội xuống, ừ ừ nói:

- Luận công ban thưởng, dâng lên tài vật.

Nguyên Chí đạo nhân hươu hươu phát trần, một đạo hắc sắc hiện lên. Trước mặt hai mươi mấy tên đệ tử, xuất hiện một bình bát, vật này chỉ có đường kính chừng một thước, nhìn qua căn bản không chứa được thứ gì.

- Đừng nhìn bình bát này nhỏ mà xem thường, đây cũng là một trong thập đại chí bảo của Đông Duyệt Tông chúng ta. Bên trong có tiểu càn khôn thế giới. Ngàn năm trước Tuyền Ki Tông cũng chưa có loại bảo vật này, nếu không cũng sẽ không dùng tám bia đá mà dấu bảo vật. Ta đã từng thấy qua sư phụ đem một núi vàng cất vào trong bình bát, xem ra hôm nay lại được đại khai nhãn giới rồi.

Cổ Qua đột nhiên nhớ tới, trước ngực của hắn còn có một hạt châu màu đen, theo như lão ma đầu nói, có thể che dấu đồ vật.

- Đồng sư huynh, pháp bảo có thể đựng đồ là thứ hết sức trân quý sao?

- Dĩ nhiên, trữ vật là loại linh bảo vô cùng ít ỏi tại Tu Chân Giới. Cái này của sư phụ coi như là thể tích tương đối lớn, mang ở trên người có chút không thuận tiện. Chừng môn chân nhân có một cái nhẫn, mang theo trên tay mới tiêu sái làm sao, nghĩ muốn cái gì chỉ cần vung tay lên, liền dễ dàng lấy ra.

Đồng Thanh vừa nói, trên mặt lộ ra vẻ hâm mộ.

- Ân, sắp bắt đầu hiến bảo vật rồi, để nghe xem bọn hần có được thứ gì?

Trong đám đông, một gã thanh niên mặc đạo bào màu xanh, đi tới trước bình bát, hướng Nguyên Chí đạo nhân thi lễ:

- Môn hạ Ngọc phù trưởng lão Dạ Nhiên, tại Nạp Lan tộc ở Thanh Ương Đế Quốc, lấy được hai cân tuyết sâm, mười khóa Linh Cốc Thảo, vàng ròng mười cân, dâng lên trưởng lão.

Dạ Nhiên chính là tên vừa rồi trên ghẹo Đồng Thanh, hần lần này hạ phẩm đạt được cực kỳ phong phú. Ngọc Phù trưởng lão cho hần ba tờ Dẫn Lôi Phù, uy hiếp Nạp Lan tộc, mới đạt được phong phú như thế.

Dạ Nhiên thối lui, phía sau hần một gã nam tử cao lớn thân nhiên đi ra, nhìn đáng đáp hần là đã ba mươi tuổi.

- Lý Dực, môn hạ Luyện đan trưởng lão, tại hoàng thất Nam Đồng Đế Quốc thu được một khối thượng đẳng ngọc tài, Thiên Sơn tâm ti năm tấm, Tử Kim hai cân.

Nguyên Chí đạo nhân gật đầu. Tên Lý Dực này mặc dù tu vi bình thường, nhưng mỗi lần hạ phẩm đều có thu hoạch thật lớn. Lần này cũng không ngoại lệ, bị phân đến Nam Đồng Đế Quốc là quốc gia yếu nhất trong ba đại đế quốc, vẫn giống như trước thu được rất lớn.

- Ủ, thu hoạch không tệ, ta sẽ cùng hai trưởng lão nói qua.

Cổ Qua ở một bên nghe nhưng ánh mắt cũng nhìn thẳng, khối thượng đẳng ngọc tài, Thiên Sơn tâm ti, Tử Kim, vàng ròng..

Những đồ này, bất kỳ ở nơi đâu trên Tiên Vũ Đế Quốc cũng tuyệt đối đều là bảo bối. Hiện tại lại giống như là đồ bỏ đi, bị những đệ tử này ném vào bên trong bình bát.

Cái bình bát kia cũng hết sức kỳ quái, mỗi lần có cái gì ném vào, sẽ lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Đồng Thanh tràn đầy tự tin, ở một bên ngo chừng cử động của chúng nhân. Thấy Cổ Qua tỏ ra ngỡ ngàng, lập tức giải thích:

- Tài vật ở phẩm thế, chúng ta không coi là cái gì, chỉ có vật phẩm dùng để tu chân mới thật sự là bảo vật. Cũng như hai cân Tử Kim kia, so ra còn kém một góc Linh Cốc thảo, sau này chờ để người lừa gạt.

Tất cả mọi người chia ra dâng lên những thứ thu được, sau một vòng, hai mươi mấy người thay phiên một lần.

- Đồng Thanh, đến ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 19: Nguyên Chí Đạo Nhân

Nguyên Chí đạo nhân âm thầm suy nghĩ, hiển nhiên có một người xuất hiện bên cạnh Đồng Thanh làm hần khó hiểu. Trong trí nhớ của hần, Đồng Thanh được hần phái đi chọn lựa đệ tử, làm sao hiện tại lại đến đây hiến vật. .

- Đệ tử Đồng Thanh môn hạ ngoại sự trưởng lão, đạt được một khối đá không biết tên, cùng một gã phẩm trần tư chất cực tốt.

- Lừa dối..

- Ha ha...

Hai mươi mấy người tại chỗ, nhin không được bật cười lên. Nhất là nhìn thấy Cổ Qua đứng ở một bên, một hài đồng phẩm trần mười sáu tuổi mới vừa vận Quán đĩnh, đây tuyệt đối là phế vật nhất tại phẩm trần, cư nhiên lại được Đồng Thanh nói là "Tư chất cực tốt". Đây quả thực là chuyện cười bậc nhất.

Nguyên Chí đạo nhân giương mắt, nếu là đồ nhi thông thường, hấn đến liếc mắt cũng sẽ không thèm, dù sao tuổi trẻ làm việc nông nổi cũng là bình thường, thỉnh thoảng có một hai lần sai lầm cũng không sao. Nhưng Đồng Thanh này là đệ tử hấn đặc ý nhất, tu luyện chẳng những rất nhanh, hơn nữa tâm tư kín đáo, làm việc cẩn thận. Trọng yếu nhất là thông minh quyết đoán, tính toán rất chuẩn.

Hấn nhướn mắt lên, nhìn đảo qua Cổ Qua, trên mặt cực kỳ thất vọng.

“Theo ta thấy hấn là thân thích của Đồng đồ nhi rồi. Nhưng lúc ta thu hấn làm đồ đệ thì hấn là cô nhi, từ khi nào lại có thân thích rồi? Chẳng lẽ là bạn làm quen trên đường?”

Nguyên Chí đạo nhân có chút khó hiểu, lập tức đưa ánh mắt chuyển hướng qua khối đá không biết tên theo lời Đồng Thanh.

Khiếp sợ, vô cùng khiếp sợ.

Nguyên Chí đạo nhân rõ ràng cảm giác trên tảng đá màu đen truyền đến trận trận linh lực ba động. Loại linh lực này, rõ ràng chính là chân nguyên lực, hơn nữa chân nguyên lực này so với cao thủ Nguyên Anh kỳ còn muốn hùng hậu hơn rất nhiều.

- Đây...

Nguyên Chí đạo nhân nhanh chóng bay đến trước tảng đá, sắc mặt đỏ lên, nói không ra lời.

Đồng Thanh thấy thời cơ đã đến, hấn thấy biểu tình của sư phụ như thế, liền biết sư phụ đã nhìn ra lai lịch của tấm bia đá. Vì không để cho người khác phát hiện, lập tức hòa hoãn nói:

- Sư phụ, có phải tảng đá này của đồ nhi không được lọt vào pháp nhãn của lão nhân gia người?

Nguyên Chí đạo nhân đảo qua chúng nhân nói:

- Vừa rồi ta chỉ là nhìn lầm. Tảng đá này quả thật chẳng qua chỉ là phàm thạch, nhưng tính chất có chút cứng rắn, dùng để chế tạo một chút binh khí bình thường hấn là không thành vấn đề.

Nguyên Chí đạo nhân xoay người về phía sau, hướng về phía chúng nhân nói:

- Các ngươi mấy ngày gần đây bốn ba lao lực đã rất cực khổ, mau mau trở về nghỉ ngơi đi. Đồng Thanh, ngươi mang theo tảng đá này cùng đồng nhi kia vào phòng ta.

Tất cả mọi người ở đây đều nhìn thấu vẻ khác thường. Nhất là tảng đá kia, lúc trước bọn chúng không có chú ý, nhưng phản ứng của Nguyên Chí đạo nhân rõ ràng tảng đá này chính là bảo vật. Hoài nghi cũng chỉ là hoài nghi, Nguyên Chí đạo nhân bên trong tông môn địa vị cao vô cùng, rất gần với chương giáo Đạo Minh chân nhân. Nên người nào người nấy đều lo linh mệnh trở về sơn môn nghỉ ngơi tu luyện.

.....

Cổ Qua đi theo Nguyên Chí đạo nhân cùng Đồng Thanh rẽ đông rẽ tây, vượt qua mấy tòa núi nhỏ, đi tới ngọn núi u tĩnh.

Trong sơn cốc có một ngôi nhà cỏ.

Hạc chủy hương lô(lư hương hình còn hạc) lượn lơ hương khói. Bên trong nhà có tiếng đàn sáo truyền ra, trên cửa chính sảnh có một chữ Đạo thật to. Bên ngoài sân lại có mấy cô gái đang khiêu vũ.

Cổ Qua vừa bước vào trong phòng, hấn cảm giác trong không khí có chút quái dị, nhất là những cô gái gầy đàn cùng vũ đạo kia, trong ánh mắt đều trống rỗng vô thần.

Đồng Thanh hiển nhiên là đã quen với tình cảnh này.

- Cổ Qua, ngươi trước tiên hãy ở chỗ này chờ ta một hồi, ta vào phòng trong nói chuyện cùng sư phụ. Ngươi yên tâm đi, nhất định sẽ sai người chuẩn bị mỹ tửu cho ngươi.

Lực chú ý của Cổ Qua còn đang trên người mấy cô gái đang khiêu vũ kia, ánh mắt hơi giật giật, Đồng Thanh cũng không có chờ hấn trả lời, trực tiếp chạy vào trong phòng.

Những người hấp dẫn Cổ Qua này chính là những con khôi lỗi, hơn nữa mỗi động tác của nhưng con Khôi Lỗi này rất giống người thật, điều này đã gây cho Cổ Qua hứng thú thật lớn.

- Những vũ cơ này, là thật hay là giả đây?

Cổ Qua đi vào một chút, lúc mới bắt đầu còn không dám xác định. Cẩn thận quan sát, nhất là mấy động tác của vài người đẹp nhìn như hòa hoãn, kì thực là quá chậm.

- Còn tên đánh đàn kia cũng là giả.

Cổ Qua từ xa nhìn người đánh đàn trong rèm, dĩ nhiên là đầu cũng được làm bằng gỗ.

- Lực lượng của đàn đạo giả thật lớn. Khi ta tới được cảnh giới này thì có thể báo thù cho phụ thân rồi,

Trong lòng Cổ Qua chấn động vô cùng. Từ khi hần tiếp xúc với Đồng Thanh, Tu Chân Giới ảnh hưởng tới tâm linh của Cổ Qua rất nhiều.

Hắn đâu biết rằng, Khôi Lỗi chính là bảo vật đệ nhất của Đông Duyên Tông. Mặc dù lực lượng của Đông Duyên Tông trong Tu Chân Giới không cao, nhưng khôi lỗi thuật của Đông Duyên Tông tại Tu Chân Giới thì vô cùng nổi danh.

.....

Trong khi Cổ Qua đang nghiên cứu Khôi Lỗi, Đồng Thanh cùng Nguyên Chí đạo nhân bên trong mật thất cũng kích động sắp điên.

- Đồ nhi tốt của ta, ngươi biết đây là cái gì không? Chúng ta nhận được bảo bối rồi, lấy được bảo bối rồi, thượng cổ Vân Triện Bìa trong truyền thuyết lại rơi vào trong tay Nguyên Chí ta.

Nguyên Chí nói nói cười cười đã hoàn toàn thất thố. Nhận được thượng cổ Vân Triện Bìa, đủ để cho mình tăng tu vi lên tới Nguyên Anh kỳ. Đến lúc đó, hắn liền trở thành cao thủ Nguyên Anh thứ hai kể từ khi lập phái tới nay, vị trí tông chủ tự nhiên sẽ rơi vào trên người hắn.

- Đồ nhi, ngươi đoạt được thượng cổ Vân Triện Bìa này có ai biết, trừ ngoài cái tên tiểu tử phạm trần ở ngoài kia?

- Thiên Thanh Môn có hai đệ tử, còn có Nam Hoang Tứ Lão cùng một vài nhân vật không đáng ngại. Sư phụ yên tâm, bọn họ bị bỏ rơi rất xa, căn bản là không thể cảm thụ được thượng cổ Vân Triện Bìa. Nhiều lắm cũng là giống như những đệ tử vừa rồi trong môn mà thôi. Phòng chừng, không ai biết được lai lịch chân chính.

Nguyên Chí đạo nhân khiếp sợ gật đầu.

- Đồ nhi, ngươi từ phạm trần có được bảo vật, theo như quy định trong tông môn, phải nộp lên trên. Mới vừa rồi những đệ tử kia chỉ là nghe gió bắt ảnh, sẽ không ai tin, coi như là có người tin, hiện tại chuông giáo đang bế tử quan, không ai là địch thủ của ta. Từ ngày mai, hai thầy trò chúng ta cùng bế quan. Mười năm sau, Đông Duyên Tông chính là thiên hạ của chúng ta.

Nguyên Chí đạo nhân hưng phấn vạn phần.

Tu chân chính là nghịch thiên đoạt mệnh, cùng vạn vật linh trường tranh đoạt linh khí. Nguyên Chí đạo nhân nhận được bảo bối như thế, tự nhiên khó có thể không kích động.

- Chuyện này trăm triệu lần không thể truyền đi. Ta ra ngoài giết chết tên tiểu tử kia.

- Sư phụ không nên. Cổ Qua này tư chất phi phàm, ta còn muốn để cho lão nhân gia người thu hắn làm đồ đệ đó.

- Hoang đường. Trò cười. Đồng Thanh, ngươi chỗ nào cũng tốt, chỉ là thỉnh thoảng lại có lòng dạ đàn bà. Hai người chúng ta bế tử quan, để cho người biết chuyện này ở bên ngoài nói nhảm. Hơn nữa, vừa rồi những đệ tử môn hạ của các trưởng lão kia đã có hoài nghi.

Nguyên Chí đạo nhân phẩy tay áo một cái, từ trong đi ra, chuẩn bị giết Cổ Qua.

“Người đâu? Tiểu tử này thật là vô cùng nhậy bén.”

Nguyên Chí dặm chân, triển khai thần niệm, tìm kiếm tung tích Cổ Qua.

.....

- Con mẹ nó, cái lão đạo sĩ này muốn đùa chết tiểu ca sao? Lúc này không trốn, thì đợi đến bao giờ.

Cổ Qua dọc theo sơn cốc, một đường thờ hồng học, phát chân mà chạy. Không đến mười phút, Cổ Qua đã chạy ra ngoài mấy chục dặm.

Mới vừa rồi Cổ Qua ở bên ngoài nhà tranh của Nguyên Chí đạo nhân, nghe được rất rõ ràng bao gồm cả lời Đồng Thanh vì mình mà khuyên can, không muốn cùng Nguyên Chí đạo nhân giết mình.

- Lão đạo sĩ này ý tứ rõ ràng là muốn giết ta diệt khẩu, Đồng Thanh thật đúng là ngu, lại còn giải thích.

Cổ Qua giống như con ruồi không đầu, mạnh mẽ đâm tới, lại không biết nguy hiểm đã gần kề.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 20: Dạ Tùng Mộng

- Vù... Vù...

Tùng đột âm phong thổi qua, Cổ Qua lập tức rung mình một cái .

- Đây là cái địa phương quý quái nào?

Cổ Qua không dám mở mắt ra, tiếp tục đi về phía trước.

- Ngươi là ai? Tại sao xông vào cấm chế của ta?

Một đạo thanh âm sâu kín vang lên bên tai Cổ Qua. Thanh âm này có chút không rõ ràng, hiển nhiên là đã được trải qua thủ pháp đặc thù xử lý rồi.

Tìm Cổ Qua nhảy thình thịch không ngừng

- Tiền bối, ta là đệ tử tông môn, đi ngang qua nơi đây, không nghĩ tới ngộ nhập cấm chế của tiền bối, kính xin tiền bối mở lòng từ bi, thả ta đi ra ngoài.

- Ha ha...

Bên tai Cổ Qua lại truyền đến tiếng cười.

- Người này thật biết điều, ai là... tiền bối của ngươi. Vào đi. Ta đợi ngươi đã lâu.

Thanh âm còn chưa dứt, tinh không hắc ám trước mắt Cổ Qua đã biến mất, thay vào đó là cảnh tượng một trang viên vô cùng đẹp đẽ. Lúc này trong trang viên có một thiếu nữ đang từ trong bụi rậm đi lại bàn đu dây, tựa hồ không nhìn thấy Cổ Qua. (Biên: Bây giờ mới thấy gái)

Cô gái đang mặc áo sa mỏng màu trắng, vóc người thon dài, lộ ra bên ngoài đôi chân trần lay động giữa không trung, thảnh thơi lộ ra bắp chân dài nhỏ nhắn. Cổ Qua nhìn thấy vậy chỉ nuốt nước miếng.

“Cô gái này thật thần kỳ, trên người nàng tựa hồ có ánh sáng, nhìn nàng một lúc, tựa hồ có chút chói mắt. Làm cho người ta có một loại cảm giác không thật, giống như là ảo ảnh.”

Cô gái cũng không thèm nhìn tới Cổ Qua, một ngón tay ngọc chỉ ngôi nhà tranh cách đó không xa

- Tiên sinh tới hạ tên trốn trong phòng, ta tới ứng phó ác nhân kia.

Thật đẹp, ảo cảnh trước mắt Cổ Qua mới vừa được giải trừ, nhìn thấy bạch y thiếu nữ trên bàn đu dây, tim hắn chợt đập nhanh hơn. Trước đây Cổ Qua chỉ biết Cổ Lăng là đẹp nhất rồi. Hiện tại đem Cổ Lăng mà so cùng thiếu nữ trước mắt quả thực giống như là Thị Nở với Lưu Diệc Phi.

Trong ánh nắng êm dịu, thiếu nữ để chân trần mà nghịch ngợm, theo bàn đu dây phấp phồng , lên lên xuống xuống. Nàng mặc một bộ y sam màu trắng đón gió bay phất phới, ôn nhu vô cùng, khiến cho Cổ Qua kinh ngạc ngẩn người.

Mặc dù không thấy rõ tướng mạo, nhưng những thứ này cũng đã đủ rồi.

Đột nhiên, trên bầu trời bay phất phới.

Một đạo âm phong vô cùng mạnh mẽ đem Cổ Qua quán lấy. Trên âm phong này, có chứa chân nguyên lực vô thượng của Nguyên Chí đạo nhân, thân thể Cổ Qua nhất thời nghiêng ngã mất đi trọng tâm, hoàn toàn không có sức phản kháng.

- Tiểu tử phạm trần, trong thời gian ngắn như vậy lại có thể chạy đến nơi đây, xem ra thực lực của ngươi so với Thanh nhi cũng không kém.

Giữa không trung, thân ảnh Nguyên Chí đạo nhân từ từ xuất hiện, trong tay của hắn giơ Cổ Qua lên giống như xách một con gà.

- Nhân tiện truyền tống một nhóm ngoại môn đệ tử đi Từ Vong Tinh, ngươi cũng không thể tránh né.

Lời nói Nguyên Chí đạo nhân âm lãnh, hắn vốn định tại chỗ giết chết Cổ Qua, thế nhưng dưới đất còn có một bé gái đang chơi đu dây. Nếu trực tiếp hạ thủ, có khả năng mất mặt mũi trường lão của hắn. Vì vậy hắn mới thuận miệng nói đi Từ Vong Tinh, chờ thoát khỏi khu vực huyền trận, trực tiếp giết chết Cổ Qua.

- Đạo sĩ nơi nào đến, đem khách quý của ta để xuống.

Thiếu nữ cũng không thèm nhìn tới Nguyên Chí đạo nhân, lạnh lùng ném ra một câu nói. Thái độ cùng cách đối đãi của nàng với Cổ Qua khác biệt một trời một vực.

Nguyên Chí đạo nhân sững sốt, ngay cả tông chủ Đông Duyên Tông cũng không dám cùng hắn nói như thế, tiểu cô nương này là ai? Trong giây lát, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì.

- Tiểu đạo hữu, Nguyên Chí đắc tội rồi. Xin được xuất trận đi ngay.

Nguyên Chí đạo nhân cúi đầu khom lưng, thái độ cực kỳ nịnh hót. Mặc dù không muốn để xuống Cổ Qua, nhưng hung thần trước mắt tuyệt đối chọc không nổi.

- Được rồi bảo bối an tâm tu luyện mới phải. Khách quý của ta giúp đệ tử nguoi một đại ân, thế nhưng nguoi lại lấy oán báo ân. Nếu không phải bốn tiên tử tâm tình tốt, ngay tại chỗ liền miểu sát thần thức của nguoi. Mau mau rút ra phía sau núi, sau này dám can đảm nữa bước vào một bước, ta sẽ hủy diệt thân thể nguoi.

- Tuân lệnh.

Nguyên Chí đạo nhân khom người thối lui, trên trán đã thấm xuất mồ hôi.

Hôm nay làm sao thế, chẳng may mắn chú nào, lại xông vào trong cấm chế của thái tuế này. Tiểu tử phạm trần kia cư nhiên lại được xưng là khách quý, thật là rất kỳ quái.

Nguyên Chí đạo nhân nghĩ tới vừa nhận được thượng cổ Vân Triện Bìa, tinh thần sa sút lập tức tốt lên.

- Hoàn hảo là tổ tông này chưa nói đến chuyện muốn bìa, nếu không ta cũng phải ngoan ngoãn dâng lên rồi.

.....

Trận trận thanh phong từ từ thổi qua, Cổ Qua vốn là khí chất phi phàm, hắn đứng trên cánh đồng bát ngát, thương thức cô gái xinh đẹp kia. Không dám đến gần, từ thái độ vừa rồi của Nguyên Chí đã cho thấy, cô nương dung mạo xinh đẹp trước mắt này, tuyệt đối không phải là dễ trêu chọc.

“Nhưng sao nàng lại xưng ta là khách quý, vừa rồi là ý gì đây?”

Đang lúc Cổ Qua suy nghĩ lung tung hết sức, nàng kia bước xuống bàn đu dây, chân bước từng bước nhỏ, tựa như đang lướt đi trên thảm cỏ.

- Cổ tiên sinh, hoan nghênh tới hàn xá của ta làm khách.

Cô gái trang nhã vô cùng, một tuyệt đại mỹ nhân hiện ra trước mặt Cổ Qua.

Cổ Qua hô hấp ngưng trệ.

Áo tơ trắng bằng tơ tằm, cánh tay trắng như ngó sen, đôi mắt đẹp tràn đầy thủy, chiếc mũi ngọc cao vút. Nàng cười một tiếng giống như Cừ Thiên huyền nữ hạ phàm, chỉ một cái nhăn mày, một nụ cười đủ để làm điên đảo chúng sanh.

Khiến Cổ Qua khiếp sợ nhất là, cô gái trước mắt tựa hồ dung nhập vào trong tự nhiên, giống như là trước kia khi lão ma đầu ngưng tụ thành hư ảnh.

- Tiểu nữ tử Dạ Tùng Mộng, tham kiến Cổ tiên sinh.

Dạ Tùng Mộng đến gần Cổ Qua, hơi thở như hoa lan, một đôi mắt to tựa như có thể nói chuyện, thăm dò nội tâm Cổ Qua.

Cổ Qua ngây ngốc, hết thảy chuyện phát sinh trước mắt tựa hồ không phải là thật.

“Vừa mới phát sinh cái gì đây? Trong vòng một ngày sao phát sinh ra nhiều thứ đến như vậy? Đúng rồi, ta vốn là ở trên dạ tiệc của gia tộc, sau đó đáp ứng Đông Thanh đi giúp khiêng một tấm bia đá. Giữa đường còn giết một gã đệ tử Đông Duyên Tông, sau đó chia tài bảo. Rồi sau đó tiến vào sơn môn tông phái, bị Nguyên Chí đạo nhân đuổi giết... Trời ơi... Đây là thật là ta đang nằm mơ.”

Những chuyện đã trải qua kia, Cổ Qua không có cảm giác hư ảo, nhưng khi nhìn đến tuyệt thế mỹ nữ trước mắt, một loại cảm giác cực kỳ không thật từ đáy lòng dâng lên.

- Chối mắt. nhìn lâu như vậy có chút chói mắt.

Cổ Qua dời ánh mắt đi, mở miệng nói:

- Xin hỏi vị tiên tử này làm thế nào biết tên của ta, sao lại gọi ta là khách quý?

- Ta chẳng những biết Cổ tiên sinh họ Cổ tên Qua, còn biết Cổ tiên sinh đến từ một gia tộc cổ xưa ở Tiên Vũ Đế Quốc, Cổ tiên sinh học đạo là vì muốn báo thù cho phụ thân.

Dạ Tùng Mộng cười chút thần bí, làm Cổ Qua ngây ngốc.

Trên thực tế, Cổ Qua đã hoàn toàn không phân biệt được đông tây nam bắc rồi.

"Ta hiện tại đang ở sau núi Đông Duyên Tông, cô gái này chỗ nào cũng toát ra vẻ quý dị. Mưu kế của Đồng Thanh ta còn có thể ứng phó, nhưng cô gái này quá mức lợi hại, hay là không nên trêu chọc là tốt nhất... Đáng tiếc một vị mỹ nhân..."

Dạ Tùng Mộng tựa hồ có thể nhìn thấu tâm tư của Cổ Qua

- Cổ tiên sinh chớ nên lo lắng, tiểu nữ tử không có ác ý. Chẳng qua là đối với nguyệt hình đồ án phía sau lưng người cảm thấy hứng thú mà thôi.
- Ta? Sau lưng ta có nguyệt hình đồ án? Dạ cô nương có phải là nhầm lẫn rồi không?

Khóe miệng Cổ Qua nhẹ nhàng giật giật, thân thể của mình hần rất rõ ràng. Phía sau lưng ngay cả cái con mẹ nó đồ án cũng không có, thì làm gì có cái nguyệt hình hay không nguyệt hình gì chứ.

Vô sự hiển ân cần, tất có chuyện mờ ám. Nguyên lai là nhận lầm người.

Dạ Tùng Mộng không hề cử động, đôi tròng mắt vẫn như cũ ngó chừng Cổ Qua.

- Cổ tiên sinh không biết, nguyệt hình đồ án này là ba ngày trước mới in lại, người tự nhiên sẽ không phát hiện. Không tin, trong phòng ta có gương đồng, người soi thử sẽ biết.

Giọng nói Dạ Tùng Mộng có chút dồn dập, thật giống như có việc gấp gì đó.

Trong lòng Cổ Qua nhất thời sợ hãi, con người không ngừng loạn chuyển trong hốc mắt.

- Dạ cô nương, trên thân thể tại hạ có nguyệt hình đồ án hay không, ta rất rõ ràng, cũng không cần nhìn lại. Ngày mai một vài bằng hữu của ta ở thành Thanh Nhận sẽ đến Đông Duyên Tông, ta nên chuẩn bị một chút.

Cổ Qua dứt lời liền đứng dậy muốn đi.

Sắc mặt Dạ Tùng Mộng đột nhiên biến đổi, ánh mắt hiện lên một đạo lam quang. Hiển nhiên không vui, lạnh lùng nói:

- Cổ Qua, người nếu đi ra ngoài, không sợ đạo sĩ kia giết người sao? Còn nữa, người xác nhận người có thể đi ra khỏi huyện trấn này?

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 1: Yêu Cầu Vô Lý

- Cô nương muốn thế nào?

Cổ Qua không có lòng trước Dạ Tùng Mộng lại trở mặt nhanh như vậy, nhịp tim liền đập mãnh liệt. Bộ dạng sợ hãi vừa rồi của Nguyên Chí đạo nhân, hần đã thấy rất rõ.

Nhân vật mà ngay cả Nguyên Chí còn phải sợ hãi, hần cũng không dám trêu chọc.

- Sớm biết những người phạm tục các người chỉ giỏi bắt nạt kẻ yếu, vốn muốn cùng người hảo hảo thương lượng, nhưng người lại muốn đi. Bây giờ nếu người đi ra ngoài, đừng nói tới đạo sĩ Đông Duyên Tông kia, mà chỉ cần những đệ tử chấp pháp khác, nhìn thấy người cũng sẽ lấy tính mạng người. Ngày mai bằng hữu của người từ Thanh Nhận thành đến, ta sẽ không giữ người. Tội nay, người phải ở chỗ này. (Biên: Chết cha thằng này rồi)

Sắc mặt Dạ Tùng Mộng lạnh lẽo, cũng không có hành động gì quá lớn. Nhưng chỉ vờn vờn từ trong thanh âm của nàng, Cổ Qua đã cảm thấy nổi da gà, hơn nữa thanh âm này thật giống như đâm vào tủy não. Nghe nói cao thủ Thông Huyền quát to một tiếng, có thể đả thương võ giả phạm trần, nhưng hiện tại tu vi của ta là Thiên Giai hạ phẩm, mà nàng mới hơi có chút tức giận, cũng đã khiến ta có cái bộ dáng này. Xem ra, ta cần phải thật cẩn thận.

- Dạ cô nương hiểu sai ý của ta rồi, ta chỉ là muốn len lén đi ra ngoài, lấy lại tinh nguyên thạch mà Đồng Thanh giấu dưới cánh Tứ Sí Thanh Điều mà thôi...

- Tinh nguyên thạch người cũng không cần quan tâm nữa, không phải là người lấy được Tuyền Ki Ô Kim kiếm cùng Tuyền Ki kiếm quyết sao? Cái này so với tất cả những thứ khác thì càng trân quý hơn nhiều. Trước tiên người hãy vào trong túp lều nhìn xem nguyệt hình đồ án có tồn tại hay không? Xem ta rốt cuộc có nói sai hay không?

Cổ Qua không dám chống cự, trực tiếp hướng nhà tranh đi tới.

Đội Cổ Qua tiến vào nhà tranh, bên cạnh Dạ Tùng Mộng đột nhiên xuất hiện một thiếu nữ.

Thiếu nữ này dung mạo so với Dạ Tùng Mộng giống nhau như đúc, chỉ khác nhau chính là thiếu nữ này mặc áo đen, trên trán có một hình Nguyệt Nha màu lam hết sức tinh xảo.

Hai tay hắc y thiếu nữ vung lên, một đạo hắc sắc kết giới đem hai người bao lại.

- Tham kiến bốn tôn.

Bạch y Dạ Tùng Mộng quỳ trên mặt đất, tựa hồ nàng đối với hắc y thiếu nữ này hết sức e ngại.

- Đứng lên đi.

Hai tay hắc y thiếu nữ chống eo, nàng toát ra khí thế không giống như là cô gái bình thường, ngược lại giống như một nam tử oai phong凛冽.

- Biểu hiện của người không tệ, thành công đem tiểu tử phạm trần dẫn đến nơi đây, chẳng qua là mới vừa rồi thái độ của người đối với hắc y thiếu nữ quá mức ôn nhu, ngày sau ta cùng hắc y thiếu nữ chung đụng sẽ khó khăn.

- Khởi bẩm bốn tôn, mới vừa rồi ta khuyên hắc y thiếu nữ vào nhà, chính là biết người đã đến, ai ngờ hắc y thiếu nữ lại không nghe, nên đã cùng hắc y thiếu nữ lãnh đạm mấy câu. Sau này khi bốn tôn cùng hắc y thiếu nữ chung đụng, lời nói có thêm lãnh đạm, hắc y thiếu nữ cũng sẽ không phát hiện.

- Ừ.

Bốn tôn áo đen gật đầu.

- Sách Tiên Luân trên người hắc y thiếu nữ quan trọng vô cùng, nhất là còn phải cần bản thân hắc y thiếu nữ phối hợp, cho nên không thể cùng hắc y thiếu nữ quá cương. Ta sống ở Trung Vực Sơn, rất ít khi cùng người tiếp xúc, lần này tới Thần Châu cần mấy năm thời gian. Vì để không lộ ra sơ hở, người cần phải trở lại Trung Vực Sơn giả làm bốn tôn, nếu như có người phạm thượng, trực tiếp cầu cứu Nguyệt Thần Cung. Chờ ta thông suốt được âm mạch chí âm chí hắc y thiếu nữ, sẽ từ từ thu thập bọn họ, người hãy đi đi.

Áo đen bốn tôn vung tay lên, bạch y Dạ Tùng Mộng liền biến mất vô hình.

- A. Quên mất chưa hỏi phân thân lai lịch tên Cổ Qua này. Bất quá điều này cũng không quá lo ngại, một tiểu tử phạm trần, có thể nhảy nhót đi đâu.

.....

- Tại sao có thể như vậy, sau lưng của ta tại sao lại xuất hiện một Nguyệt Luân màu lam?

Cổ Qua cúi đầu suy nghĩ.

Nhớ lại tình cảnh hôm đó cùng linh hồn lão ma đầu cắn nuốt lẫn nhau.

- Nguyệt Luân này chẳng lẽ là khi đó tiến vào sau lưng ta, thế nhưng mấy ngày nay sao ta một chút cảm giác cũng không có?

Cổ Qua nhảy trên mặt đất hai cái, cảm giác phía sau lưng không có bất kỳ cảm giác khác thường nào. Sách Tiên Luân giống như sinh trưởng ở trên người Cổ Qua.

Đây mới là kinh khủng nhất.

Nguyệt Luân màu lam hiện đầy cả sau lưng, mặc dù nhìn qua cũng không khó coi, thậm chí còn rất dễ nhìn, nhưng trong lòng Cổ Qua tự nhiên có một cảm giác rất khó nói.

- Dạ Tùng Mộng ngoài kia thật giống như có chút tinh thần phân liệt, lúc mới bắt đầu nói chuyện còn rất tốt, sau nói trở mặt liền trở mặt. Sở dĩ nàng cứu ta một mạng, có thể cũng là bởi vì trên lưng ta có Nguyệt Luân.

Cổ Qua vừa nhìn hình chiếu trong gương đồng,

- Phía trên này có chữ viết... Luân... Tiên... Sách... Ah, không đúng, hắc y thiếu nữ là Sách Tiên Luân. Thật là một cái tên uy vũ.

- Sách Tiên Luân này có thể dùng làm gì? Vì sao nó chạy đến trên lưng của ta? Xem ra ta nên đi ra hỏi Dạ Tùng Mộng một chút.

Cổ Qua mặc xiêm y vào, đẩy cửa phòng ra, thấy một cô gái mặc áo đen đứng ở giữa thanh thảo, khiến Cổ Qua cảm giác một bóng lưng thật to.

Dạ Tùng Mộng xoay người lại, lạnh nhạt nhìn Cổ Qua.

“Cô gái này cũng quá xí xốn đi, chỉ trong thời gian ta đi xem phía sau lưng, lại đòi y phục. Đi? Trên trán nàng sao xuất hiện Nguyệt Nha màu lam, chẳng lẽ hiện tại lưu hành hình xăm Nguyệt Nha?”

- Không cho người nhìn ta như vậy.

Đôi môi Dạ Tùng Mộng nhẹ nhàng cử động, một tiếng kêu khê bật thốt lên.

Cô gái này con mẹ nó có tật bệnh, mới vừa rồi khi ta tiến vào nơi này, ta chăm chú nhìn hồi lâu, cũng không nói không cho nhìn, hiện tại đòi bộ y phục lại không cho ta nhìn.

Cổ Qua nghiêng đầu đi, không hề nhìn Dạ Tùng Mộng nữa.

- Dạ cô nương, phía sau lưng ta quả thật có một nguyệt hình đồ án...

Cổ Qua vừa nói còn khoa tay múa chân, mô phỏng độ lớn của Sách Tiên Luân.

- Không được kêu ta là Dạ cô nương.

Mặt Dạ Tùng Mộng đanh lại, tựa hồ đối với lời nói của Cổ Qua không có chút hứng thú nào.

Cổ Qua hoàn toàn phát điên.

Đây không phải thay quần áo rồi, đây rõ ràng chính là thay đổi người mà.

- Vậy ta nên gọi nàng là gì?

Cổ Qua có chút quần quýt hỏi.

- Tôn chủ.

- Tôn... Chủ...

Cổ Qua hoàn toàn im lặng, đây là danh hiệu nơi nào, nghe rất khí phách.

- Ta nói Tôn chủ, nếu không có chuyện gì, nàng liền thả ta đi. Chúng ta không rời khỏi Đông Duyên Tông, nếu nàng có chuyện gọi ta một tiếng là được, khẳng định ta sẽ vội ngựa chạy tới.

Khóe miệng Dạ Tùng Mộng giật giật, không biết là cười hay là không. Nàng lúc này cũng có chút mơ hồ đối với lời nói của tên phàm trần này, nhất là khi hắn gọi, nàng có chút không hiểu. Nhất là mới vừa rồi khi Cổ Qua xưng nàng một câu Dạ cô nương, nàng cảm giác Cổ Qua gọi thẳng họ của nàng, là đối với nàng tuyệt đối không tôn trọng.

- Tối nay không cho người đi, trong ngày nguyệt chí của tháng này, ta cần người phối hợp cùng ta, lợi dụng Sách Tiên Luân trên người của người. Yên tâm, ta sẽ không để người phải chịu thiệt, ta sẽ ban cho người thứ người muốn.

Dạ Tùng Mộng muốn phá vỡ ấn mạch bị bế tắc trong cơ thể, đã không phải là chuyện ngày một ngày hai. Béo như tiến triển thuận lợi, hai ba năm có thể giải quyết xong, còn phải nhờ Cổ Qua toàn lực thúc dục Sách Tiên Luân phối hợp. Nếu như phối hợp không tốt thì tám năm mười năm, thậm chí càng lâu hơn.

- Nói đi. Người muốn cái gì?

Mắt nhìn xuống.

Hiện tại Cổ Qua cảm nhận được ánh mắt Dạ Tùng Mộng đang nhìn xuống, trong lòng sinh ra một cảm giác không cách nào với tới.

Thoang thoang một mùi thơm ngát tiến vào mũi Cổ Qua, mùi thơm này là từ trên người Dạ Tùng Mộng lướt tới, Cổ Qua nhìn cô gái cao ngạo trước mặt, giống như nữ hoàng hỏi mình muốn cái gì?

- Ta muốn người.

Dĩ nhiên đây chỉ là ý nghĩ trong lòng Cổ Qua, không thể nói ra.

- Không phải là nàng biết ta muốn báo thù sao? Hãy giúp ta giết tên cừu nhân đã giết cha ta.

Cổ Qua mở miệng nói lung tung, hẳn hi vọng có thể báo thù, nhưng phải do chính tay mình hạ sát đối phương, làm cho đối phương nợ máu phải trả bằng máu, như vậy mới thật sự là báo thù.

- Cái này ta không giúp ngươi được, giết tu sĩ nơi này chính là khinh thường thực lực của ta, đổi lại một yêu cầu khác đi. Tỷ như giúp ngươi tăng thực lực lên.

- Tăng thực lực lên cũng được.

Ánh mắt Cổ Qua phát sáng

- Ngươi đem thực lực của ta tăng lên bằng với cái tên Nguyên Chí lão đạo mới tới kia là được, đến lúc đó ta lại có thể đi ngang về dọc tại Đông Duyên Tông.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 2: Tuyền Ki Kiếm Quyết

- Nguyên Chí lão đạo ban này?

Dạ Tùng Mộng nhíu mày lại. Bạch y Dạ Tùng Mộng vừa rồi là ẩn mạch phân thân của nàng, hai người mặc dù là cùng một người, nhưng ẩn mạch phân thân và bản thể Dạ Tùng Mộng tính cách khác nhau, hơn nữa còn có suy nghĩ độc lập. Điều này cũng là do lúc đầu khi nàng luyện chế phân thân đặt ra.

Cổ Qua thấy Dạ Tùng Mộng không nói lời nào, cũng biết không nên làm phiền.

- Tăng thực lực lên cần gì phải giống người khác. Ta sẽ cho thực lực của ngươi trực tiếp tăng lên đứng đầu cả Đông Duyên Tông này, như vậy được chứ?

Dạ Tùng Mộng ném ra một quả boom tấn. Thật ra thì trong mắt nàng, dù có là đứng đầu cả tinh cầu này cũng không coi là cái gì.

- Được.

Ánh mắt Cổ Qua sáng lên.

- Bây giờ chúng ta liền giải quyết thôi. Sau này nếu có gì phân phó, ta tuyệt đối sẽ chấp hành.

- Hiện tại không được. Sách Tiên Luân đang ở trong cơ thể của ngươi, nếu thần lực của ta truyền vào trong cơ thể ngươi, nó sẽ phản kích. Đến lúc đó lực lượng của hai chúng ta dùng cơ thể ngươi làm chiến trường. Lực lượng như vậy hoàn toàn không phải là thứ ngươi có thể thừa nhận được.

Đây không phải là bày trò trên người sao.

Nói cho thù lao, tùy tiện cái gì đều được. Giúp báo thù, lại sợ hao tổn thân phận. Giúp tăng thực lực lên, lại nói là Sách Tiên Luân trở ngại. Ta nếu có thể không chế được Sách Tiên Luân, thì còn nhờ đến ngươi tăng thực lực làm cái mẹ gì?

Ta đã sớm bay lên Vân Mộng sơn, đem những tên hoa hoa thảo thảo kia toàn bộ giết hết, chỉ để lại cái tên chân truyền đệ tử đã giết phụ thân ta lại, sau đó cứ từ từ mà hành hạ cho đến chết.

Dạ Tùng Mộng cũng cảm giác mình có chút áy náy. Nàng mặc dù không hiểu thế sự, nhưng đối với thuộc hạ ân uy luôn phải rõ ràng, điểm này nàng vẫn có thể hiểu được. Tại Trung Vực Sơn, cha mẹ của nàng lưu lại mấy đời nguyên lão, nàng luôn đối đãi với bọn họ như thế, hiện tại bọn họ vẫn phục tùng nàng.

- Như vậy đi. Tăng thực lực lên mặc dù không được, nhưng nếu sau này trên con đường tu luyện ngươi có điều gì không hiểu thì có thể tới hỏi ta. Dĩ nhiên đây không thể tính là thù lao của ngươi, ngày sau nếu ngươi nghĩ ra cần ta giúp đỡ cái gì, thì lại nói cho ta biết.

Dạ Tùng Mộng nói xong, nhẹ nhàng bước đi, không hề để ý tới Cổ Qua nữa.

Về mặt Cổ Qua buồn bực, bất quá cũng không sao, hần nghĩ ít nhất cũng không còn bị Nguyên Chí đạo nhân làm thịt.

- Đã đến nơi này, thì an toàn rồi. Nhìn dáng dấp cô gái kỳ quái này, nàng đối với ta cũng không ác ý quá lớn, ta phải hảo hảo nghiên cứu tập luyện Tuyền Ki kiếm quyết mới được.

Ánh mắt Cổ Qua sáng lên. Hiện tại thực lực thân thể hắn rất mạnh, thiếu hụt nhất chính là pháp quyết khác địch chế thắng, vừa may Tuyền Ki kiếm quyết có thể bù vào chỗ trống này.

Cánh tay trái Cổ Qua nhẹ nhàng khẽ động, Tuyền Ki kiểm bên trong rơi vào trong tay. Lúc hắn có được Tuyền Ki kiểm tương đối vội vàng, căn bản là không kịp nhìn kỹ. Hiện tại trong huyền trận chỉ có một mình, dù sao cũng không có việc gì, hảo hảo xem xét tường tận một phen.

Tuyền Ki kiểm so với trường kiếm bình thường thì ngắn hơn một chút, màu sắc thanh ô kim, trơn nhẵn, không như một số bảo kiếm trên thân khác đầy hoa văn. Nhưng chuôi Tuyền Ki kiểm này có chút kỳ quái, giống như một đầu thú, đen bóng phát sáng, thẳng tuột kéo dài đến cuối cùng. Cả chuôi Tuyền Ki kiểm là một khối, không có vẻ gì là phong cách cổ xưa.

Cổ Qua cũng không dừng lại lâu trên thân Tuyền Ki kiểm, ngược lại đưa tay vào trong ngực, nhìn về phía Dạ Tùng Mộng tiến vào nhà tranh, xác định sẽ không ra, sau đó quay lưng lại, đem Tuyền Ki kiểm quyết trong ngực từ từ mở ra.

- Chắc chắn, chỉ riêng tài liệu này, trị giá cũng không ít kim tiền rồi.

Cổ Qua mới từ thế tục tiến vào trong tiên phái, xem xét đồ vật có giá trị hay không vẫn có thói quen dùng kim tiền định giá.

- Tuyền Ki kiểm quyết gồm có bảy quyết, đệ nhất quyết là Thiên Khu Chi Nguyệt, lần át vô số tinh đấu trên bầu trời. Năm xưa Thiên Phụ thôi diễn Thiên Đẩu Tinh Thần, bao gồm có hai mươi tám tinh tú. Bắc Thiên Thất Tinh không nằm trong nhóm đó, quả thật là đáng tiếc. Ta hiểu về Thiên Đạo rất thiên cận, xác thực là không có hiểu được sự thâm ảo trong đó. Một lần vô ý mượn Tinh Thần lực, thành tựu kiếm quyết. Lại nhờ vào hai sao Thiên Toàn, Thiên Cơ chồng lên nhau, uy lực khổng lồ, vì thế được mệnh danh là Tuyền Ki kiểm quyết lưu truyền đời sau.

Cổ Qua đọc đến đây, không khỏi dừng lại, Bắc Đẩu Thất Tinh trên trời Cổ Qua rõ ràng vô cùng, bao gồm Thiên Khu, Thiên Quyền, Thiên Toàn, Thiên Cơ, Khai Dương, Ngọc Hành, Dao Quang. Trong đó Ngọc Hành là ngôi sao sáng nhất, mà Thiên Khu cùng Dao Quang lại vận động theo phương hướng ngược nhau. Nhưng hai sao Thiên Toàn, Thiên Cơ còn có thời điểm chồng lên nhau, việc này Cổ Qua cũng chưa từng nghe nói qua.

- Thiên Khu Chi Nguyệt, chỉ là kiếm quyết sơ hiện, Thiên Khu Tinh là tốt nhất. Nếu tu kiếm quyết này, cần tâm ý tương hợp, mặt ngó chính bắc, tay trái cầm kiếm, tay phải bấm quyết, chân khí thông qua tam đại yếu huyệt dưới bàn chân đi vào cơ thể cuối cùng hợp lại tại đan điền. Lập lại nhiều lần như thế, đến khi cảm giác có kiếm khí muốn dâng lên, coi như là có chút thành tựu.

Tay trái Cổ Qua nắm kiếm, tay phải chỉ lên trời, cố gắng tâm ý hòa hợp, thế nhưng chân khí thật sự tự chủ lưu động.

- Cái này cũng không hay.

Cổ Qua lập tức thu nhiếp tâm thần, không tu luyện nữa.

Phải biết rằng võ giả kiên kỵ lớn nhất chính là chân khí không thể khống chế. Nếu như một chút sơ ý, để cho chân khí tiến vào trong kinh mạch, đến lúc đó cả người dễ dàng bị tê liệt.

“Nhưng dường như cảm giác có chút ngửa ngửa, thật sự giống như không có tác hại gì lớn lao mà còn có chút thư thái. Toàn bộ miêu tả trong Tuyền Ki kiểm quyết nếu cố gắng nói không chừng còn có thể có chút kinh hi, Thử lại lần nữa xem...”

Mặt Cổ Qua ngó hướng bắc, lại một lần nữa thử nghiệm.

Tuyền Ki kiểm quyết là chí bảo trấn tông của Tuyền Ki Tông năm đó, Người có thể tu luyện Tuyền Ki kiểm quyết tuyệt đối chính là nhân tài kiệt xuất trong hàng đệ tử thân truyền. Hiện tại Cổ Qua mới chỉ là một nội môn đệ tử, làm sao có thể nhanh chóng hiểu rõ pháp quyết được?

Cảm giác chân khí cũng có, nhưng cái loại cảm giác dâng lên này vẫn không có xuất hiện.

Lúc này, trời đã dần dần tối.

Cổ Qua vẫn không màng đau nhức giờ cao tay phải lên, chân khí không ngừng lưu chuyển, chưa hề đình trệ.

Trong lúc Cổ Qua không biết mệt mỏi tu luyện, Dạ Tùng Mộng từ trong túp lều đi ra.

- Phương pháp tu luyện như thế, dù có ngồi khô ngàn năm, cũng sẽ không có một chút thành tựu nào. Vận động đòi hỏi phải có pháp lực, dựa vào thiên tư, chứ không phải cố gắng. Thiên tư của ngươi thuộc thành phần cùi bắp, dù có cố gắng cũng chỉ là uống công mà thôi.

Dạ Tùng Mộng thấy tư thế Cổ Qua cổ quái, xung quang thân thể một chút năng lượng ba động cũng không có, mặc dù không biết hắn tu luyện công pháp gì, nhưng bất luận thế nào cũng là người từ trên cao nhìn xuống nên liền có thể đoán được một chút, cho nên mở miệng đề tỉnh nói.

Trong lòng Cổ Qua cũng có chút lo âu, chân khí thủy chung vẫn tự vận hành, nhưng vẫn không đạt tới cảnh giới mong muốn kia. Nếu quả thật chân khí có thể dâng lên, mượn Tuyền Ki kiểm, phát kiếm khí ra chém đứt dương thụ cỡ nhỏ cũng không phải là vấn đề.

Cần phải có chút thành tựu, tu luyện mới có thể tiến thêm một bước. Chân khí dâng lên chẳng qua chỉ là đệ nhất quyết nhập môn, đệ nhất quyết chia làm bảy thức. Lấy thực lực bây giờ của Cổ Qua, uy lực mỗi một thức phát ra cũng đủ để cùng cao thủ Thiên Giai trung phẩm quyết một trận thư hùng.

- Trăng đã lên cao, đã đến giờ rồi. Cổ Qua, ngươi mau chuẩn bị phối hợp cùng ta tu luyện.

Hai tay Dạ Tùng Mộng vung lên, Cổ Qua cảm giác xung quanh Dạ Tùng Mộng tựa hồ tạo nên một bức màn che lấp tinh đấu trên bầu trời, ngay cả chân

khí tự động vận hành ban này cũng bị đình trệ

Bên trong tĩnh lặng, chỉ còn lại mùi thơm nhàn nhạt của hoa cỏ dưới chân.

Không gian Dạ Tùng Mộng tạo nên cũng không lớn, thỉnh thoảng cái mũi của Cổ Qua còn ngửi được mùi thơm thoang thoang, lúc đậm lúc nhạt, lúc là mùi thơm ngát của cây cỏ, lúc lại là mùi thơm trên người Dạ Tùng Mộng.

- Người khoanh chân ngồi xuống.

Dạ Tùng Mộng chỉ vào mảnh đất trống nói.

Cổ Qua không rõ ràng lắm nhưng vẫn nghiêm chỉnh ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 3: Chiến Thiên Cổ

- Đợi lát nữa có thể người sẽ có chút đau đớn, nhưng đây cũng chính là thời cơ tốt nhất để người tu luyện những pháp quyết khác, chớ để lãng phí.

Về mặt Dạ Tùng Mộng lãnh đạm, thấy Cổ Qua ngồi xuống, nàng cũng đưa lưng về phía Cổ Qua, khoanh chân ngồi xuống

- Đợi tới khi sau lưng người có cảm giác đau đớn, chính là thời cơ tốt nhất để tu luyện. Người nhất thiết không thể đem ý niệm tập trung lên phía sau lưng, nếu không, tu luyện sẽ là làm nhiều công ít! Được rồi, chuẩn bị xong chưa?

- Xoẹt xoẹt...

Thanh âm như vải bị xé rách.

Trường sam màu xanh của Cổ Qua, tự động rách toạt ra, lộ ra làn da màu đồng, trong ánh sáng nhìn vô cùng đẹp mắt. Nguyệt Luân sau lưng Cổ Qua hiện lên vô cùng rõ ràng.

Sách Tiên Luân, trông coi sinh tử.

Dạ Tùng Mộng thu nhiếp thần niệm. Chẳng biết tại sao, khi nàng làm rách quần áo trên người Cổ Qua ra, sâu trong nội tâm nàng lại có một cảm giác khác thường. Cảm giác như vậy từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ có.

Thân thể Dạ Tùng Mộng nhích lại gần, hai người mặc dù là đưa lưng vào nhau, nhưng Cổ Qua vẫn có thể cảm nhận được thân thể mượt mà co giãn của Dạ Tùng Mộng.

Cổ Qua một trận kích động, từng là hạ nhân của Cổ gia, đã bao giờ được chạm qua mỹ nữ đâu. Sớm biết là như vậy, ta còn tính toán cái gì. Cứ việc ở đây hưởng thụ không tốt sao? Bọn Cổ Tranh có tới, ta cũng không đi ra ngoài, nơi này an toàn, lại không bị Nguyên Chí đạo nhân phát hiện. . .

Cổ Qua máu nóng lên não, nhất thời trong đầu hiện ra vài ý nghĩ kỳ quái không thực tế.

“A.....”

Sao lại đau như vậy?

Một cảm giác đau đớn xông thẳng vào não vực Cổ Qua, Sách Tiên Luân sau lưng giống như phá thể mà ra. Cổ Qua cảm giác giống như có người đang cắt từng mảng huyết nhục sau lưng hắn.

- Đã nói cho người chuẩn bị trước vậy mà người lại còn suy nghĩ lung tung, ném chút khổ sở, cũng đáng đời.

Ngay khi lưng Cổ Qua cùng lưng Dạ Tùng Mộng chạm nhau liền phát ra hai đạo lam sắc cùng hồng sắc quang mang quấn lấy nhau, dần dần quanh quẩn trên đầu hai người, sau đó lại cuốn lấy thân thể hai người. Cổ Qua bị đau đớn cơ hồ như muốn ngất đi, nhưng cỗ quang mang kỳ dị này lại đem Cổ Qua cứu tỉnh, trong lòng lại nổi lên ý niệm tu luyện đệ nhất quyết Thiên Khu Chỉ Nguyệt trong Tuyền Kiếm quyết.

Trong lúc nhất thời, hai người tiến vào vô ngã lưỡng vong chi cảnh

“Kiếm khí dâng lên, Ta cảm giác được rồi”

Chẳng biết tại sao, ngay khi lưng Dạ Tùng Mộng dựa vào thì Bắc Đẩu Thất Tinh trên bầu trời tựa hồ toàn bộ sáng lên.

“Phải lập tức tu luyện.”

Cổ Qua cảm giác Bắc Đẩu Thất Tinh trên đầu đang dần hôn ám, chỉ có Thiên Khu Tinh khẽ phát ra tia sáng. Đây chính là điềm báo luyện thành Tuyền Ki kiếm quyết sơ bộ.

Thời gian trôi qua thật nhanh, một đêm cứ thế trôi qua.(Biên: Ô cứ thế là xong à)

.....

- A..aa, Hiện tại mặt trời đã lên cao, sợ rằng bọn Cổ Tranh cũng đã tới, vậy mà ta vẫn còn ở đây mà ngủ.

Cổ Qua lăn lóc bò dậy từ trên trên bãi cỏ, đầu hần nặng trĩu, chỉ nhớ rõ đêm qua đau đớn vô cùng sau đó cơ hồ ngủ thiếp đi. Nhưng sau cùng hần cũng không bỏ lỡ thời cơ tu luyện, dường như đã cảm giác được chân khí bộc phát rồi. Chẳng qua là hiện tại hần không có có tâm tư để thử nghiệm.

- Tương truyền, Thủy Thần Bàn Mông có lưu lại cho Đông Duyệt Tông tàn bản của Chiến Thiên Cổ Đồ, ta phải nhanh chóng đi đến sơn môn, nếu bỏ qua cơ hội này thì thật là đáng tiếc.

Phệ Quyết cùng với Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm đối với Cổ Qua mà nói bất kể là uy lực không lồ như thế nào thì hần cũng đều đã có được, nhưng Chiến Thiên Cổ Đồ chính là thần vật thượng cổ, nếu có thể nghiên cứu thấu triệt toàn bộ nhất định sẽ có thể thành tựu chân thân.

- Dạ Tùng Mộng đi đâu rồi?

Cổ Qua nhìn xung quanh cũng không thấy bóng dáng nàng đâu

- Dạ Tùng Mộng muốn cầu cạnh ta, sau này nhất định vẫn sẽ còn tìm đến ta.

Ngay sau đó hần liền không cần đợi nàng cho phép lập tức vội vàng hướng phía ngoài Huyền trận đi tới.

Ngoài sơn môn Đông Duyệt Tông, trên quảng trường khổng lồ, đứng đầy tuấn nam mỹ nữ. Những tuấn nam mỹ nữ này chia làm ba nhóm không giống nhau, loáng thoáng còn có xu thế cạnh tranh.

Ba nhóm này chính là thế lực của tam đại đế quốc phụ thuộc Đông Duyệt Tông.

Một vài tán tu vì muốn tìm nơi nương tựa nên cũng gia nhập vào trong ba nhóm người này.

Ba nhóm người này nếu bàn về nhân số thì nhóm ở giữa thuộc Nam Đồng Đế Quốc là nhiều người nhất, hơn nữa phần lớn đều là Địa giai trung phẩm. Hoàng tử Nam Đồng Đế Quốc Nhiếp Vũ Phong đứng thẳng trong đám người, bản thân hần lớn lên vô cùng cao lớn, nếu từ xa nhìn lại, thật sự là có cảm giác như hạc giữa bầy gà.

Ánh mắt Nhiếp Vũ Phong vẫn không rời khỏi đám người Tiên Vũ Đế Quốc. Hần quét nhìn tới, tựa hồ còn chưa có tìm được mục tiêu của mình.

- Lão Nhị, theo như tin tức tình báo thì ở Thanh Nhận thành của Tiên Vũ Đế Quốc có một tên tiểu tử đạt tới Địa giai thượng phẩm, hơn nữa còn trực tiếp được tiên sư đón đi, không biết là thật hay giả. Mới vừa rồi ta kiểm tra bên phía đối phương người lợi hại nhất chính là Thiệu Dương công chúa, nhưng tu vi vừa nàng cũng chỉ là Địa giai trung phẩm đỉnh phong, vẫn chưa có đột phá đến Địa giai thượng phẩm. Nếu quả thật có một nhân vật như vậy, thật sự ta muốn biết một chút về hần.

Nam tử bên cạnh Nhiếp Vũ Phong so với hần thấp hơn không ít, nếu như không phải mới vừa rồi Nhiếp Vũ Phong nói chuyện làm bại lộ quan hệ giữa hai người, quả thật dựa trên chiều cao mà xem xét thì rất khó có thể tưởng tượng ra hai người chính là thân huynh đệ.

- Đại ca, chuyện này ta cũng có nghe nói, hơn nữa chuyện còn có chút thần kỳ. Nghe nói, ngày đó lúc chọn lựa ở Thanh Nhận thành, tiểu tử kia chỉ dùng một tay nâng cự đỉnh khảo hạch nội môn đệ tử lên, sau đó ngênh ngang rời đi. Ôi Ôi... đại ca, người nói xem chuyện này có đúng không? Đại ca người trời sinh thần lực vậy mà cũng chỉ có thể khiêng lên mà thôi. Theo ta thấy thì chuyện này vô cùng có khả năng là do Tiên Vũ Đế Quốc tung hỏa mù, mê hoặc chúng ta mà thôi.

- Bất kể là thật hay giả, nếu đã cùng nhau tiến vào nội môn, tương lai nhất định sẽ có cơ hội đo sức.

Cổ Qua núp cách sơn môn không xa, nhìn đám người trên quảng trường, trong lòng không ngừng bồn chồn. Mặc dù hần biết rõ Nguyên Chí đạo nhân cùng Đồng Thanh rất có khả năng là đang bế quan tu luyện, nhưng Nguyên Chí đạo nhân là ngoại sự trưởng lão, đệ tử của hần trải rộng khắp Đông Duyệt Tông. Nếu hần đi lên báo danh thì chuyện hần xuất hiện nhất định sẽ bị bại lộ.

- Bọn Cổ Tranh, Phạm Đồng Ly.

Cổ Qua quét mắt tìm kiếm liền phát hiện đám người Thanh Nhận thành ở trong nhóm người bên phải. Hiển nhiên đám người này là do Liễu Dẫn con trai của thành chủ cầm đầu. Mà lúc này đứng bên cạnh Liễu Dẫn chính là một nữ tử mặc y phục màu vàng hơi đỏ, vóc người thiếu nữ này duyên dáng vô cùng, không ngừng cười hòa ái, cùng các đệ tử thế gia chung quanh nói chuyện.

- WOW, đây có thể chính là tập hợp tất cả đệ tử thế gia ở Tiên Vũ Đế Quốc, chỉ ít cũng phải có đến năm trăm người. Mỗi cái thành trì mười người, cộng thêm một vài tán tu cùng với các đệ tử xuất sắc của các môn phái đề cử đến thì số lượng năm trăm hẳn là không coi là nhiều. Thiếu nữ đang mặc áo màu vàng hơi đỏ kia hẳn là Thiệu Dương công chúa nổi danh là thiên tài bậc nhất của Tiên Vũ Đế Quốc rồi. Vây quanh bốn phía nàng chắc là các vương tử chư hầu, hoặc là vài chân truyền đệ tử của các tiểu phái. Nhìn điệu bộ này, hẳn là mấy năm qua Tiên Vũ Đế Quốc cùng với hai đế quốc kia mơ hồ đã có khuynh hướng cạnh tranh với nhau rồi.

Quốc chủ của Tiên Vũ Đế Quốc chính là truyền nhân của đại tộc thượng cổ, họ Cơ, cũng từng là đệ tử chân truyền của Đông Duyên Tông. Nữ nhi hẳn sinh hạ dĩ nhiên là không yếu. Hơn nữa ở Tiên Vũ Đế Quốc còn đồn đãi, Cơ gia thái tử hiện đang tu luyện ở Đông Duyên Tông, bây giờ cũng đã là một gã chân truyền đệ tử.

- Nên đi qua hay là không đi qua đây. Hiện tại thì nhiều người ngư long hỗn tạp, nếu như đi qua chắc là sẽ không dễ bị phát hiện, nhưng là đợi lát nữa đến khi chứng thực cụ thể từng người, phân chia địa điểm tu luyện, kêu đến tên của ta, sợ rằng dù ta có muốn kiên trì cũng phải bước ra khỏi hàng.

Đột nhiên, Cổ Qua cảm giác một ánh mắt lạnh lùng bắn về phía mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 4: Nội Môn Đệ Tử Tiên Đạo Cung

Ánh mắt này không phải là đến từ đám người kia, mà là từ trong mắt một gã nội môn đệ tử đứng phía trước ba nhóm người kia.

Cổ Qua đón nhận ánh mắt đó, chỉ thoáng qua, ánh mắt kia liền rút về. .

Trong ý thức hải của Cổ Qua từng bị linh hồn Tử Điện tôn giả đánh sâu vào vì vậy được mở rộng vô cùng lớn đồng thời cũng rất bền bỉ. Tên nội môn đệ tử này, tối đa tu vi cũng chỉ là Thiên Giai hạ phẩm giống như Cổ Qua. Nhưng tối hôm qua Cổ Qua tu luyện Tuyền Kiếm quyết có được thu hoạch, lực lượng thân thể đạt hơn năm vạn cân, tuyệt đối không phải nội môn đệ tử có thể so sánh được.

Trên lý luận thì nội môn đệ tử bao gồm các đệ tử từ Địa giai trung phẩm tới Thông Huyền. Tại Đông Duyên Tông ngoại môn đệ tử là nhiều nhất, có mười vạn người. Nội môn đệ tử cũng có gần một vạn người, nhưng có thể tiến vào Thông Huyền chỉ có mấy trăm người.

Các cấp bậc tu luyện bao gồm Địa giai, Thiên Giai, Thông Huyền, Kim Đan.

Thông Huyền, Kim Đan cũng coi như là bước đầu đặt chân vào cảnh giới Chân Vũ. Mà Địa Giai, Thiên Giai thuần túy chỉ là Võ Giả cảnh.

Chỉ thấy tên nội môn đệ tử này sợ hãi nhìn khắp xung quanh giống như là đang tìm kiếm viện binh.

- Là một nữ đệ tử.

Thân thể Cổ Qua khẽ chấn động, thật ra thì trong lòng hắn cũng chưa chắc đã sợ hãi. Chuyện Nguyên Chí đạo nhân lấy được thượng cổ Văn Triện Bìa kia không thể để lộ ra ngoài, nếu như hắn dám ở nơi này chọc cho Cổ Qua nóng lên nhất định hắn sẽ nói ra tất cả.

Cổ Qua đứng yên, dời ánh mắt đi không nhìn lại nữ nhân nội môn đệ tử kia nữa.

Chẳng biết tại sao, nữ đệ tử kia vẫn cứ gắt gao ngó chừng Cổ Qua.

.....

Ừng ừng ————— ừng ừng...

Son môn khổng lồ lóe ra quang hoa chói mắt, ba con tiên hạc từ trên đỉnh núi chậm rãi hạ xuống, trên ba con tiên hạc này có ba người đứng thẳng.

Người ở giữa rõ ràng là một gã nam tử chừng hai mươi tuổi. Nam tử này vóc người cao to, tiên phong đạo cốt, thần vận trùng điệp, giống như thần tiên hạ phàm, khiến cho người ta không dám ngước nhìn.

Hai bên là hai đại mỹ nữ một xanh một hồng, nhưng trên mặt hai nữ tử này như có sương mù bao phủ, làm cho người ta nhìn không rõ dung mạo.

Wow! là Yên Chí Mộng, nội môn đệ tử lợi hại nhất Đông Duyên Tông.

Một người bên cạnh tên thấp bé ở giữa hô lên danh hiệu của nam tử kia.

Cổ Qua cảm giác không khí chung quanh nhất thời thay đổi, về mặt đám nữ đệ tử đồng loạt lộ vẻ mơ hồ nhìn Yến Chí Mộng chờ đợi, cho dù chỉ là nhìn các nàng một cái cũng tốt.

- Các ngươi không biết sao Yến Chí Mộng này còn là người của Tiên Vũ Đế Quốc chúng ta. Hiện tại Bắc Hồ Yến gia đã được hoàng đế sắc phong là Trấn Bắc công, nguyên nhân cũng là vì Yến Chí Mộng này đây. Hắn chính là nội môn đệ tử đứng đầu trên Nhân Tài Kiệt Xuất bảng của Đông Duyên Tông, nghe nói thực lực đã đạt tới Thông Huyền tầng ba, hơn nữa hắn vẫn chưa tới ba mươi tuổi. Làm người ta hâm mộ nhất chính là hai nữ tử bên cạnh kia cũng chính là song tu đạo侶 của hắn, khách khách...

Người nọ này giờ cứ huyền thuyên giải thích về lai lịch của Yến Chí Mộng cho mọi người xung quanh, những lời này tự nhiên cũng rơi vào trong tai Cổ Qua.

Yến Chí Mộng, Chí Mộng, chí tại Bàn Mông, khẩu khí thật lớn.

Cổ Qua chẳng biết tại sao, kể từ sau khi cắn nuốt linh hồn Từ Điện tôn giả liền trở nên cuồng vọng vô cùng, tính cách âm trầm trước đây hoàn toàn biến mất không thấy nữa.

Bàn Mông chính là mục tiêu vô cùng to lớn của cả Tu Chân Giới, Thủy Thần Bàn Mông, thân thể chứng đạo, vang dội cổ kim.

- Khi ta đến ba mươi tuổi, nhất định sẽ mạnh hơn hắn.

Cổ Qua đang nghĩ, chợt nghe thanh âm như sấm động của Yến Chí Mộng từ trên không trung ừ ừ vang lên.

- Các vị đệ tử, hoan nghênh tiến vào Đông Duyên Tông. Kể từ hôm nay, bắt luận các ngươi là nội môn đệ tử hay là ngoại môn đệ tử cũng đều phải tham gia kỳ huấn luyện Tiên Nô, là hạng mục đầu tiên dành cho các đệ tử mới vào tông môn.

- Đông Duyên Tông ta ngoại môn đệ tử có mười vạn, nội môn đệ tử cũng có một vạn người, tiên nô thì có hơn trăm vạn. Có câu vô quy củ bất thành phurong viên, nếu đã tiến vào tông môn thì phải tiến hành huấn luyện tiên nô. Lần này chọn đệ tử có một ngàn tám trăm mười một người, chia làm năm mươi đội.

Tiên nô? Cho tới bây giờ Cổ Qua còn chưa nghe nói qua cái từ ngữ mới mẻ này. Nhất là thời gian mấy ngày cùng Đồng Thanh tiếp xúc cũng chưa từng nghe hắn nói qua. Bất quá chỉ từ câu chữ Cổ Qua liền có thể nhìn ra, tiên nô này hẳn là những người hầu hạ chăm lo cho sinh hoạt hằng ngày của các nội môn cùng ngoại môn đệ tử. Chẳng lẽ cho những người mới vào như chúng ta đón củi nhảy cầu sao?

- Mấy ngày gần đây tham gia tuyển chọn vào tông môn các ngươi cũng có chút cực khổ, cho các ngươi thời gian một ngày để tìm hiểu một chút về tông môn, học tập một vài quy củ trong tông môn. Đợi lát nữa sẽ có một trăm tên nội môn đệ tử phân ra tiến hành hướng dẫn các ngươi trong thời gian học tập tiên nô. Một trăm tên nội môn đệ tử này là tinh anh trong tinh anh của Đông Duyên Tông ta. Đối với những đệ tử tham gia tuyển chọn mới tới như các ngươi thì có toàn quyền sinh sát, các ngươi hãy tự lo cho tốt đi.

Yến Chí Mộng nói xong, liền điều khiển tiên hạc hướng trên sơn môn rồi đi, chỉ chớp lát, sơn môn mở ra, từ đó đi ra một trăm người.

Hậu sơn tông môn, Yến Chí Mộng từ trên tiên hạc chậm rãi đi xuống, hai nữ tu đệ tử bên cạnh hắn cũng theo hắn bước xuống.

Trong đó, Thanh y nữ tử nói:

- Chí Mộng, lần này tuyển chọn đệ tử, có mấy người trực tiếp tiến vào nội môn đệ tử. Nam Cung sư huynh nói phải hết sức mở rộng thế lực, chúng ta có phải là nên chuẩn bị sớm một chút không?

- Không cần, những mầm mống đệ tử này có tư cách trở thành nội môn quả thật không giả, bất quá cũng chỉ là mấy tên tiểu tử vô tri tu vi Địa giai trung phẩm. Ở trong gia tộc ý vào một chút thiên tài địa bảo mà đạt được cho nên cảnh giới hết sức bất ổn. Lần này ta nghe Nam Cung sư huynh an bài, để cho bọn họ tiến vào phía bắc tông môn đến gần nơi hoang dã mà lịch lãm, để cho bọn chúng nếm chút khổ sở.

Thanh y nữ tử lộ ra thần sắc kinh ngạc

- Chí Mộng, vùng đất hoang dã dù có là chúng ta cũng không dám dễ dàng đi tới, nơi đó yêu thú hết sức lợi hại nếu không có pháp bảo rất khó chế phục. Coi như chỉ là rìa ngoài đi chăng nữa thì khẳng định cũng sẽ có chút nguy hiểm

Yến Chí Mộng suy nghĩ một chút, nhìn lướt qua Thanh y nữ tử một cái rồi hướng ánh mắt nhìn về phía chân trời nói:

- Như vậy cũng tốt, cũng không còn cách nào khác, ba năm sau đã là tiên đạo đại hội. Hơn nữa gần đây yêu ma hoạt động rất mạnh nhưng chủ yếu nhất vẫn chính là bên phía Vân Mộng sơn đã có động tĩnh rồi, tùy thời đều có thể tiến công tam đại đế quốc của Đông Duyên Tông ta, đến lúc đó cần có các cao thủ đã trải qua lịch lãm. Lần trước cũng bởi vì đệ tử trong tông ta chỉ chú trọng cảnh giới tu luyện mà không để mắt đến đánh giết nên mới thương vong thảm trọng. Chúng ta cũng có thể tranh thủ tu luyện, đột phá Thông Huyền tầng năm, chúng ta liền có thể trở thành đệ tử chân truyền giống như Nam Cung sư huynh.

Thanh y nữ tử vừa nghe nói muốn tu luyện khuôn mặt liền đỏ lên nói:

- Chỉ Mộng, người đây là “nhất dương nhị âm khâm ly hổ hoan” (Dịch: các đạo hữu hẳn là hiểu câu này nhỉ) tiến cảnh sẽ tăng rất nhanh. Nhưng nếu cứ tiếp tục tu luyện như vậy có thể là có chút quá mức. . .

- Đạo phi thường đạo, chúng ta chỉ có không ngừng cố gắng nắm bắt nó đó mới là điều trọng yếu nhất. Hiện tại ở đây vừa may ba người chúng ta thể chất phù hợp, nếu không nhanh chóng tu luyện để trở thành chân truyền đệ tử thì còn đợi đến bao giờ. Chuyện nam nữ phạm trần, chúng ta tự nhiên không cần lo lắng, chờ tu luyện tới Kim Đan đại đạo, thoát thai hoá cốt, thịt cơ trọng sinh, thể xác này không cần cũng được. Hơn nữa cùng hai vị sư muội song tu, Yên Chỉ Mộng ta tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi các người.

Yên Chỉ Mộng tự tin vô cùng, sải bước bước đi, dắt hai nữ tử trở lại nơi tu luyện của mình.

Khí thế thật lớn.

Ừng ừng, ừng ừng...

Hơi thở Cổ Qua đột nhiên hơi chậm lại, chỉ thấy bốn tám mảng lớn được vén lên, một trăm tên đệ tử có cả nam lẫn nữ đều mặc tử y lần lượt bước ra.

Trên người trăm người này sát khí tỏa ra hết sức trầm trọng, Cổ Qua từng giết chết một gã tên Hàm Chương Trinh là nội môn đệ tử, nhưng nếu đem so với trăm tên tử y này thì quả là một trời một vực.

Trăm tên nội môn đệ tử tinh nhuệ toàn bộ đều đến từ Tiên Đạo Cung của Đông Duyên Tông.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 5: Công Chúa Mời

Trăm tên tử y đệ tử tản ra, chạy về phía nhóm người của ba đại đế quốc Tiên Vũ, Thanh Ương, Nam Đồng...

- Nữ đệ tử mới vừa rồi nhìn ta cũng có ở trong đó

Trong lòng Cổ Qua bồn chồn, hơn nữa nữ đệ tử này cùng với hơn hai mươi người, đi tới nhóm người của Tiên Vũ Đế Quốc.

- Hồngбет.

Cổ Qua thấy nữ đệ tử này không ngừng nhỏ giọng thăm thì bên tai một gã đại hán mặt đỏ.

- Chẳng lẽ nàng nhận ra ta tới rồi?

- Không thể nào. Mặc dù Nguyên Chí đã gặp mặt ta một lần nhưng chuyện hẳn có được bảo vật tự nhiên cũng sợ bị tiết lộ, nếu như chọc cho ta nóng lên, hẳn cũng biết là sẽ có hậu quả gì. Nếu như hạ thủ, đệ tử của hắn khẳng định cũng sẽ điều tra rõ ràng... Mục đích của Nguyên Chí chính là để cho ta cảm niệm không được đi nói lung tung, còn nếu như hắn muốn hạ thủ với ta thì cửa ải Dạ Tùng Mộng kia hẳn có thể đi qua sao?

Cổ Qua trầm nghĩ, trong lòng cũng không còn sợ hãi.

Nhưng nữ đệ tử này rốt cuộc là có dụng ý gì đây?

Cổ Qua không rõ ràng lắm đành phải chỉ có thể yên lặng theo dõi mà thôi.

- Phần phạt phần phạt.....

Đám người từ từ tản ra, Tứ Sĩ Thanh Điều không lộ từ phía trên bay tới. Có khoảng năm mươi con, không ngừng chờ các đệ tử rời đi.

Một trăm tên tử y nội môn đệ tử, ở trong đám người không ngừng gọi tên, hơn một ngàn tám trăm người chỉ trong chốc lát liền bị tách ra.

Nhóm người Tiên Vũ Đế Quốc không hoàn toàn bị chuyển đi, Cổ Qua nhìn ra được cách phân chia đội ngũ ở đây rất có khả năng là dựa theo thành trì mà phân chia. Hiện tại nhóm Thanh Nhận thành Cổ Qua có mười một người, còn lại đều đi trước hết rồi.

- Cổ Qua, Liễu Dẫn, Cơ Vân Lê, Cổ Tranh, Phạm Đông Ly, ... Đi theo ta.

Người nói chuyện, chính là tên trung niên mặt đỏ kia.

Cổ Qua sững sờ một chút, nghe tên mặt đỏ kia hô lên tên, lại bao gồm cả hoàng thất Tiên Vũ Đế Quốc, cô công chúa mặc y phục màu vàng hơi đỏ kia cũng ở trong đó.

Đi tới trước mặt, nữ đệ tử liếc Cổ Qua một cái, khóe miệng nhếch lên, như có như không cười khê một cái, cũng không có địch ý quá lớn. Cổ Qua cũng nhìn lại một cái rồi xoay người bước lên Tứ Sí Thanh Điều.

- Lam Du, ta bên trái cánh, ngươi bên phải cánh, chớ để các đệ tử mới này té xuống.

Đại hán mặt đỏ thực lực so với Lam Du hiển nhiên cao hơn, phát ra hiệu lệnh.

- Việc này, Lưu sư huynh yên tâm.

- Phạt, phạt...

Tứ Sí Thanh Điều phách động đôi cánh khổng lồ bay lên xuyên qua mây mù.

Tứ Sí Thanh Điều bay lên, vốn Cổ Qua muốn cùng mọi người chào hỏi nhau nhưng chỉ nhìn nhau rồi vội vàng nắm chặt vũ mao của Tứ Sí Thanh Điều không dám mở miệng.

Thiệu Dương công chúa cũng hướng Cổ Qua đưa tới ánh mắt tán thưởng, hai người ngồi tương đối gần nhau. Bởi vì tốc độ của Tứ Sí Thanh Điều quá nhanh, cũng không thể mở miệng.

Ngược lại mấy tên đệ tử phía sau Thiệu Dương công chúa đối với Cổ Qua thì địch ý nặng nề, Cổ Qua cũng lười quan tâm.

Một mạch bay vùn vụt, nhãn quan Cổ Qua nhìn xuống ngọn núi phía dưới, trong lòng hào khí từ từ dâng lên.

Đỉnh Đông Duyệt Tông, có hơn ngàn tòa, bên trong xanh um tùm, các đỉnh núi có đủ các loại tư thái, có cái thẳng đứng, có cái vắt ngang trùng điệp, có cái càng giống như một bức tượng điêu khắc khổng lồ đứng vững vàng ở giữa thiên địa. Những dãy núi này quanh quẩn đầy mây mù, thần bí vô cùng.

Thình thoảng có Tứ Sí Thanh Điều cùng tiên hạc bay qua, lại càng tăng thêm phần khí mờ ảo cõi tiên.

Lúc đầu đám người Cổ Tranh không dám nhìn xuống phía dưới, dần dần năm mười tên đệ tử này tất cả đều nhìn khắp chung quanh, theo tốc độ hạ xuống của Tứ Sí Thanh Điều đám người lại bắt đầu nói chuyện.

- Ngươi chính là Cổ Qua.

Trong giọng nói của Thiệu Dương công chúa không có chút gì là ra vẻ cao quý mà còn hiền hòa vô cùng.

- Đúng vậy! Tại hạ tham kiến Thiệu Dương công chúa.

Cổ Qua cũng tỏ vẻ không siểm nịnh, cũng không cao ngạo mà trả lời. Nếu là ở phạm trần, Cổ Qua hẳn là phải quỳ xuống hành lễ với Thiệu Dương công chúa. Nhưng hiện tại hai người đều là nội môn đệ tử, tự nhiên không cần phải như thế.

- Cũng là đồng môn sư huynh đệ, không cần phải như thế. Ta nghe nói ngươi đã tiến vào Địa giai thượng phẩm, chắc là có kỳ ngộ gì sao? Cha ta đã từng là tông môn chân truyền đệ tử, có đan dược của môn phái, ngay cả như vậy ta cũng chỉ là Địa giai trung phẩm. Ngươi làm thế nào mà đạt được vậy?

Lời ra khỏi miệng liền muốn biết bí mật của người khác, đây là hành động vô cùng không lễ phép, nhưng thái độ của Thiệu Dương công chúa rõ ràng rất tốt khiến cho người khác có một loại cảm giác rất thoải mái.

Cổ Qua đón nhận ánh mắt của Thiệu Dương công chúa, đây mới chính thức là thấy rõ dung mạo của Thiệu Dương công chúa. Đẹp, một vẻ đẹp quý phái. Nhất là sóng mũi cao hiển lộ rõ ràng vẻ cường đại tự tin, ánh mắt lưu chuyển toát ra một loại khí chất thanh nhã cao quý vô cùng.

- Xảo ngộ thì cũng có một chút, chỉ là ta không có một thân lực lượng. Nếu bàn về đánh nhau, có lẽ mười Cổ Qua cũng không phải là đối thủ của ngài.

Cô công chúa ngon đôn này là một người lương thiện. Cổ Qua trả lời như vậy, rõ ràng là trả lời cho có lệ. Thiệu Dương công chúa khẽ mỉm cười, trên mặt không lộ vẻ gì là phạt ý.

- Nhưng ta nghe nói ngươi đã giết chết một gã nội môn đệ tử đấy..

Kính hoàng.

Cổ Qua nghe lời này của nàng, tâm thần đột nhiên chấn động. Đại hán mặt đỏ tên Lưu Thanh Phong cùng với Lam Du vừa rồi đứng cách Cổ Qua chỉ cách hán không tới hai mươi thước, nếu như lưu ý mà nói..., tuyệt đối có thể nghe rõ lời nói của Thiệu Dương công chúa. Hoàn hảo là hai người này cũng đang hướng ra phía ngoài đứng nhìn.

- Làm sao vậy? Khẩn trương sao? Trong Tiên Vũ Đế Quốc phát sinh bất cứ chuyện gì cũng sẽ không thể giấu diếm được đôi mắt của ta.

Thiệu Dương công chúa tiến thêm một bước kích thích Cổ Qua nói.

“Nàng làm sao biết ta giết chết một gã nội môn đệ tử, chuyện này ngay cả Đồng Thanh cũng không biết, hơn nữa ta hành động hẳn là không có sai lầm nào cả?”

Cổ Qua tâm thần bất loạn, chuyện hắn giết chết một nội môn đệ tử vẫn cho là không có ai biết được, hôm nay cứ nhiên bị người ta nói ra.

- Cái người chết kia tên là Hàm Chương Trinh là tộc đệ của Hàm Chương Nguyên, một trong bảy đệ tử chân truyền của Đồng Duyệt Tông. Người tên Yên Chí Mộng vừa rồi người có thấy không? Hắn cũng được coi là một trong những nội môn đệ tử lợi hại nhất, nhưng nếu là hắn khi đối mặt với một đệ tử chân truyền cũng chỉ là thứ rác rưởi bỏ đi mà thôi. Người suy nghĩ một chút nếu như ta đem tin tức này nói cho Hàm Chương Nguyên, người sẽ như thế nào?

Thanh âm của Thiệu Dương công chúa rất lạnh đậm, những câu nào cũng giống như đâm vào tâm hồn của Cổ Qua.

Từ lúc chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên hắn lâm vào tình cảnh bị động như thế này, cảm giác giống như mình bị lột sạch y phục đứng dưới ánh mặt trời.

- Công chúa làm sao biết được chuyện này vậy?

Trong lòng Cổ Qua buồn bực. Biết Thiệu Dương công chúa nhất định đối với mình có điều cầu xin, nếu không đã trực tiếp đi nói cho cái gì chân truyền đệ tử kia rồi chứ không cùng mình nhiều lời như vậy.

Khóe miệng Thiệu Dương công chúa hiện lên một tia giao hoạt. Nàng đứng dậy, hướng Cổ Qua vron bàn tay nhỏ ra.

- Đi, chúng ta lên đứng trên đầu Tứ Sí Thanh Điều nói chuyện.

Cổ Qua nhìn các đệ tử xung quanh một chút, phần lớn đều ngồi ở hai bên cánh của Tứ Sí Thanh Điều. Mà hai người là bị gọi tên trước nên vị trí ngồi rất gần đầu Tứ Sí Thanh Điều, nên so với đám người kia có chút tách biệt.

Cổ Qua ngẩn ra, nhìn bàn tay Thiệu Dương công chúa đưa tới mà không biết phải làm sao.

- Thiệu Dương công chúa này nhìn qua thì có vẻ vô hại, nhưng kì thực lại hung hiểm vô cùng, so với tên Hàm Chương Trinh bị giết kia còn khó dây dưa hơn.

Đám người thấy Thiệu Dương công chúa hướng Cổ Qua vron tay ra liền rối rít liếc mắt tới.

Thiệu Dương công chúa từ nhỏ đã si mê luyện võ, rất ít cùng người khác tiếp xúc. Mấy tên đệ tử chư hầu ngang ngược sắc mặt đỏ lên, mới vừa rồi lúc Thiệu Dương công chúa và Cổ Qua nói chuyện, bọn họ đã tức giận vô cùng. Mặc dù không có nghe hai người nói gì, nhưng có thể nhìn ra cuộc nói chuyện cũng không phải là rất vui vẻ.

Nhưng ...

Thiệu Dương công chúa lại hướng Cổ Qua đưa tay ra...

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 6: Yêu Thú Hoạt Động

Cổ Tranh, Phạm Đông Ly cùng Tần Hư vẻ mặt giống như là trư ca nhìn ngơ ngác, phải biết rằng Thiệu Dương công chúa chính là thân tượng của ba người a. Mà một vài nữ đệ tử thì si mê nhìn Cổ Qua, nội môn đệ tử, tuownga mạo anh tuấn chính là bạch mã hoàng tử trong lòng các nàng .

Công chúa giờ tay đã một lúc mà Cổ Qua vẫn không đỡ lấy.

- Làm sao, người không dám sao?

Thật ra thì Cổ Qua cũng có chút lo lắng, những tên chư hầu này ở Tiên Vũ Đế Quốc vốn đã quen thói ngang ngược nên đối với mình đã rất bất mãn, nếu quả thật cùng Thiệu Dương công chúa tay trong tay, vậy thì đã hoàn toàn đắc tội với bọn chúng. Nhưng nhược điểm của mình lại nằm trong tay nàng.

- Có gì không dám.

Cổ Qua từ từ đứng lên, nắm giữ thăng bằng một chút, nhẹ nhàng nắm lấy tay Thiệu Dương công chúa.

Cổ Qua cũng không dám đi quá giới hạn, chẳng qua chỉ là nắm lấy ngón tay của Thiệu Dương công chúa từng bước từng bước hướng đầu của Tứ Sĩ Thanh Điều mà đi tới. Mặc dù lúc này tốc độ của Tứ Sĩ Thanh Điều đã giảm bớt, nhưng trên không trung gió thổi cũng không nhỏ.

Sải cánh của Tứ Sĩ Thanh Điều khoảng ba mươi thước, cổ chùng hai thước đủ cho hai người đi song song.

Một khắc kia, khi Cổ Qua nắm lấy tay Thiệu Dương công chúa, trên mặt nàng nhất thời dâng lên vẻ khác thường

- Ta làm sao lại hướng hân đưa tay ra rồi? Cho dù ta muốn lợi dụng hân cũng không cần phải như vậy a. Tiểu tử này thật đúng là ngu, ta chỉ dùng mấy câu nói đã hù dọa được hân rồi, Hoàng huynh nói Hàm Chương Trình mất tích tại Dương Châu, sau lại nghe nói đệ tử của trưởng lão ngoại sự đường là Đồng Thanh có xuất hiện qua ở nơi đó, mà Thanh Nhận thành chủ vừa báo Cổ Qua lại đi cùng Đồng Thanh, vốn là ta kết luận Cổ Qua cùng Đồng Thanh cùng nhau giết chết Hàm Chương Trình, hoặc là do Đồng Thanh gây nên, không nghĩ tới tiểu tử này lại nhanh mồm nhanh miệng như thế, Hết lần này tới lần khác lại để cho ta gạt được, Hoàng huynh nói nay trong ngày Đồng Thanh trở lại Đồng Thanh cùng Nguyên Chí liên bế tử quan, nhất định là có được bảo bối gì đó rồi, phải tìm cách moi bí mật của hân ra.

Hai người đều có tâm sự.

- Kéo ta chặt một chút

Thiệu Dương công chúa cố ý giả vờ như muốn té.

Đám người còn lại thấy hai người anh em có chút không đành lòng liền quay đầu đi chỗ khác. Lam Du cùng Lưu Thanh Phong cảm giác đến phía sau có vẻ khác thường, quay đầu nhìn lại đã thấy Cổ Qua cùng Thiệu Dương công chúa đang đứng trên đầu Tứ Sĩ Thanh Điều.

- Cơ Vô Phong muội muội

Chân mày hai người đồng thời nhíu lại, liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lắc đầu.

Trong lòng Lưu Thanh Phong không ngừng phỏng đoán, Cổ Qua thân phận đặc thù hân đã biết, bản thân Lưu Thanh Phong chính là đệ tử thứ bảy của Nguyên Chí, chính là sư huynh đệ của Đồng Thanh, mà Lam Du cùng Đồng Thanh thì có chút mập mờ. Các đệ tử của Nguyên Chí đều biết quan hệ mập mờ của hai người, chẳng qua là hai người chưa tu đến chân truyền đệ tử nên không thể kết làm đạo侶. Mới vừa rồi lúc ở sơn môn, Lưu Thanh Phong đã nghe Lam Du nói ra thân phận của Cổ Qua, hân liền đối với Cổ Qua nổi lên sát tâm.

Ngày đó, lúc Nguyên Chí đạo nhân bế quan, đã để cho chúng đệ tử lưu ý một tên đệ tử mới vào tên là Cổ Qua. Đi theo Nguyên Chí nhiều năm Lưu Thanh Phong dĩ nhiên biết là có ý gì, hân nghĩ sẽ âm thầm hạ thủ với Cổ Qua, nhưng Cổ Qua hiện tại cùng Cơ Vô Phong muội muội lại dây dưa ở chung một chỗ, hơn nữa nhìn bộ dáng hai người thì quan hệ hết sức không tệ.

- Cơ Vô Phong là toa hạ chân truyền đệ tử của tông chủ, các trưởng lão bình thường cũng nể nang vài phần, mặc dù tu vi không lợi hại bằng bảy đại đệ tử chân truyền, nhưng hết sức được sủng ái, chủ yếu nhất chính là Cơ Vô Phong đã tu luyện được pháp lực, trên dưới Đông Duyên Tông đều hết sức coi trọng nên nàng không phải là người mà ta có thể đắc tội được.

Cả thần châu, võ đạo cùng tiên đạo đi song song với nhau, võ đạo kết thành Kim Đan dựa vào chân nguyên lực, mà tiên đạo là dựa vào pháp lực, khu động vạn vật, tát đậu thành binh, luyện chế đan dược cùng pháp khí. Không gì là không làm được.

Mặc dù tiên đạo lợi hại hơn võ đạo rất nhiều, nhưng người có thể chân chính thức tỉnh pháp lực võ cũng ít ỏi, một tông phái tuyệt đối sẽ không có qua năm người. Thông thường, trong một môn phái tông chủ cũng là cao thủ tu chân tu được pháp lực, Cơ Vô Phong pháp lực đã thức tỉnh, lại là đệ tử của chương giáo nên tiền đồ bất khả hạn lượng.

Võ đạo hay tiên đạo cũng đều có thể thành tựu chân thần, Thủy Thần bản môn chính là dùng võ nhập đạo mà thành thần, còn Thiên Phụ Hình Tinh thì dựa vào tiên đạo. Võ đạo tiên đạo mặc dù bất đồng, nhưng lại không thể phân cách, mượn Đông Duyên Tông mà nói thì chín mươi chín phần trăm đều là người luyện tập võ đạo, sau đó trong quá trình này chân nguyên lực biến đổi thành pháp lực.

- Hay là tùy hai người bọn họ đi.

Lưu Thanh Phong quay đầu, làm bộ không nhìn thấy.

Lòng bàn tay Cổ Qua sớm đã toát đầy mồ hôi, cũng không biết là do sợ công chúa đem bí mật của hân để lộ ra ngoài hay là do nắm tay mỹ nữ mà khẩn trương.

- Công chúa, có chuyện gì, nói đi.

- Cũng không còn chuyện gì khác, chẳng qua là để yên tâm mà thôi, chúng ta đều là đến từ Tiên Vũ Đế Quốc cho dù ta biết bí mật gì của người cũng sẽ làm như không biết, tiến vào tông phái, ba đại đế quốc cạnh tranh nhau kịch liệt dĩ thường đồng thời còn có cản trở của một vài tông phái nhỏ cho nên sau này ta có nhu cầu gì muốn một cao thủ như người hỗ trợ thì người không được cự tuyệt.

- Cái này là đương nhiên.

Trong lòng Cổ Qua trầm xuống, nếu đối phương đáp ứng không đem chuyện mình giết chết Hàm Chương Trình nói ra thì một chút yêu cầu cũng là đương nhiên.

Thiệu Dương công chúa cười, cười đặc biệt rực rỡ.

- Cổ Qua, ngươi còn không có nói cho ta biết, ngươi là như thế nào giết chết Hàm Chương Trình, phải biết rằng hắn là cao thủ thiên giai đấy.

Cổ Qua đang định trả lời thì nghe Tứ Sí Thanh Điều kêu một tiếng ngân dài

Lê-eeee-eezz~! Lê-eeee-eezz~! —————

- Chúng đệ tử chuẩn bị, chúng ta lập tức tiến vào thử thí luyện tiên nô. Điều kiện rất gian khổ hãy chuẩn bị cho tốt đi.

Cổ Qua đưa ánh mắt nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy đập vào mắt trong phạm vi ngàn dặm phía dưới mặt đất lồi lõm, đất vàng cằn đất đỏ toàn bộ đều bị lật hết lên trên mặt đất tạo thành một cái hố sâu không lồ giống như tổ ong, trên mặt đất không ngừng có Tứ Sí Thanh Điều hạ xuống, đây chính là một ngàn tám trăm tên đệ tử mới vào cùng đi lịch lãm.

Tứ Sí Thanh Điều một đầu đâm xuống, lướt qua khu vực rộng lớn tiến gần đến Bắc Bộ Hoang dã.

Diện tích sơn môn Đông Duyên Tông trùng điệp đầu chỉ ba nghìn dặm. Bắc giáp khu vực hoang dã, ba mặt kia là ba đại đế quốc. Khu vực hoang dã hung hiểm vô cùng, thông thường chỉ có chân truyền đệ tử mới dám kết bạn tiến vào.

Ánh mắt Cổ Qua nhìn ra xa, chỉ thấy một cái lạch trời (hào sâu) không lồ cắt ngang qua ngăn cách Bắc Bộ Hoang dã với Đông Duyên Tông. Trên hoang dã mênh mông mịt mờ, tất cả đều là cỏ thụ chọc trời bên trên có từ quan phát ra khiến người ta trong lòng run sợ.

Tứ Sí Thanh Điều càng bay càng thấp, từ từ dừng lại tại giải đất gần Bắc Bộ Hoang dã. Phập...phập.....Đôi cánh không lồ không ngừng run rẩy, mau chóng hạ xuống mặt đất, Lam Du nhẹ nhàng nhảy xuống, trên mặt đất đã đứng sẵn ba người, ba người này chính là ngoại môn đệ tử trông chừng địa điểm thí luyện.

Ba tên đệ tử hướng Lam Du hành lễ.

- Lam sư tỷ, ba nghìn tiên nô cũng rất bình thường, ngài đi ba ngày nay, chúng sản xuất Thanh Ngọc Thạch được ba mươi đồng, Ô Kim hai mươi cân, hạ phẩm tinh nguyên thạch bảy mươi tám đồng, một tiên nô vô ý rơi vào lạch trời. Nơi cho đệ tử mới vào thí luyện cũng đã chuẩn bị thỏa đáng. Bẩm báo xong.

Tên đệ tử kia do dự vô cùng,

- Chỉ là...

- Chỉ là cái gì, đừng có dồng dài.

- Chỉ là gần đây có dấu hiệu của yêu thú hoạt động

Tên ngoại môn đệ tử này sắc mặt trắng bệch

Lam Du gật đầu

- Biết rồi, không còn chuyện của ba người các ngươi nữa, tiếp tục đi trông coi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 7: Tông Quy

- Hoan nghênh các vị đến với địa điểm thí luyện tiên nô thứ bảy trăm tám mươi mốt.

Lam Du cất tiếng nói với năm mươi tên đệ tử mới...

- Địa điểm thí luyện tiên nô có chút nguy hiểm, hi vọng mọi người không nên chạy loạn, nếu không sẽ có hậu quả khó mà có thể tưởng tượng được.

Ánh mắt Lam Du làm như không có chuyện gì xảy ra liếc Cổ Qua một cái tựa hồ như cảnh cáo hần.

Cổ Qua ngó chừng Lam Du trước mặt, trong lòng có muôn vàn ý nghĩ, nhưng không biết nữ đệ tử này vì có gì mà cứ nhìn mình. Hơn nữa dường như còn có vẻ vô cùng ác ý.

Chỉ thấy trong tay Lam Du đưa lên ba lá bùa.

Một dòng nước màu lam chậm rãi chảy xuống, Lam Du chậm chậm bước ra từ trong dòng nước.

Chiếc váy màu lam cùng với bộ tóc dài vô cùng chói mắt. Chiếc áo màu tím trong nháy mắt liền biến ảo.

Chỉ thấy ánh mắt nàng nhìn xung quanh, chấp tay trước ngực, một thủy cầu màu lam từ từ hiện ra tại mi tâm nàng

- Đi...

Thủy cầu màu lam giống như có mắt bay đến trên đầu năm mười người, sau đó tứ tán ra rồi chậm rãi hạ xuống.

- A...

Các đệ tử mới xoa xoa đầu của mình, trong ánh mắt có cảm kích, cũng có kỳ quái.

- Mọi người không cần ngạc nhiên, đây là Thủy Chung đặc biệt của Đông Duyên Tông ta. Có Thủy Chung này ta liền có thể biết vị trí cùng với sinh tử của các người. Chúng ta phải hoàn thành kỳ thí luyện tiên nô này thật tốt, như vậy các người mới chân chính trở thành đệ tử Đông Duyên Tông.

- Trước tiên ta tự giới thiệu mình một chút. Ta là Lam Du nội môn đệ tử của Đông Duyên Tông, chính là sư tỷ của các người. Khu vực khai thác khoáng thạch này chính là địa điểm thí luyện tiên nô do ta cùng với Lưu Thanh Phong sư huynh, người bên cạnh các người, cùng nhau chịu trách nhiệm. Có chuyện gì các người trực tiếp tìm chúng ta.

- Bây giờ ta sẽ trực tiếp phân phối khu vực cho các người, mỗi ngày phải giao ra mười đồng khoáng thạch có giá trị, nếu không, trực tiếp đuổi ra khỏi khu vực khai thác. Dĩ nhiên, mười đồng khoáng thạch có giá trị rất dễ dàng đạt được. trong tất cả các kỳ thí luyện tiên nô của Đông Duyên Tông chúng ta từ trước đến nay, còn chưa có một người nào, chưa có một đệ tử nào không thể đạt được cái này giới hạn này.

Thanh âm Lam Du vẫn ôn nhu như cũ nhưng trong giọng nói không có chút khách khí nào.

Thì ra Lam Du này là người phụ trách khu vực thí luyện tiên nô, không trách được cả một đoạn đường không nói một lời nào, mà đại hán mặt đỏ tên Lưu Thanh Phong còn lại kia là chịu trách nhiệm an toàn. Cổ Qua đối với hai người, hiện tại đã có đôi chút lý giải.

- Chắc mọi người còn chưa rõ ràng lắm. Vì để tưởng thưởng cho các đệ tử tham gia thí luyện tiên nô như chúng ta, bên trong tông môn đã có quyết định, nếu như người nào có thể tại khu vực thí luyện tiên nô kiên trì khai thác khoáng thạch ba năm liền phá lệ thu làm nội môn đệ tử. Hơn nữa hàng năm vào ngày sinh nhật còn được thưởng mười đồng hạ phẩm tinh thạch trong năm loại thuộc tính, mặc cho mình chọn lựa.

Khi Lam Du nói đến đây, ánh mắt chúng đệ tử đều sáng lên, nhất là tiểu tử kháu khỉnh bên cạnh Cổ Qua.

Cố gắng ba năm là có thể trở thành nội môn đệ tử? Cổ Qua có chút không dám tin.

“Thời gian thí luyện tiên nô này sẽ kéo dài trong bao lâu đây. Lam Du chỉ nói mỗi ngày nộp bao nhiêu khoáng thạch, nhưng chưa nói bao nhiêu khoáng thạch là điểm cuối?”

Cổ Qua nhìn các cây cỏ thụ chung quanh cùng với rừng cây rậm rạp liền hiểu được thời gian ba năm này tuyệt đối không phải là dễ kiên trì như vậy.

- Sau đây sẽ là vị trí cùng với cương vị riêng của từng người. Lưu sư huynh sẽ phát đồng phục tiên nô cùng một quyển sách giới thiệu về tình hình hiện nay cũng như một sổ quy tắc trong tông môn cho các người

Lam Du rút từ trong tay áo ra một tờ danh sách, hiển nhiên nàng đã sớm chuẩn bị trước rồi.

Gương mặt Lam Du dịu dàng toát ra khí chất vô cùng hoàn mỹ, ánh mắt vẫn nhìn về phía Cổ Qua.

Nếu bàn về nét đẹp, Thiệu Dương công chúa so với Lam Du thì kém hơn một chút. Trong lòng Cổ Qua có chút cảm giác không yên, hần cảm thấy phía sau vẻ đẹp của cô gái này chính là một lòng dạ rắn rết.

Cổ Qua đã lăn lộn trong nhân gian nhiều năm nên trong lòng hần liền có quyết định. Quyết định này ngay khi từ trên Tứ Sí Thanh Điều bước xuống hần đã hạ quyết tâm.

“Lưu lại đây tuyệt đối chính là một tử lộ. Nguyên Chí đạo nhân đã nổi lên sát tâm, không thể nào không cùng hai người bọn họ nói qua, sớm muộn gì cũng sẽ bị độc phụ này cùng đại hán mặt đỏ kia bóc lột cho đến chết. Không bằng thừa dịp hiện tại còn có chút thể lực mau chóng chạy trốn đi. Bất quá, bây giờ đối với hoàn cảnh địa điểm thí luyện tiên nô còn chưa quen thuộc, hay là cứ thử thăm dò mấy ngày, sau đó trốn cũng không muộn.

Cổ Qua len lén nhìn về Lưu Thanh Phong, phát hiện Lưu Thanh Phong cũng đang hung hăng nhìn mình.

- Lưu sư huynh, trước tiên hãy đem bọn họ thu xếp cho ổn thỏa đi đã.

- Các ngươi đi theo ta, ta sẽ phân hằm cho các ngươi.

Mặt Lưu Thanh Phong không chút thay đổi, nghe Lâm Du nói xong liền dẫn đám người theo hướng bắc mà đi.

.....

Từng người từng người yên lặng đi theo Lưu Thanh Phong. Người phía trước Cổ Qua dần giảm bớt, cuối cùng cũng đến phiên hắn.

Hằm của Cổ Qua cách những người khác ít nhất cả ngàn thước, đây đã là phạm vi giới hạn của địa điểm thí luyện tiên nô tại Đông Duyệt Tông.

- Ngươi chính là tiểu tử phạm trần đã thử đỉnh, liền trực tiếp tiến vào nội môn đệ tử Cổ Qua sao? Dù ngươi ở phạm trần uy phong cỡ nào nhưng một khi đã vào trong khu vực thí luyện tiên nô của ta thì phải thành thật một chút cho ta, nếu để ta bắt được nhược điểm của ngươi nhất định sẽ nghiêm trị không tha.

Mặt Lưu Thanh Phong vốn là đỏ bừng, lại thêm lúc nói chuyện có chút kích động nên càng thêm đỏ.

- Ngươi ở cái hồ này.

Lưu Thanh Phong chỉ một cái hồ nhỏ phía trước mặt Cổ Qua.

Cái gọi là hằm khoáng thạch chẳng qua cũng chỉ là một cái động do con người làm ra, trên mặt chỉ có một ít khoáng thạch. Động càng sâu thì khoáng thạch đào được càng nhiều. Cổ Qua mặc dù chỉ là một tay mơ nhưng cái đạo lý này hắn vẫn hiểu được.

Thái độ Lưu Thanh Phong rất rõ ràng, chính là muốn chinh Cổ Qua đến chết.

- Được rồi ngươi ở chỗ này đi, lát nữa ta sẽ cho người đem đồng phục cùng bộ thư tịch đến cho ngươi.

Lưu Thanh Phong vừa xoay người bỏ đi vừa bỏ lại một câu nói, quay đầu lại nhìn Cổ Qua ánh mắt vô cùng lãnh mạc.

- Chọc cho ai không chọc lại đi trâu chọc sư phụ, ngay cả ta còn không dám đắc tội với lão nhân người vậy mà ngươi... Coi như tiểu tử ngươi xui xẻo đi, ngươi hãy ở đây mà tự sinh tự diệt đi. Không cho ngươi cơm ăn để xem ngươi có thể chịu được bao nhiêu ngày? Mười ngày sau nếu hắn không chết ta sẽ tự mình động thủ, dù sao ở trong cái vùng đất thí luyện tiên nô này thì dù là bỏ trốn cũng chỉ là con đường chết mà thôi.

.....

Màn đêm buông xuống, Cổ Qua không ngừng lật xem tông quy của Đông Duyệt Tông dưới ánh trăng.

- Tông quy Đông Duyệt Tông này cũng quá kỳ quái đi, đệ tử mới vào trong vòng ba tháng không được tự do đi lại.

Điểm này Cổ Qua cũng không thèm để ý, tiếp tục lật xem.

Bất tri bất giác, Cổ Qua đối với Đông Duyệt Tông bước đầu đã có đôi chút thấu hiểu.

Đông Duyệt Tông có một tông chủ, mười hai trưởng lão, khoảng một trăm tông môn nguyên lão, chân truyền đệ tử tám trăm, nội môn đệ tử hơn vạn, ngoại môn đệ tử hơn mười vạn, tiên nô thì đếm không hết.

Cũng là đệ tử như nhau nhưng lại phân chia không giống nhau, chủ chức tư, tiên nô cũng có sự bất đồng, đào khoáng ra đào quặng, trồng thuốc ra trồng thuốc, luyện binh ra luyện binh.

Đệ tử mới vào, mặc dù trước khi tiến vào đã có danh phận đệ tử là ngoại môn hoặc là nội môn, nhưng muốn chân chính lên cấp thì cần phải làm ra cống hiến to lớn cho tông phái. Nếu không sau ba năm sẽ bị biến thành tiên nô.

Một ngày mười đồng khoáng thạch phẩm chất tốt, sau ba năm cũng coi như là đủ điều kiện.

Cuối tông quy có kèm theo một bản mục, bản mục này là dùng để mỗi khi có cống hiến nào đó thì ghi vào trong đó. Dĩ nhiên, nếu muốn thăng cấp trở thành đệ tử chân chính ngoài việc chịu đựng qua ba năm thời gian còn có một đường tắt đó chính là tiến vào giai đoạn Chân Vũ, cũng chính là Thông Huyền vũ lực, chân khí hóa thành chân nguyên. Lấy tu vi thiên giai hạ phẩm hiện tại của Cổ Qua rất khó có thể đạt được.

Không trở thành đệ tử chân chính, cũng chưa có pháp quyết tu luyện, không chiếm được đan dược phụ trợ, tốc độ tu luyện sẽ phi thường chậm chạp. Mục đích chủ yếu nhất Cổ Qua tới Đông Duyệt Tông chính là vì bản Chiến Thiên Cổ Đồ. Không vào nhóm nòng cốt của Đông Duyệt Tông làm sao có thể nhận được Chiến Thiên Cổ Đồ đây.

Q.2 - Chương 8: Lam Du Tới Chơi

Thu hồi tâm tình phức tạp, Cổ Qua nhìn khắp xung quanh... Vị trí của hẻm cách Bắc Bộ Man Hoang chừng mấy trăm mét, bốn phía đều là rừng cây rậm rạp.

“Quý dị, thật là quý dị, rừng cây rậm rạp như vậy, sao ngay cả một con vật nhỏ cũng không có? Chẳng lẽ do đây vẫn là khu vực không chế của Đông Duyên Tông? Nhưng khu vực hoang dã đối diện, dường như cũng không có động tĩnh gì? Chẳng lẽ thật sự là có yêu thú?”

Nghĩ tới đây, Cổ Qua không khỏi rung mình, vốn là trong đầu có ý niệm muốn chạy trốn nhưng bây giờ lại có vài phần sợ hãi.

Yêu thú, Ngay cả chân truyền đệ tử cũng không dám trêu chọc.

Cổ Qua mang tâm tình thấp thỏm đi xuống dưới, dọc theo hẻm tinh thạch, hơi ẩm trong hẻm hết sức nồng đậm. Cổ Qua chỉ đi xuống phía dưới có một thước, cũng cảm giác được một cỗ hơi ẩm ập đến trước mặt.

- Xem ra, cái hẻm này đã có một thời gian dài không sử dụng rồi.

Nhặt cái xẻng dưới đất lên, toàn bộ phần lưỡi xẻng đã bị han rỉ

- Nếu nơi này bị bỏ hoang thời gian dài như vậy, đoán chừng hẳn là không có khoáng thạch, nếu không cũng không tới phiên mình.

Cổ Qua đi sâu xuống dưới hẻm, trong lòng thâm oán giận không ngừng.

Cổ Qua cũng không biết hiện tại cái hẻm hẻm khai thác này chính là địa điểm thí luyện tiên nô có mỏ khoáng thạch đầu tiên mà các tiền bối Đông Duyên Tông phát hiện được. Chẳng qua là cái mỏ này thời gian khai thác đã quá lâu, chút khoáng thạch trên mặt đã bị khai thác hết chỉ còn dư lại bộ phận chôn ở rất sâu không dễ khai thác. Chỉ vì hai người Lam Du và Lưu Thanh Phong nên hẳn mới có cái ý nghĩ nơi này bị bỏ đi. Các tiền bối Đông Duyên Tông từng chắc chắn nơi này có thể xuất hiện trung phẩm tinh nguyên thạch.

Trung phẩm tinh nguyên thạch mặc dù chỉ cao hơn hạ phẩm tinh thạch một chút, nhưng bởi vì nó có công hiệu đặc thù nên rất được các Tu Chân giả ưa chuộng. Trung phẩm tinh nguyên thạch chẳng những có thể dùng để luyện khí mà còn dùng để trao đổi... vân... vân. Chủ yếu nhất chính là năng lượng trong trung phẩm tinh nguyên thạch có thể được các tu chân giả trực tiếp luyện hóa làm tăng chân nguyên lực, điều này không phải là dễ dàng mà có được.

Cho nên giá trị của trung phẩm tinh nguyên thạch mà đem đổi ra hạ phẩm tinh thạch vốn là một một trăm, nhưng bây giờ lại bị xào thành một một ngàn hơn nữa là chưa chắc có tiền là có thể mua được.

Cổ Qua cùng Đông Thanh từng giấu dưới cánh Tứ Sí Thanh Điều mười mấy viên trung phẩm tinh nguyên thạch, bất quá Cổ Qua không biết giá trị chân chính của trung phẩm tinh nguyên thạch.

Càng đi xuống phía dưới mặt đất càng ẩm ướt, Cổ Qua không nghĩ tới nhìn cửa động cũng không lớn lắm không ngờ lại sâu như vậy, sơn động quanh co thật dài ở chính giữa còn phân nhánh, nhưng tất cả khoảng cách đều tương đối gần, cũng không khó tìm trở về.

- Nơi này hẳn là điểm cuối rồi.

Cổ Qua quanh co đi xuống phía dưới hơn một trăm mét, rốt cục cũng dừng lại quan sát một cái tiểu sơn, xung quanh tiểu sơn này đều có dấu vết bị xẻng sắt cùng xà beng đào sâu vào, ước chừng trong phạm vi một trăm thước vuông toàn bộ đều bị đào bới, hiển nhiên cái này là do người khai quật cuối cùng muốn thử một chút xem nơi này rốt cuộc có còn tinh thạch hay không.

Kết quả đã rõ ràng.

- Con mẹ nó, thật sự là hết rồi,

Cổ Qua có chút tức giận, mới vừa rồi khi hắn đi theo Lưu Thanh Phong lần lượt qua các hẻm khác, có hẻm ngay ở lối vào còn lộ ra khoáng thạch, đừng nói là một ngày mười đồng cho dù có là một ngày một trăm đồng cũng rất dễ dàng.

- Lưu Thanh Phong cùng Lam Du là cố ý chơi ta, xem ra dựa vào thời gian trong ba năm hoàn thành đủ số lượng khoáng thạch sau đó trở thành chính thức là rất không có khả năng rồi. Chỉ còn cách nhanh chóng tu luyện mà thôi.

Tay trái vùng lên, Tuyền Ki kiểm đã nắm trong tay, sau đó từ trong ngực lấy ra Tuyền Ki Kiểm Quyết.

Quyết thức nhất trong Tuyền Ki Kiếm Quyết chính là Thiên Khu Chỉ Nguyệt. Quyết thứ nhất phân thành bảy thức, Thiên Khu Chỉ Nguyệt điều tình cảm ứng, tới hôm qua khi Cổ Qua cùng Dạ Tùng Mộng tu luyện đã có cái cảm ứng này, kế tiếp chính là ứng dụng của Thiên Khu Chỉ Nguyệt. Bảy thức, mỗi chiêu đều là để chế địch.

- Kiếm cảm dâng lên, đúng chính là cảm giác này

Tuyền Ki kiếm trong tay Cổ Qua, thân thể như con quay xoay tròn không ngừng trên mặt đất, bảy thức kiếm chiêu được Cổ Qua dần dần thi triển ra.

- Di, sao ta có cảm giác, cái này và bộ pháp Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm có nhiều chỗ tương đồng, bắt đầu luyện, đặc biệt dễ dàng.

Cổ Qua nào biết đâu rằng Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm là quy tắc chung của trận pháp trong thiên hạ, mặc dù Cổ Qua chỉ mới học bộ trận bộ pháp, còn là sơ cấp nhưng đối với pháp quyết tu luyện thông thường đều có lợi ích rất lớn.

- Kiếm cảm dâng lên. Kiếm cảm dâng lên.

Đột nhiên, Tuyền Ki kiếm sáng lên, Cổ Qua tiến vào giai đoạn thành công đầu tiên của đệ nhất quyết Thiên Khu Chỉ Nguyệt.

Răng rắc.....

Cổ Qua vận kiếm chém vào cự thạch chung quanh cũng giống như thái rau, hết sức dễ dàng.

Rầm rầm rầm...phanh

Cổ Qua càng luyện càng hăng say, không gian kiếm thức chung quanh Cổ Qua không ngừng phát triển.

Càng luyện chân khí trong cơ thể Cổ Qua càng thông, Cổ Qua bây giờ là Thiên Giai hạ phẩm, lên cấp Thiên Giai thượng phẩm là một cánh cửa lớn.

- Vốn ta dự tính để đạt tới Thiên Giai trung phẩm ít nhất cũng phải mất năm năm, bây giờ nhìn lại Tuyền Ki kiếm quyết có thể vận động rất nhanh, chân khí trong cơ thể lưu chuyển không ngừng, nhất định không tới ba năm ta liền có thể đột phá Thiên Giai trung phẩm.

Kiếm thức Cổ Qua dừng lại, đột nhiên hần cảm giác bên tai truyền tới tiếng vang.

Xào xạc ....xào xạc....

- Đây là cái thanh âm gì? Chẳng lẽ có yêu thú?

Con mắt Cổ Qua lóe sáng lên, vừa lúc trước hần muốn thử thân thủ xem sao vậy mà lại không có đối tượng thí luyện.

Xào xạc...xào xạc.....

- Là người.

Cổ Qua vô cùng cảnh giác, thanh âm này hẳn là thanh âm do tay áo quệt lên vách tường hình thành, nhìn dáng dấp người này cũng không phải là nhỏ.

- Chẳng lẽ là Lưu Thanh Phong tới giết mình?

Cổ Qua đem toàn bộ thu hồi lại làm bộ ngủ.

- Cổ Qua, Cổ Qua...

Một tiếng nữ vang lên, thanh âm này là Lam Du.

- Cổ Qua, ngươi còn sống không?

Xào xạc... Thanh âm càng lúc càng lớn, hiển nhiên Lam Du vẫn đang đi vào trong.

Thanh âm lạnh lùng, Cổ Qua nghe như trong lòng có chút sợ hãi.

- Không đúng, phía sau Lam Du này hẳn là còn có một người.

Cổ Qua nghe phía sau thanh âm xào xạc kia còn có tiếng cước bộ rất nhỏ.

- Chẳng lẽ là Lam Du và Lưu Thanh Phong cùng đến giết mình diệt khẩu hay sao?

Cổ Qua hết sức rõ ràng tình cảnh của mình, hôm đó trong sơn cốc thì biết được bí mật Nguyên Chí đạo đoạt được thượng cổ Vân Triện Bì, sau lại phát hiện Lam Du cùng Lưu Thanh Phong đối với mình căm thù vô cùng. Lưu Thanh Phong kia càng khiến cho Cổ Qua xác định hai người muốn giết mình không thôi.

- Cỏ Qua, Cỏ Qua, người không cần sợ... Ta là bằng hữu của Đồng Thanh...

Trong lúc Cỏ Qua còn đang hồ nghi, Lam Du phát ra thanh âm, thanh âm không lớn, tựa hồ sợ người khác nghe thấy.

- Bằng hữu của Đồng Thanh đại ca.

Cỏ Qua trong lòng đột nhiên vui mừng, Đồng Thanh coi như là người hấn tín nhiệm nhất, Lam Du nếu có thể nói lên tên Đồng Thanh, có thể thấy được đúng là cùng Đồng Thanh quan hệ không bình thường.

Trong hầm Lam Du đang khó khăn mò mẫm tiến về phía trước, thỉnh thoảng còn phải dừng lại phân biệt một cái cửa động tiếp tục đi.

Lam Du xuất thân vô cùng tốt, là nữ đệ tử trẻ tuổi nhất của Nguyên Chí, lần này đi đến địa điểm thí luyện tiên nô hoàn toàn là do nàng xin đi rèn luyện, hơn nữa còn có thể thu được tinh thạch, cho nên mới phải làm người trông coi tiên nô thí luyện. Nếu không, lấy năng lực thực lực Thông Huyền của nàng mà phải đến địa điểm thí luyện tiên nô là hoàn toàn lãng phí.

Mặc dù Lam Du thực lực phi phàm, thực lực Thông Huyền nhưng nàng vẫn chỉ có giao hảo cùng Thiên Giai hạ phẩm Đồng Thanh, hơn nữa còn âm thầm nảy sinh tình cảm. Chỉ là bởi vì thực lực hai người cách nhau quá lớn nên phải cố ý giấu diếm, sợ gặp phải phản đối bên trong tông môn cho nên không có công bố ra ngoài. Hơn nữa hai người còn chưa có đạt tới trình độ chân truyền đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 9: Phân Tách Dao Quan

- Ta mang tới cho ngươi một tiên nô, hầu hạ sinh hoạt hàng ngày cho ngươi.

Lam Du la lên mấy tiếng vẫn không thấy bóng dáng Cỏ Qua đâu, trong lòng không khỏi thấp thỏm vô cùng.

“Cũng không biết tại sao Cỏ Qua lại đắc tội Lưu Thanh Phong, nhưng Đồng Thanh để cho ta chiếu cố hấn, nhất định là có nguyên nhân. Chỉ mong hấn hiện tại không có chết.”

Sau khi đi vào sơn động được chừng năm mươi thước, Lam Du đã có chút thích ứng với đường đi trong hầm nên tốc độ đi vào có phần nhanh hơn.

Cỏ Qua nghe được Lam Du phân phó người, hấn dừng lại. Xác định Lam Du không phải là tới hại mình, lập tức trong lòng nhẹ nhõm đứng dậy. Dù sao thì Lam Du này cũng tạo cho hấn ấn tượng ban đầu không tốt lắm.

- Ta không có chết. Ta ở bên trong này

Cỏ Qua cũng không đi chuyển, bởi vì sơn động thấp hẹp, không hai người đồng thời tiến thối.

Lam Du theo tiếng tìm được vị trí của Cỏ Qua

- Cỏ sư đệ, sớm biết ngươi ả núp sâu như vậy, ta liền dùng Độn Địa Phù tiến vào rồi.

Lam Du vô cùng hòa ái mỉm cười với Cỏ Qua.

Cỏ Qua có chút ngây ngốc, Lam Du tạo cho hấn ấn tượng đầu tiên có chút không tốt nhưng lúc này. Nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của Lam Du hướng về phía mình mỉm cười, vừa thân thiết gọi Cỏ sư đệ, điều này làm cho Cỏ Qua có chút không biết phải làm sao.

Ánh mắt Lam Du nhìn quanh, ngay sau đó nói:

- Đồng Thanh nói ngươi có ơn lớn với hấn, nếu ngươi đã là bằng hữu của hấn thì cũng là bằng hữu của ta. Nhưng ta nhắc nhở ngươi, ngươi phải cẩn thận một chút, Lưu Thanh Phong sư huynh đối với ngươi rất có địch ý, mới vừa rồi hấn vẫn canh giữ trước hầm của ngươi, xem ngươi có thường xuyên ra vào mộ, không sau đó nhân cơ hội tìm cách khó dễ ngươi. Ta thật không biết ngươi sao lại chọc vào hấn? Hơn nữa, lúc ở tông môn ta đã nói với hấn, ngươi cùng Đồng Thanh có giao hảo.

- Lưu Thanh Phong? Chính là đại hấn mặt đỏ? Ta cho tới bây giờ còn chưa trêu chọc tới hấn mà.

Cỏ Qua giả vờ kiên định trả lời. Hấn biết Lưu Thanh Phong nhất định là bị Nguyên Chí đạo nhân sai khiến, mà Lam Du lại không biết nội tình trong đó cho nên vì sao Lưu Thanh Phong nhắm vào mình nàng tự nhiên là không thể đoán ra.

- Bất kể như thế nào ngươi cũng phải cẩn thận một chút, ta dựa vào thân phận đặc thù trông coi tiên nô thí luyện, nhưng thực lực của ta so với Lưu Thanh Phong còn kém một chút. Hẳn là cao thủ Thông Huyền tầng ba, nếu như hắn muốn gây bất lợi cho ngươi chỉ sợ ta xuất thủ cũng rất khó khăn.

- Lam sư tỷ yên tâm, nếu đã đi tới địa điểm thí luyện tiên nô, ta nhất định sẽ tuân thủ quy tắc của nơi này, không để cho Lam sư tỷ bị phiền toái, không bị người khác mượn cớ.

- Ủ, như vậy cũng tốt, Đồng Thanh nói ngươi rất biết nắm bắt thời cơ, quả nhiên không phải là giả, cố gắng tu luyện mới là chính sự. Đồng Thanh nói tư chất của ngươi phi phàm, không nên vì chuyện khoáng thạch mà làm trễ nãi tu luyện. Ngươi yên tâm, có sư tỷ ở nơi này, ngươi cứ việc chuyên tâm tu luyện. Còn nữa, mặc dù nơi này với Bắc Bộ Man Hoang có lạch trời ngăn cách nhưng có yêu thú vẫn có thể phóng qua, ngươi ở đây tốt nhất là nên cẩn thận một chút.

Cổ Qua vừa nghe Lam Du nói đến yêu thú, lỗ tai lập tức dựng lên. Trong những quyển sách kia của hắn không có nói đến yêu thú, Cổ Qua rất muốn nghe Lam Du nói về tình hình yêu thú.

- Lam sư tỷ, yêu thú kia có phải là rất lợi hại hay không?

Lam Du tựa hồ như hồi tưởng lại cái chuyện gì rất đáng sợ. Vốn là bàn chân đang đứng vững vàng đột nhiên hơi run run, lúc nhắc tới yêu thú thanh âm có chút hòa hoãn lại

- Chúng loại yêu thú rất nhiều, yêu thú bình thường không thể nào vào tông môn chúng ta được. Nhưng nếu là yêu thú lợi hại thì rất là khó nói. Bất quá chúng ta ở nơi này qua một thời gian sẽ có trưởng lão bên trong tông môn đến bày ra một vài trận pháp, đến lúc đó an toàn sẽ rất cao.

Nhìn biểu tình khẩn trương của Lam Du, Cổ Qua vốn là có tâm tò mò, cũng có chút không được tự nhiên. Giống như một chú chim nhỏ lần đầu tiên cất cánh, trên không trung vỗ cánh chưa được hai cái đã bị một cái đại thủ bắt được. Hắn biết, con yêu thú này tuyệt đối không đơn giản giống hắn tưởng tượng.

- Cổ Qua, chúng ta không nên đề cập tới chuyện yêu thú kia nữa, ta đi ra ngoài cũng một lúc rồi, sợ thời gian dài Lưu Thanh Phong sẽ có hoài nghi. Tiên nô bên trong động nếu có cái việc vặt gì thì hãy phân phó cho hắn. Mỗi một đệ tử mới vào đều có một tiên nô, điểm này ngươi không cần lo lắng bị Lưu Thanh Phong phát hiện, sau này có cần gì thì trực tiếp tìm ta.

Hơi thở của Lam Du còn chưa ổn định, hiển nhiên là do vừa rồi khi nàng nói tới yêu thú, tâm trạng còn chưa khôi phục.

Cổ Qua càng thêm kinh ngạc. Lấy tu vi của Lam Du đối phó yêu thú bình thường hẳn là không thành vấn đề, cho dù đánh không lại, chạy trốn vẫn là có thể. Nhưng nhìn thần sắc kinh hoàng kia, đủ biết chung quanh đây có yêu thú vô cùng lợi hại.

Lam Du đã đi rồi, chỉ để lại cái tên tiên nô kia cùng Cổ Qua.

Tiên nô là một trung niên bị cầm hơn ba mươi tuổi, lực lượng chừng năm trăm cân, tại phạm trần cũng được coi là Địa giai hạ phẩm võ giả. Cổ Qua phân phó hắn không ngừng lấy quặng Thạch. Còn hắn, thì tiếp tục tu luyện Tuyền Kì Kiếm Quyết.

Cổ Qua khoan chân ngồi xuống, ngũ tâm hướng về phía trước, chân khí trong cơ thể không ngừng tuần hoàn.

- Nghịch thiên tu luyện, có được chu thiên đã là cảnh giới cao nhất của võ giả, nhưng đối với Tu Chân giả mà nói, loại tiểu, đại chu thiên này chỉ mới là cùng cảnh giới mà thôi. Nếu không trở thành đệ tử chân chính, cũng chưa có pháp quyết tu luyện... Thật là phiền lòng... Tuyền Kì kiếm quyết chỉ có thể gia tăng thủ đoạn đối địch, đối với lực lượng cùng cảnh giới không có trợ giúp quá lớn.

Đột nhiên ánh mắt Cổ Qua sáng lên.

- Lão ma đầu kia từng nói Nạp Linh Truy chính là một trữ vật bảo bối, bên trong có chứa pháp quyết tu luyện Phệ Quyết cùng Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm. Chờ lần sau gặp lại Dạ Tùng Mộng liền nhờ nàng lấy ra, chỉ là không biết đến lúc nào mới có thể gặp nhau đây.

Cổ Qua nghĩ tới tối hôm qua lúc hai người dựa lưng vào nhau tu luyện, trong ý nghĩ dần dần hiện lên bảy kiếm thức của Thiên Khu Chỉ Nguyệt. Trong các kiếm thức đó phách, chém, đâm, khiêu, xoay, phong, cách mỗi một loại kiếm thức đều có thể tu luyện hằng ngày. Chân chính khác là Tuyền Kì kiếm quyết dẫn động lực lượng ánh sao, mỗi một động tác hạ xuống đều là lực lượng dồi dào.

Tu luyện tiếp tục tiến hành.

Đêm khuya, tiên nô đã quay về chỗ ở nằm ngủ, thất khiếu Cổ Qua sinh ra khói trắng bao phủ cả hóc núi.

Diện tích hóc núi khoảng chừng mười thước vuông, Cổ Qua huy động các kiếm thức, đem cự thạch chung quanh chém nát vụn, chỉ có quanh chỗ Cổ Qua đứng là hơi sạch sẽ. Bốn phía đều là loạn thạch, có chỗ còn cao đến ba bốn thước. Cổ Qua ngồi ở giữa tu luyện hết sức tập trung.

Một đạo bạch sắc quang mang từ phía sau Cổ Qua hiện lên.

Thân ảnh Dạ Tùng Mộng từ từ hiện ra, khuôn mặt tuyệt mỹ đẹp hơn Thiệu Dương công chúa và Lam Du rất nhiều. Vóc người nàng thon dài, nhất cử nhất động đều khiến cho người khác phải tâm thần rối loạn.

Nàng nhẹ nhàng vung tay lên, trường sam trên người Cổ Qua nhất thời tự nhiên rút đi, Sách Tiên Luân màu lam hiển lộ ra.

Cổ Qua vẫn như cũ đắm chìm trong tu luyện, hoàn toàn không có cảm nhận được biến hóa quanh mình.

- Đau... Đau quá... Loại cảm giác đau đớn này rất quen thuộc...

Dạ Tùng Mộng ngồi ở phía sau Cổ Qua, đỉnh đầu từ từ bay ra khí thể màu đỏ, cùng lam quan của Sách Tiên Luân hòa làm một thể tiến vào trong cơ thể hai người, sau đó lại bay lên.

Cổ Qua cảm thấy cảm giác đau đớn trong nháy mắt liền biến mất, Thiên Khu Chi Nguyệt kiếm quyết của Tuyền Ki Kiếm Quyết đột nhiên biến ảo, ánh sáng của sao Thiên Khu trên đỉnh đầu dần dần giảm đi, thay vào đó là một ngôi sao khác sáng lên, chính là dấu hiệu của đệ nhị quyết Khai Dương kiếm khí.

Tuyền Ki kiếm quyết đệ nhất quyết Thiên Khu Chi Nguyệt, chân khí vận hành lên thân kiếm, bảo kiếm sắc bén không đầu không phá nổi, áp dụng cho võ giả Địa giai trung phẩm. Cổ Qua có thể trong thời gian hai ngày liền có thể đột phá, tốc độ coi như là trung đẳng. Dù sao Cổ Qua cũng đã đạt iai đoạn Thiên Giai hạ phẩm.

Đệ nhị quyết Khai Dương kiếm khí chính là chân khí quay chung quanh kiếm thể, nhưng phun ra nuốt vào đến ba thước giống như xà kiếm, cũng giống như trước áp dụng cho Địa giai trung phẩm võ giả. Đệ nhất quyết có bảy thức kiếm thức, đệ nhị quyết thì có ba thức. Phá Không Thức, Cách Không Cách, Liệt Không Thiêu.

Đầu óc Cổ Qua trống rỗng, ba thức Khai Dương kiếm khí không ngừng hiện lên trong đầu hần dần dần thành hình.

Khí thể bên ngoài thân thể của hai người dần dần ngưng kết thành một.

Trong đầu Cổ Qua không ngừng bắt chước ba thức kia. Mỗi một lần đều là dụng ý đến mức tận cùng. Thời gian tựa hồ như dừng lại, khí thể màu trắng tự giác chia làm các tầng giống như tấm sa mỏng nhẹ nhàng vô cùng.

Hai quyết đầu của Tuyền Ki kiếm quyết cũng chỉ là cơ bản, nếu chân chính cùng người đối địch cũng sẽ không đưa đến hiệu quả quá lớn. Bắt đầu từ thức thứ ba Dao Quang Liệt Biến liền tiến vào cảnh giới lấy khí ngự kiếm, đó mới là thủ đoạn dùng để giết địch.

Một đêm tu luyện, dần dần dừng lại.

Lần này, Dạ Tùng Mộng không vội vã rời đi, mà ngồi dựa lưng về phía Cổ Qua. Cổ Qua đứng dậy thấy nàng điềm tĩnh vô cùng cũng không đành lòng quấy rầy nhưng lại sợ lát nữa tiên nô đi tới sẽ phát hiện sự tồn tại của nàng.

- Cổ Qua, ngươi cũng đã biết hiện tại ngươi vô cùng nguy hiểm.

Thanh âm Dạ Tùng Mộng vang lên nghe như tiếng chuông bạc, nàng xoay người lại, trên khuôn mặt như ngọc lộ vẻ lo lắng.

- Ban ngày tên Lưu Thanh Phong kia đã mấy lần muốn giết ngươi, nhưng vẫn cố nhẫn nhịn. Còn có một tên đi cùng ngươi chính là đồng bạn của cái cô nàng công chúa kia nhưng quan trọng nhất chính là căn hãm này rất có khả năng sẽ bị yêu thú tiến vào. Bất cứ một điều nào trong các điều này ngươi cũng đều không phải là đối thủ để có thể chống lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 10: Phệ Quyết

- Vậy sao...?

Lưu Thanh Phong cùng với yêu thú thì Cổ Qua cũng lưu ý đến, nhưng mấy tên theo đuôi Thiệu Dương công chúa kia Cổ Qua quả thật không chú ý. Một đám con dòng cháu giống tự nhiên không có chuyện gì lại đi ăn dấm. Nguy hiểm dĩ nhiên là cũng có, nhưng Cổ Qua vẫn tự tin để bảo vệ tánh mạng thì không thành vấn đề. Dù sao thì bộ trận bộ pháp Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sám cũng không phải là người nào cũng có thể phá được, ít nhất là cho tới hiện tại những người mà hắn từng gặp qua...cũng không có mấy người có thể nhìn ra sự huyền diệu của Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sám.

- Đúng rồi, Ta có chuyện này muốn nhờ ngươi hỗ trợ

Cổ Qua nhớ tới Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sám cùng Phệ Quyết bên trong thạch trụ.

- Thạch trụ này chính là một trữ vật pháp bảo, ngươi xem một chút xem có thể đem đồ vật bên trong lấy ra hay không? Ta muốn tu luyện bí tịch bên trong đó.

Cổ Qua đem thạch trụ đưa cho Dạ Tùng Mộng.

Dạ Tùng Mộng dùng ngón tay nhẹ nhàng sờ qua thạch trụ trước ngực Cổ Qua một cái, thăm thì nói:

- Thạch trụ này của ngươi là do linh hồn tạo thành, tương đối hiếm thấy. Thạch trụ này có thể chứa linh hồn cùng vật phẩm, ta nếu đem đồ vật bên trong lấy ra sợ rằng thạch trụ này sẽ hư mất, ngươi sẽ bị tổn thất một pháp bảo.

Cổ Qua có chút phần nộ. Từ khi biết Dạ Tùng Mộng tới nay, mỗi lần nhờ nàng hỗ trợ, hết lần này tới lần khác nàng đều tìm đủ lý do để cự tuyệt, thái độ còn không nóng không lạnh, thực lực lại cao đến mức dọa người, nên Cổ Qua không thể cùng nàng trở mặt.

- Mặc dù không thể lấy ra, nhưng ta có thể đem nội dung bên trong đó thuật lại cho ngươi.

Về mặt Dạ Tùng Mộng vẫn lãnh đạm như cũ.

- Ta nhờ vào. Trình độ nói dóc của Cô gái này thật cao.

Vốn là có chút mất hứng nên trên mặt Cổ Qua đầy vẻ châm biếm nói:

- Như vậy cũng được. Ngươi đọc cho ta nghe đi.

- Cũng không cần phải đọc, để ta trực tiếp dùng thần niệm truyền vào trong đầu ngươi. Nơi này có hai bản, một bản là Phệ Quyết một bản là Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm. Ngươi muốn cái nào?

- Tất cả.

Cổ Qua như chém đinh chặt sắt nói.

Mày Dạ Tùng Mộng chau lại, vẻ mặt nghiêm túc, ngón tay chạm vào thạch trụ, đầu ngón tay phát ra ánh hồng quang.

- Đi?

Không phải là xảy ra vấn đề gì chứ? Cổ Qua bị đại tiểu thư trước mặt này làm cho có chút sợ hãi.

Thời gian trôi qua chừng nửa nén hương, vẻ mặt Dạ Tùng Mộng vẫn bình thản như cũ, đầu ngón tay vẫn đặt trên thạch trụ.

- Phù.....

Dạ Tùng Mộng thở dài ra một hơi, trên trán có mồ hôi chảy ra.

- Cổ Qua, ngươi nhất định được bảo bối rồi. Lai lịch bản Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm kia ngay cả ta cũng không thể làm rõ được, bất quá phía dưới cùng của đồ sấm có chú thích cho ngươi tu luyện bộ pháp. Theo ta thấy có lẽ là một Tôn Giả rất lợi hại đã thêm vào. Về phần Thập Nhị Đồ Sấm, ta chỉ có thể nhìn hiểu được tám bức. Đồ sấm này dùng cho bổ trận, luyện khí, luyện đan, đều có hiệu quả tuyệt hảo. Mà bản Phệ Quyết còn lại kia thì lại là một pháp quyết tu luyện tương đối nghịch thiên. Lấy điều kiện thân thể của ngươi hiện tại có thể tu luyện. Phệ Quyết ta có thể truyền vào bên trong não vực của ngươi, còn Thái Diễn Thập Nhị Đồ Sấm thì tương đối biến hóa, ta cũng không có cách nào lấy được. Bức đồ sấm thứ nhất là trụ cột của bộ pháp ngươi đã nắm giữ, chỉ đành chờ ngươi lên cấp đến Thiên Giai trung phẩm thì tự mình quan sát thôi.

Dạ Tùng Mộng giơ tay lên, hai tay khép lại bốn ngón chỉ có ngón trỏ duỗi thẳng, đặt lên mi tâm của Cổ Qua. Cổ Qua chỉ cảm thấy trong đầu thoáng đau một chút sau đó có rất nhiều nội dung tràn ngập trong đầu.

Trong đầu Cổ Qua hiện lên một quyển sách giấy mạ vàng. Bộ sách từ từ mở ra, các chữ bên trong giống như những chú bé tí hon nhảy ra ngoài..

Phệ Quyết tầng thứ nhất Sa Mao Không (mở lỗ chân lông) thôn phệ linh khí làm tăng khí lực võ giả. Tầng thứ hai Khiếu Khái hấp thu tinh thần lực. Tầng thứ ba Chân Vũ Thể Phách khai thông kinh mạch kể cả các linh mạch. Tầng thứ tư Tiên Vũ Thể Phách rèn gân cốt, luyện địa hỏa. Tầng thứ năm Thần Vũ Thể Phách thần nhập tùy có thể thôn phệ Thiên Lôi thành thể chân thân..

Quá bá đạo...

Cổ Qua im lặng mà khiếp sợ, tu luyện tới cuối cùng là có thể thành tựu chân thân.

Cổ Qua không dám nghĩ, thôn phệ thiên địa linh khí, mặt trời mặt trăng và tinh thần lực, cuối cùng lại thôn phệ Thiên Lôi..

Chân thân, lực lượng lại cường đại như vậy.

- Cổ Qua, Phệ Quyết này vô cùng nghịch thiên nhưng là một công pháp rất tốt, quan trọng nhất là phải biết cố gắng. Tuy nhiên để tu luyện nó lại vô cùng

thống khổ. Người vì để thân thể phù hợp tu luyện Phệ Quyết mà phải chịu khổ mất mười năm nhưng đây mới chỉ là một bước nhỏ mà thôi, nếu càng tu luyện thì sẽ càng thêm thống khổ. Còn nữa từ Lam Du này, người cũng phải nên cẩn thận chút. Trên người của người có mang theo ngọc bài lúc trước Đồng Thanh đưa cho, nên nàng rất dễ phát hiện chỗ ở của người. Đồng Thanh và người mặc dù có chút giao hảo nhưng hắn cũng từng có lòng muốn giết người, cho nên người cần phải đề phòng người khác, không cẩn thận việc nhỏ ắt sẽ hư việc lớn, người phải nhớ kỹ.

Về mặt Dạ Tùng Mộng mặc dù không có gì biến hóa nhưng Cổ Qua nghe lời này có chút kỳ quái. Cái gì mà tiểu tiểu đại đại... Lúc này trong đầu Cổ Qua chỉ có ý nghĩ tu luyện Phệ Quyết.

- Sau ngày hôm nay, sẽ có ba ngày âm nguyệt, Lam Nguyệt không xuất hiện ta không thể tu luyện. Nói cách khác trong ba ngày tới ta sẽ không tới tìm người, trong ba ngày này người phải chú ý đề phòng Lưu Thanh Phong một chút, có thể hắn sắp động thủ rồi.

Dạ Tùng Mộng nói xong, liền biến mất không thấy gì nữa.

.....

Một đêm trôi qua, mặc dù phía ngoài trời đã sáng choang, nhưng bên trong sơn động vẫn là một mảng tối đen. Một đêm này có thể nói là Cổ Qua mệt nhọc vô cùng. Dạ Tùng Mộng đi rồi, Cổ Qua liền cảm thấy lo lắng cho sự an toàn của mình.

Cổ Qua liền quyết định, ra lệnh cho tiên nô ngưng đào khoáng thạch lại, ngược lại ngay trong hầm khoáng thạch lại đào thêm các động sâu vào bên trong. Nếu như Lưu Thanh Phong tới giết mình sẽ khiến cho hắn tìm không được chỗ ở của mình.

Trải qua Cổ Qua cải tạo, toàn bộ kết cấu trong hầm càng thêm phức tạp. Chỗ sâu nhất trong động huyết đã kéo dài xuống dưới đất trên hai trăm thước. Có vô số lối đi bí ẩn, hơn nữa có một nơi thông đến phía ngoài thạch mộ ra khỏi khu vực bảo vệ của Đông Duyên Tông, thẳng đến gần với hồ thiên ngăn cách khu vực hoang dã. Bất quá Cổ Qua cũng không có đem tảng đất cuối cùng đào ra, hắn thật sự sợ sẽ có yêu thú lần theo cái cửa động kia chui vào.

Cái động này chính là để phòng Lưu Thanh Phong thật sự giết vào. Từ nơi này chạy đi cho dù là đối mặt với yêu thú cũng sẽ không hối tiếc.

Cả ngày hôm nay, Cổ Qua không hề đào khoáng thạch mà chỉ lo đào hầm tránh nạn. Trong lúc đào hầm Cổ Qua liền đem hai bí quyết đầu tiên của Tuyền Ki kiểm quyết ra luyện tập cho thuần thục. Nếu như lúc này mà có chống lại võ giả địa giai thượng phẩm Cổ Qua cũng tuyệt đối nắm chắc phần thắng. Dĩ nhiên đây chỉ là Cổ Qua mới tính tới điều kiện đầu tiên chứ nếu tính thêm cả bố trận bộ pháp thì Cổ Qua vẫn rất tự tin. Dù có là Thiên Giai trung phẩm mà muốn hạ thủ với Cổ Qua cũng không phải là điều dễ dàng.

Hai tầng đầu của Tuyền Ki kiểm quyết mặc dù huyền ảo, nhưng so với công pháp phạm trần cũng không phải là quá mạnh. Chỉ có khi tu luyện đến bí quyết thứ sáu mới có thể nhìn ra được lực lượng siêu cường của Tuyền Ki kiểm quyết.

Xác nhận mình đã an toàn, lúc này Cổ Qua mới yên tĩnh quyết tâm tu luyện.

Một ngày trôi qua, Cổ Qua vẫn đang cảm nhận lực lượng của sao Khai Dương. Trong khi đó, sao Khai Dương vẫn tỏa sáng, không có dấu hiệu bị dập tắt, đây là tình huống chưa hề xuất hiện khi tu luyện Tuyền Ki kiểm quyết. Trong bản Tuyền Ki kiểm quyết có ghi. Trong bảy tầng, mỗi tầng đều tương ứng với một ánh sao. Khi chưa hoàn thành một tầng, ngôi sao tương ứng vẫn luôn lóe sáng. Nhưng tầng thứ hai Khai Dương kiểm khí của Cổ Qua, tuyệt đối đã đạt đến mức hòa hầu.

- Hai lần trước lúc ta đột phá đều là cùng Dạ Tùng Mộng tu luyện, chẳng lẽ là vì cái nguyên nhân này?

Thật ra thì Cổ Qua quả thật là một con gà.

Tuyền Ki kiểm quyết là pháp quyết gì. Đó là chí bảo của tông phái tu chân mạnh nhất ngàn năm trước nếu mà đem so với Nam Minh Liệt Diễm Thương quyết của Đông Duyên Tông hôm nay thì tốt hơn không chỉ một tầng.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Qua Hành* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.